

SIAM INTER COMICS

40um

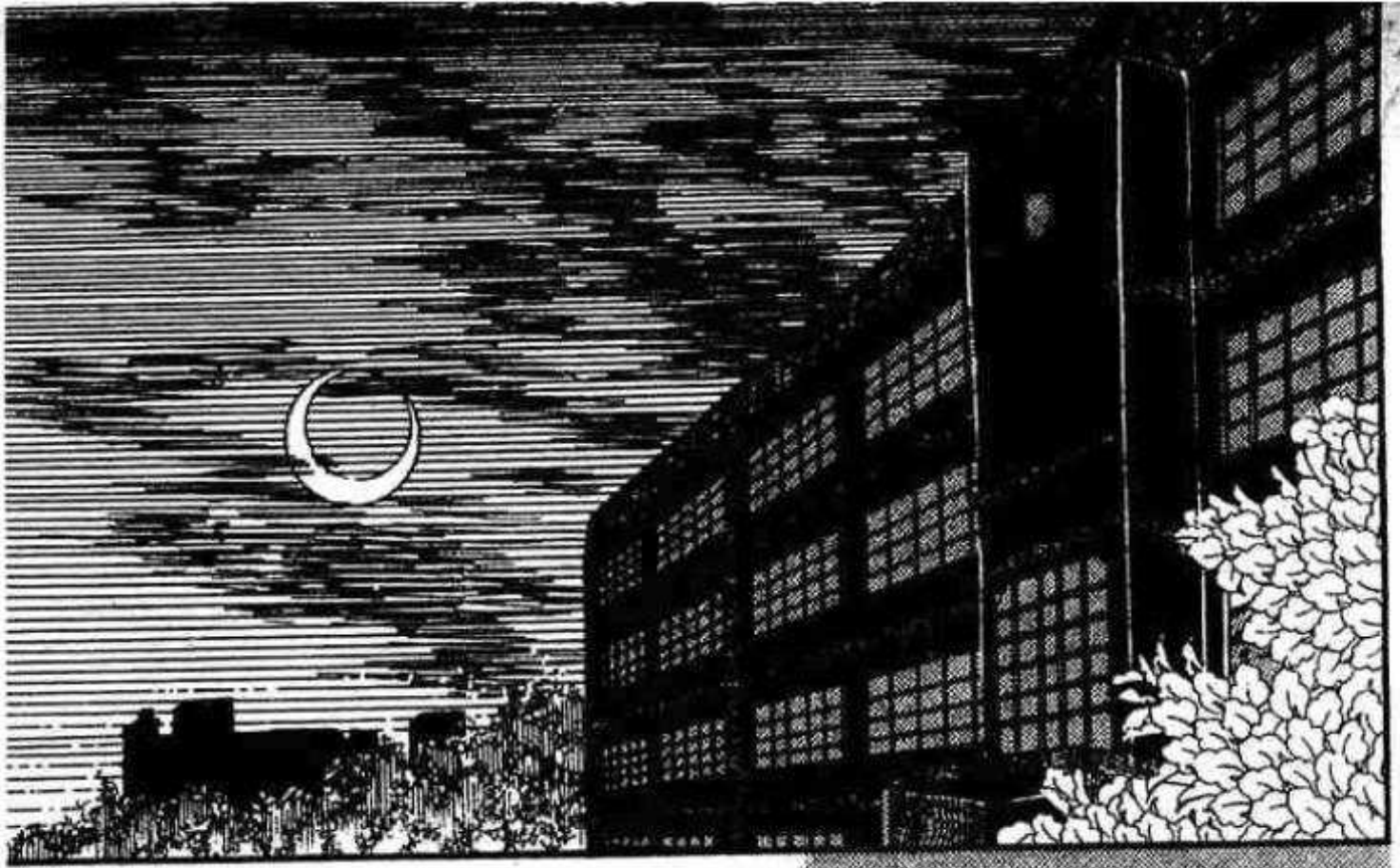
คริสมาส

17

Suzue Miuchi

เป็นอะไรไปรีเปล่า!

เป็นอะไรไปเธอ!?

เด็กอาไรไม่เข้าใจเลย

เพื่อนๆที่อยู่ชมรมอื่นน่าจะเค้ากลับกันหมดแล้ว

เอ้อ... รีเปล่าคะ ตั้งแต่เลิกเรียนแล้ว ซ้อมละครที่จะแสดงคราวนี้เลย

ตั้งแต่เลิกเรียน?

เธอก็รีบกลับเถอะ

คะ...

2 หุ้ม!

วันนี้วันเสาร์นะ

ฉันก็ซ้อมตั้งแต่เที่ยงคืนจน 2 หุ้มสิเนี่ย

แพ็ตไม้มองซาโตอิโรมิตั้งแต่เช้าวจรตเขียน

เราลองใหม่ตั้งหลายทีก็ไม่เข้าใจเลย ถ้าเป็นแบบนี้จะใช่ได้หรือ

การแสดงของเราอย่างนี้ตริยังก็ไมรู้

เราไม่มีความเชื่อมั่นเลยว่าจะทำให้คนดูเข้าใจได้!

เรา
ต้องการ
ใครสักคน
มาชี้แนะ
...

ต้องการคนที่
จะวิจารณ์ถึง
ข้อดีข้อเสีย
ของการแสดง
ของเรา

!!

คุณครู
สึกิดาเงะ
|
!!!

มายะ
!!

มายะ
นี่!!

ไต่ยีน
จีเปล่า
มายะ!

ต่อไป
เป็นข่าว
บันเทิง

จะ
ทำลาย
เชก
สเปียร์
เหรอ!

ต่อไปเป็นภาพข่าว
ของคุณมีเมกาเว่ อายุมี
ซึ่งจะแสดงละครเดี่ยวจูเอียต
การให้สัมภาษณ์นักข่าว
และชีวิตในปัจจุบัน
ของเธอครับ

เอาขาม
กับจาน
มาเร็ว!

หา?
ขาม

ฮะ
แม่จริง
!!

มา
...

คุณ
อายุมิ
!!

แสดง
ละครเดี่ยว
“จูเลียต”

คุณอายุมิ
ก็จะแสดง
ละครคนเดี่ยว
!!

คะ...
จูเลียตที่
ไม่มีโรมิโอ
แสดง
ด้วย

มันเป็น
การทำทนาย
กับตัวเอง
คะ

การแสดง
ละครเดี่ยวนี้
ฉันจะไปได้
แค่นั้น

การแสดงบท
จูเลียตเฉยๆ
ของโรมิโอ จูเลียตน่าจะ
นับเป็นการทำทนาย
อย่างเต็มกำลัง
อีกแล้วนะครับ

คุณ
อายุมิ
!

คุณ
อายุมิ
!

ถึงจะเป็นการยาก
แต่ตัดสินใจว่ามันเป็น
ประโยชน์ต่อการเติบโต
ในฐานะนักแสดงคะ
ก็เลยรับปาก
แสดงไปคะ

เพื่อการแสดง
ละครเดี่ยว "จูเลียต"
ผู้เชี่ยวชาญทาง
แพ็ดไมม์
จากฝรั่งเศส

คุณ
มาร์เซล
มอเรีย
ได้มายัง
ญี่ปุ่น

คุณ
คุราฮาชิ จิเอะ
อาจารย์สอน
โมเดิร์น
บัลเลต์

ผู้อำนวยการสร้าง
อาจารย์โอโนะตระกูล
ทั้ง ๖
ได้ร่วมทีมกัน
ฝึกซ้อมให้เธอ
ครับ

คุณเอิเมกาว่า อาซูมิ
ในขณะที่ฝึกซ้อม
ท่ามกลางกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
ระดับแนวหน้า

ในที่สุด
จะกำเนิด
"จูเลียต"
ในแบบไทย

ขอเชิญ
รอรอบ
ปฐมทัศน์
นะครับ

คุณ
อาซูมิ
...

มา
ยะ
...

ต่อไปนี่
เป็นพยากรณ์
อากาศ
ครับ

คุณอายุมี
ตัวเก็ง
“นางฟ้าสีแดง”
อีกคนหนึ่ง

แพ็ดไมม์
ของละคร
แสดงเดี่ยว
ที่มีฝึกซ้อม
ชั้นแนวหน้า

เราก็กำลัง
แสดงละครเดี่ยว
แท้ๆ.....แต่ทำไม
แตกต่างกันมาก
ถึงขนาดนั้นะ

คุณอายุมี
ไข่มุกเม็ดงาม
ของวงการ
บันเทิง

โอ ทำไม
ถึงมีคนอย่างนี้
อยู่ด้วย
ก็ไม่รู้?

เราต้องแข่งขัน
เพื่อชิง
“นางฟ้าสีแดง”
กับคนแบบนี้...!!

คุณครู
สีกิตาเงะ

...

ทำไม
ถึงให้หนู
เป็นตัวเก็ง
“นางฟ้า
สีแดง”
คะ?

เราจะเอาชนะ
คุณอายุมี
เธอได้เหรอ...!?

เราจะเอาชนะคุณอายุมี
ขนาดที่สามารถแสดง
“นางฟ้าสีแดง” ได้เหรอ...?
เงาะ....

เร
คุณครูสีกิตาเงะ
จะมาดูการซ้อมละคร
ใต้ดินครั้งต่อไป
เมื่อไหร่?

วันพุธ
หน้านั้น
ตั้งแต่
4 โมงเย็น

วันพุธ
หน้า
!!

คง
เหนื่อย
สินะ
!?

คง
เหนื่อย
สินะ!

คุณครู
สีกิตาเงะ
ขอบพระคุณ
มากคะ

สว
อ-คส
โถ
อีย
:

คุณครูสิกกาเงะคะ!
หนูรอจนการซ้อม
ของทุกคน
เสร็จสิ้นค่ะ...

ได้โปรดเถอะค่ะ!
กรุณาตุการซ้อม
ของหนูหน่อยนะคะ
นิดเด็ยวิกิพอค่ะ
||

คราวนี้
เป็นละครของ
ชีวิตประจำวัน
ค่ะ...

เพราะฉะนั้น
การใช้อุปกรณ์
กีฬาแทนของต่าง ๆ
อย่างเมื่อก่อน
ก็ไม่ได้อีกแล้ว

เครื่อง
ประกอบฉาก
ชิ้นเล็ก
หนุกก็แทบจะ
ไม่มีเลยล่ะ

แน่นอน
ตัวแสดงก็มี
หนูเพียง
คนเดียว
ค่ะ

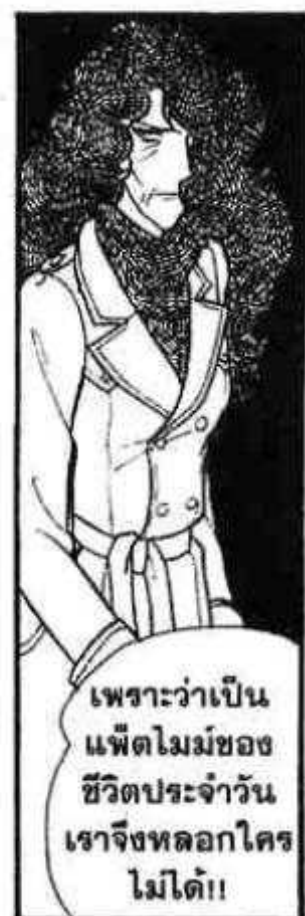
มีทางเดียว
คือใช้ศิลปะ
ทางการ
แสดง
เท่านั้น

ตื่นเช้าขึ้นมา
ต้องล้างหน้า
ทานข้าวเช้า

นั่งรถเมล์
ไปโรงเรียน
เรียนหนังสือ
แล้วก็เดินเล่น
ไปตามร้านค้า
บนถนน

มีทางเดียวคือ
ทำให้คนดู
เข้าใจได้ด้วย
แพตโมม
เท่านั้นค่ะ..!!

เพราะว่าเป็น
แพตโมมของ
ชีวิตประจำวัน
เราจึงหลีกเลี่ยง
ไม่ได้!!

หนูไม่มีความมั่นใจ
เลยล่ะ ไม่ทราบว่า
ตัวเองแสดง
ได้ดีแล้วรึยัง
!!

และจะ
ทำยังไง
ให้คนดู
เข้าใจได้

หนู....
อยากจะเล่นละคร
ให้เก่งค่ะ
!!

แล้วเธอก็
คิดถึงคนดู
จนได้นะ
มาซะ

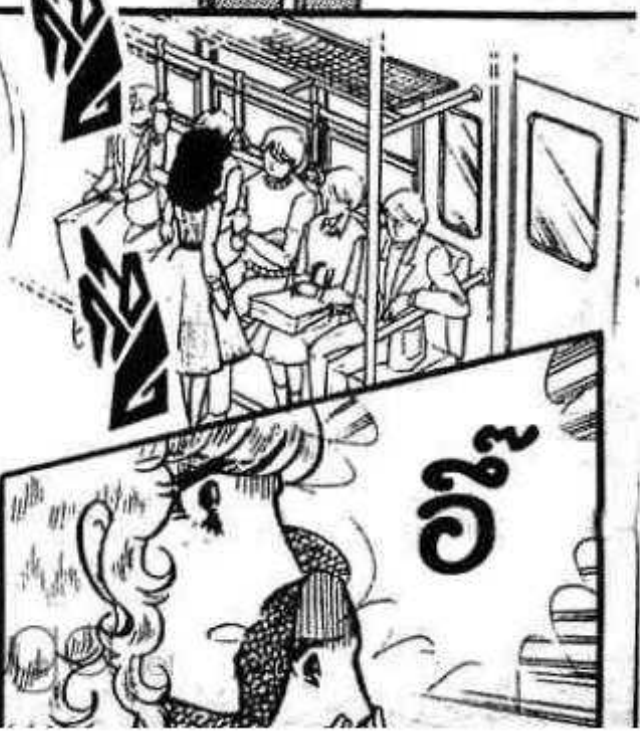

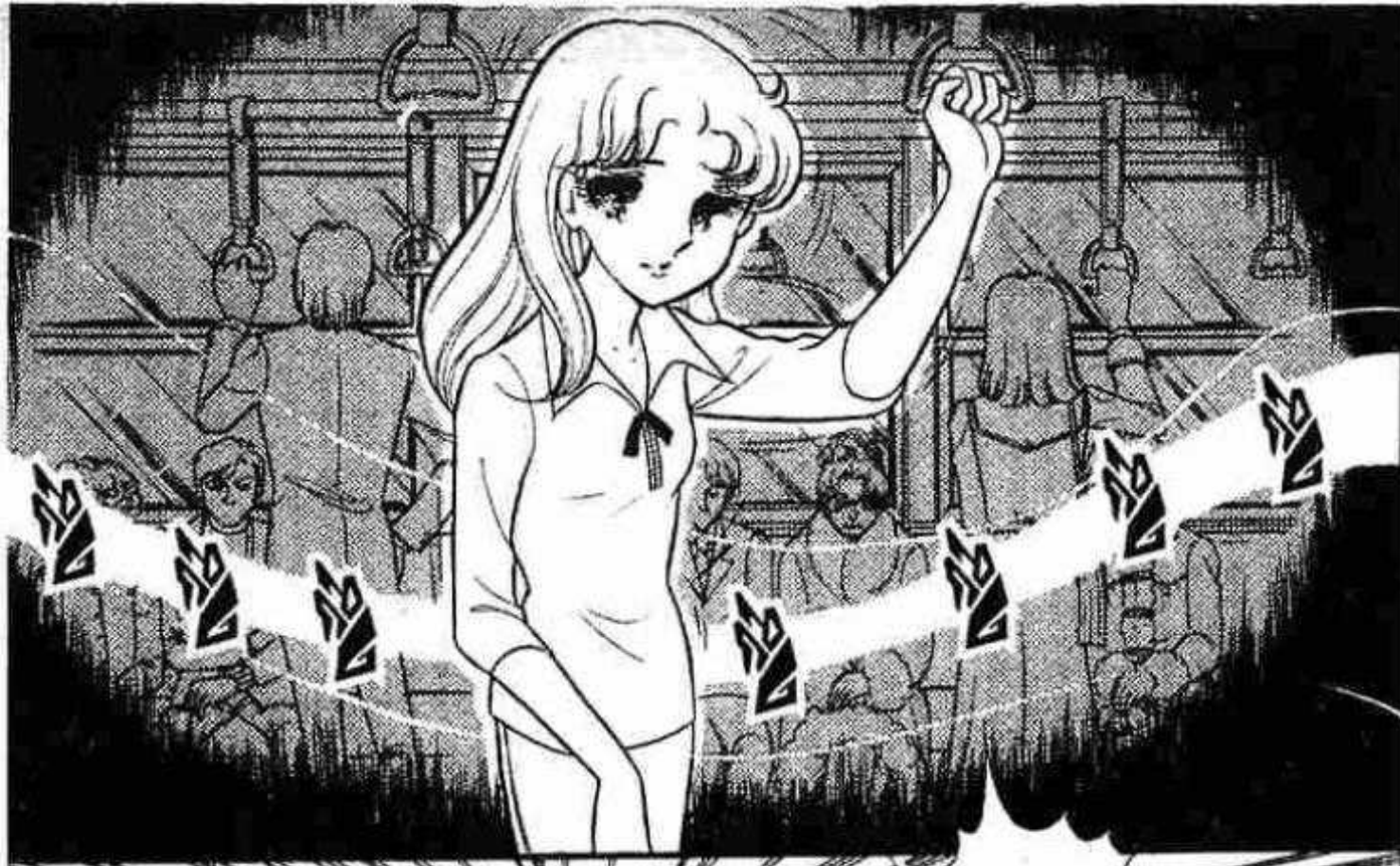
เอ๊ะ?

เฮ้!!
ยีน
ขึ้น!

เอาล่ะ
พอแล้ว
!!

ข้อ
แตกต่าง
ระหว่าง
รูดเมล์
กับรูดราช
!

การ
โคลงเคลง
ผิดกัน
ใช่ไหม?

จริง
ด้วยค่ะ
!

ถ้า
ไม่ลองทำดู
ก็ไม่รู้เลย
นะคะ
!!!

และสิ่งสำคัญของ
การแพ็คใหม่ก็คือ
แม้จะเป็นผ้าชุดก็จะดู
โดยอาศัยความทรงจำ
ของร่างกายของตัวเอง
!!

โ๊ะ

ถึงเธอจะ
ไม่รู้ลึก...แต่
ร่างกายของเธอ
ก็มีความ
ทรงจำนะ

ความ
ทรงจำ
ของ
ร่างกาย
!

สมมติว่าคนที่
ไม่เคยเห็น
ไวโอลิน
มาก่อนเลย

ไม่ว่าจะพยายามทำ
แพ็ดไม้มทำสีไวโอลิน
ให้ดูยังไง เค้าก็ไม่รู้ว่า
นั่นคืออะไร จริงมั๊ยล่ะ

คนที่เป็นฝ่ายดู
เหมือนกันเค้าจะดู
โดยอาศัย
ประสบการณ์
ของตัวเอง

ความ
ทรงจำ
ของ
ร่าง
กาย

จงให้ความ
สำคัญกับ
การแสดง
ด้วยจิตใจนะ
มายะ

เวลานี้
สิ่งที่ครู
จะสอนเธอ
มีเพียง
เท่านั้น

นอกจากนี้
ขอให้เธอ
คิดเอาเอง

thairar

คุณ
ครู !!

คุณ
ครู !!

คุณครูคะ
เป็นอะไร
รีเปล่าคะ ?

ครู
คะ !

คุณ
ครู !!

ไม่
เป็นไร
หรอก
ไม่มี
อะไร
จริงๆ !

เรียก
ให้ครู
ที
มา
นะ :

ครู
ต้อง
กลับ
แล้ว...

ครู
เพียง
แต่
หน้า
มิด
ไป
เท่านั้น

คุณ
ครู !!

คุณครูคะ!!
หนูจะไป
เป็นเพื่อน
จนถึงแอดเดอรัล
สตูดิโอค่ะ
!!

หนู
ไปด้วย
ค่ะ!

ไม่ต้อง
ครูไม่
เป็นไร
แล้ว

ครูกลับ
คนเดียว
ได้

เออละ
พวกเธอกลับไป
ซ้อมละคร
กันต่อสิ

ไป
ซาตา
ภาวะ
คุณครูคะ
หน้าซีด
เขียว!

ไป
โรง
พยาบาล
ดีกว่า
ค่ะ

อ๊ะ
!!

เธอจะ
ต้องซ้อมละคร
ใช่ไหม?

แสดง
เข้า!!

พียงนะ
มาชะ
:

การทำให้ละคร
เรื่องนี้สำเร็จ
นั่นคือการ
เปิดฉากของ
เรื่องต่อไป

พยายามเข้า
ถ้าละครเรื่องนี้
ประสบความสำเร็จ
เธอก็จะได้แสดง
เรื่องต่อไปอีก

คุณ
ครู
:

ถ้าละครเรื่องนี้
เรียกความประทับใจ
จากคนดูแล้ว
เรื่องต่อไป
ก็จะมาถึงอีก

ยิ่งแสดง
มากเท่าไร
ผู้แสดงก็ยิ่ง
ก้าวหน้า

และ
นางฟ้าสีแดง
ก็เป็นจุดยอด
ของมัน

คุณ
ครู
!

คุณครู
สิก็
คาเงะ
!
!!

คุณ
ครู
คะ...

คุณครู
หน้าซัด
จังเลย
นะ

ท่าทางหายใจ
ลำบากอย่างนั้น
รีว่าโรคหัวใจ
กำเจ็บ

ทำยังไงดี
ถ้าโรคของ
คุณครูกำเจ็บ
ขึ้นมาอีก
ล่ะก็!

โอ..
ทำยังไงดีถ้าท่าน
ฝันจน
สุขภาพแย
ลงอีก!

เราก็
อยู่ข้างๆ
ท่าน
ไม่ได้
แท้ๆ

ถ้ามีใคร
ที่แอสเตอร์ส
ลตุติโอ
ที่สามารถ
ไหว้วานให้ดูแล
คุณครูได้

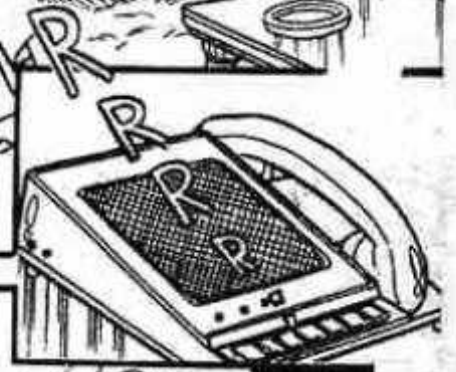
คุณ:
สีปิ่น
โคโตะ
...

อะไร
?

มี
โทรศัพท์
ค่ะ

เฮ้
คือ

คุณ
คิดาจิมะ
มาจะค่ะ
!!

ดิฉัน
ได้ปฏิเสธ
ไปแล้ว
หลายครั้ง
ค่ะ

จะทำ
ยังไง
ดีคะ
?

จาก
ใคร
?

แต่เธอบอกว่า
ถ้าไม่ต่อให้ล่ะก็
จะมาพบกับ
ตัวเองค่ะ

ฮัลโหล!
คุณชายามิ มาสึมิ
แห่งคณะศิลปิน
โดโตะ
เทรอะคะ!

ไม่ได้เจอกัน
ชะนานะคะ
ตัดสินใจมา
มาชะคะ!

คงเหนื่อย
มากชะคะ
เรื่องการทำงาน

!

ว๊ว
เสียงดัง
จัง

หลังจากนั้น
ไม่มีอะไร
เปลี่ยนแปลง
ใช่ไหม?

ไม่ใช่
“ทา”
พูดอะไร

ขอเธอ
มาเร็วๆ
สิ...

ท่าทาง
จะสบายดี
ตามเคยนะ
หนูเป็ยก
!!

ทา!

ว่าไร
มีเรื่อง
อะไร
เทรอะ?

เพราะว่า
เป็นแฮทโรวกนะ...
ถ้าไม่ใช่เรื่อง
คอขาดบาดตายล่ะก็
...คงไม่โทรศัพท์มาหาฉัน
หรอกจริงมั๊ย?
ดูชะของเธอ
คืออะไร?

หัวแหลม
ชะด้วย
!

คุณครู
ลึกลับเงะ
นะ?

ท่าน
หน้าซีด
แล้วท่าทาง
หายใจขัด
จังค่ะ

คุณครู
หัวใจอ่อนมา
ตั้งแต่แรกแล้ว
ถ้าหากว่าโรคกำเริบ
อีกล่ะก็

ฉันจะตามไปส่ง
คุณครูถึงแอกเตอร์ส
สตูดิโอค่ะ แต่ท่าน
ก็ไม่ยอม

พวกเราเป็นห่วง
คุณครูสีกิตาอะ
มากค่ะ...
คุณชายามิคะ
ฝาก.....

ฝาก
คุณครู
สีกิตาอะ
ด้วย
นะคะ

เข้าใจละ...
ฉันจะตามหมอบ
ไปให้ทันที
:

แล้วก็กำชับให้คน
ที่อยู่รอบข้างคอยดูแล
ระวังการเคลื่อนไหว
ของคุณครูของเธอ
ทุกขณะนะ

ถ้ามีอะไร
ฉันจะ
ติดต่อไป
ทันที

อ๊ะ!
ขอบพระคุณ
มากค่ะ
!!

เป็นครั้งที่ 2 แล้วนะ ที่ได้รับการชอบใจจากเธอ

เอ๊ะ?

ฉันเป็นมนุษย์เลือดเย็นนะ

บางทีอาจจะไม่ฟังการไหว้วานของเธอเลยก็ได้

ไม่คิดอย่างนี้บ้างเหรอ?

เพราะอะไรถึงโทรมาบอกฉันล่ะ?

ก็...
ก็...
เอ่อ
คือ...

คุณเป็น
คนใหญ่คนโตของ
แอสเตอร์สตุดีโอ
แล้วก็...

คนที่ฉันจะ
ฝากคุณครูได้
นอกจากคุณ
ฮายามิแล้ว
ก็ไม่มีใคร...!

ไม่มี
ใคร
!

ขอใบนะ
ที่อุตสาหกรรม
นี้ถึงฉัน
!!

ทำไมเราถึง
ได้โทรไปหา
ชಾಯามิ มาสึมิ
นั่นได้นะ

เราฝากคุณครู
คนสำคัญของ
พวกเรากับมนุษย์
เลือดเย็นนั้น

!!!

แต่เราก็
นึกถึงใคร
ไม่ออก
เลยนี่

อยู่ดี ๆ
ก็นึกถึง
ชಾಯามิ
มาสึมินั้น
ขึ้นมา

ชಾಯามิ
มาสึมิ
คนนั้น
...

ทำไม
นะ

!?

ห้องฝึกป้อม "จูเลียต"

นำคู่มือและ
คุณอายุมีนะ
ซึ่งตัวเธออยู่ในนั้น
ตั้งแต่ 7 โมงเช้า
แล้ว

อาจารย์คราฮาชิ
ที่สอน
ไม่เดิร์นบัลเลต์
อาจารย์มอเรีย
ที่สอนแพดไมม์
สามคน

แล้วก็
อาจารย์
โอไนเตระ
ผู้อำนวยการ
สร้าง

ทุกคน
หมกตัว
อยู่ในนั้น
ทั้งหมด

คุณอายุมี
ได้รับการ
ฝึกพิเศษ
แบบไหนนะ

อาจารย์
ครา
ฮาชิ
...

ไม่เดิร์น
บัลเลต์
สำหรับวันนี้
พอแค่นี้...

ขอต้อนรับ
มาก
คุณอายุมี
!

คงจะ
เป็นจุดเดียว
ที่พิเศษมาก
ทีเดียว

อาจารย์
ไอนเดระ
อาจารย์
มอเรีย
!

ขอความ
กรุณาในการ
ข้อมข่วงต่อไป
ค่ะ...!

ขอโทษครับ
ใครช่วยกรุณา
เอาผ้าขนหนูนี้
ให้คุณอายุมีหน่อย

เธอเหงื่อ
โชกเชียว
ครับ

อิม
ภาวะ
อายุมี
!

คิดว่าเธอ
เป็นเพียง
คุณหนูดาราที่
อาศัยบารมี
ของพ่อแม่
ที่ไหนได้....

เป็นคน
น่ากลัว
จริงๆ
!

ข้อมหนัก
ถึงขนาดนี้
แต่จังหวะ
ไม่มีการ
ลับสนเลย

เธอ
พยายาม
ไม่ให้มัน
ผิดพลาด
ชั้กนิต

เป็น
ขอดคน
แท้ๆ
เลย

ขอเชิญ
การซ้อม
ช่วงต่อไปตะ
อาจารย์
ทั้ง 2

อายุมิ
...

เรา
จะแสดง
ให้ดู

“จูเลียต”
ที่มีเพียง
คนเดียว

!!

การแสดงบทของ
ซาโต้ ฮิโรมิ แพ็ดไม้ม
ของกิจวัตรประจำวัน

จะทำ
ยังไงดี
!?

ความ
ทรงจำ
ของ
ร่างกาย

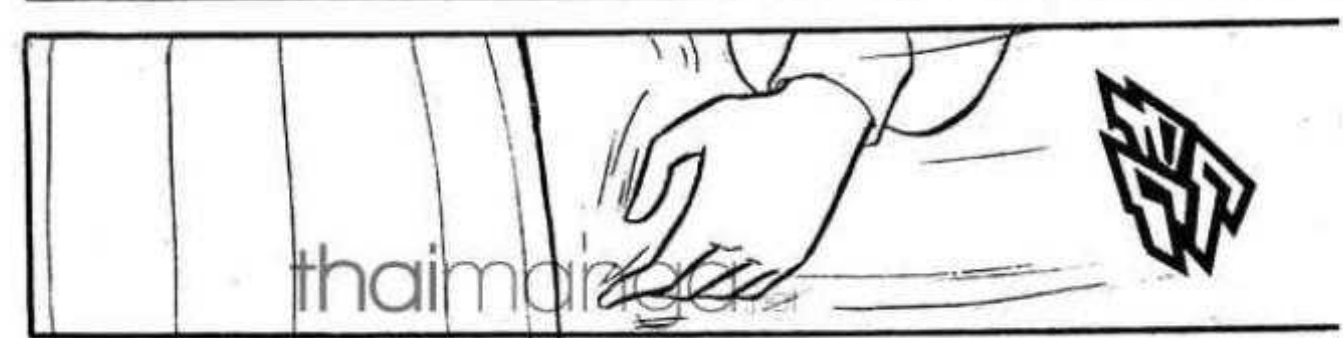
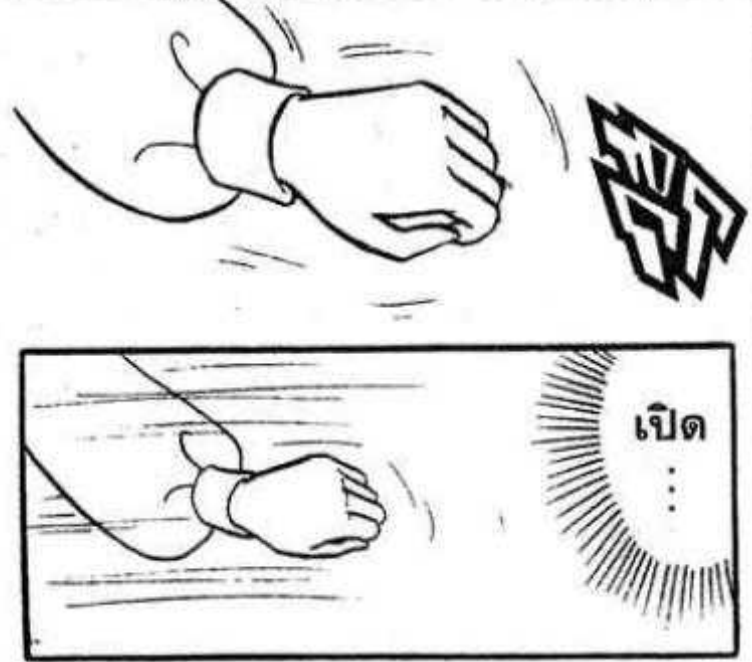
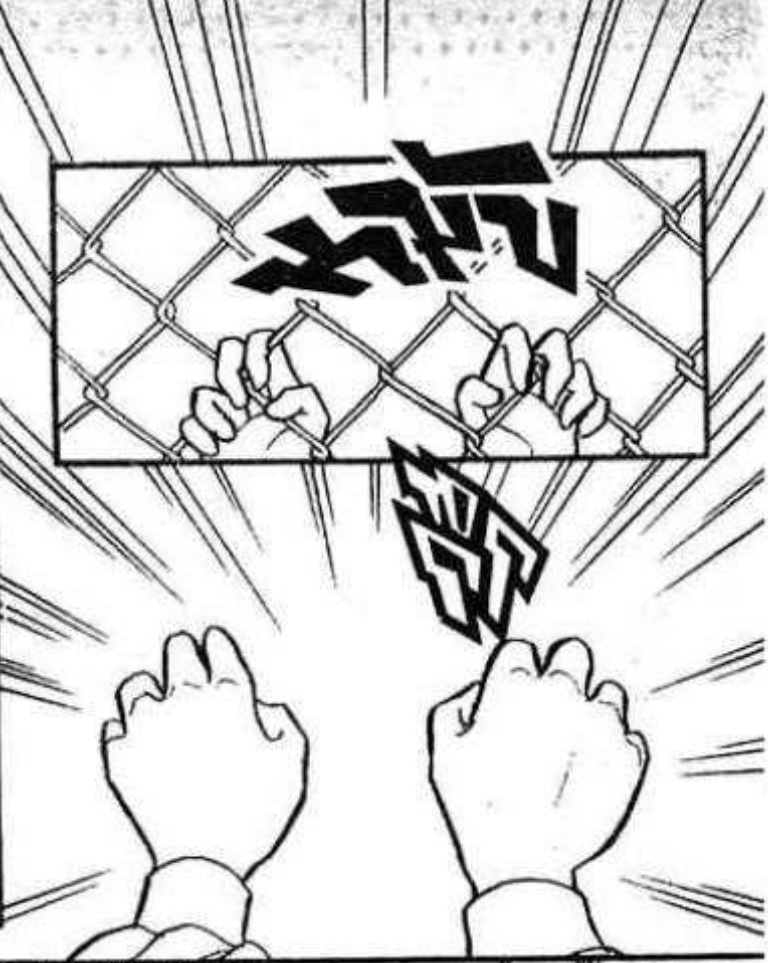
จริงสิ!
เราจะทดสอบ
ความทรงจำ
ของร่างกาย
ทั้งหมด
อีกครั้ง

ท่าทางและ
การเคลื่อนไหว
ที่ซาโต้ ฮิโรมิ
น่าจะทำ

เราจะทดสอบ
ความทรงจำ
ของร่างกายเรา
ที่มีอยู่ภายใน
อีกครั้ง!

หยิบ
หนังสือเรียน
ออกจาก
กระเป๋า!

ลักษณะ
ของมือ...

เวลา
กินข้าว
ปิ่นโต

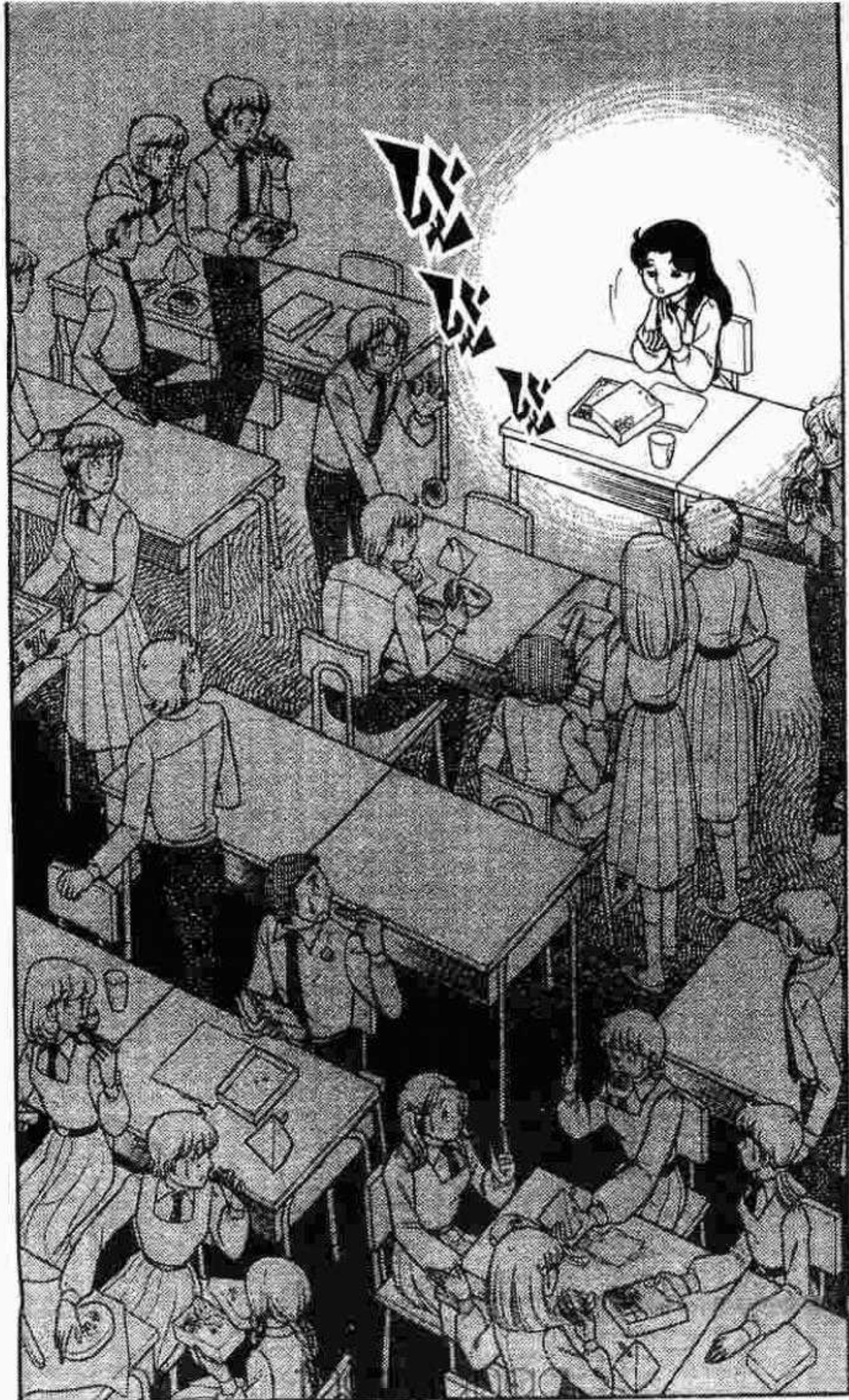

เปิด
ฝา

ดึง
ตะเกียบ

กิน
!!

ฝน
ท่าเดียว
:

ชีวิตประจำวัน
ของซาโต ฮิโรมิ
นักเรียนไฮสคูล
ปีที่ 2...

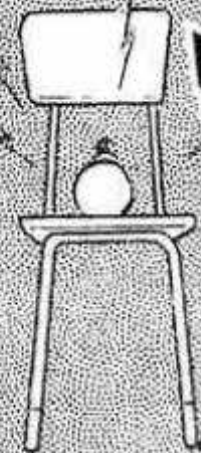
มีครอบครัว
ที่อบอุ่น
และเพื่อนๆ
ที่รักสนุก....

ที่จริงแล้วการกระทำ
ของเธอจะเป็นยังไง
ด้วยความรู้สึกแบบไหน
จากสิ่งไหนและ
เป็นเวลาไหน
กันแน่นะ...?

แพ็ตไมม์
ของ
ซาโต
ฮิโรมิ
!!

นาฬิกา
ปลุก
!!

เฮ้อ เบื่อจัง
ไปโรงเรียน
อีกแล้ว
เธอเนี่ย

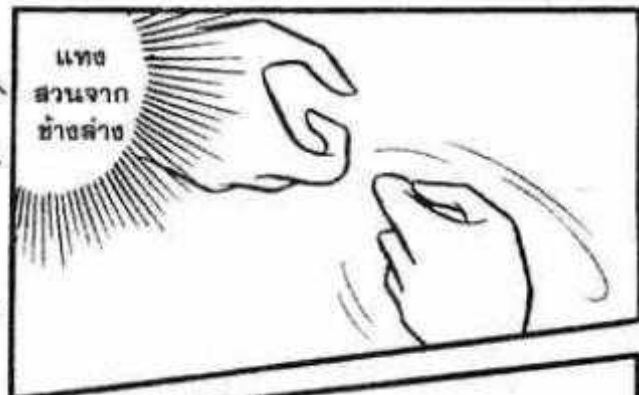
ขอต่อ
อีก
หน่อย

ไม่น่าเชื่อ!
เราล้มตัวลง
บนผ้าห่ม
เหมือนตอนเช้า
ทันที

เป็น
เพราะ
ติด
นิสัย
!

ตาย
ตาย
เรานี่

งง งง งง งง

ซาได้ อีโงมี
สมาชิกชมรม
หัตถกรรม

เมื่อ
ดวงใจ
มีรัก

คงจะชอบ
ทำการฝีมือ
ขนาดที่ลืมเวลา
เชียวล่ะ

ต้อง
ชอบ
มากๆ
แน่
|

เดิน
ที่
ถนน

ไม่น่า
เชื่อ
เลย

คุณพ่อ
นอกใจ
คุณแม่

เดิน
:

นี่ วันนี้
ไปแวะร้าน
coco กัน
มั๊ย?

วัน
ชอบคุณ
ลูกค้านะ
เค้กชิ้นนี้
ได้ลด
50 เชน
แน่

เลข..เราสอบตก
คุณแม่คง
โกรธมากเลย

ก๊ก

ก๊ก

นี่ อาจารย์ใหญ่ โทบิตะ
ที่สอนอังกฤษนะ
เข้าข้างคุณทามูระ
แน่เลย ว่ามั๊ย?

เดิน
|

มีแค่
คนเดียว
แหละ
ที่ไม่ถูกตุ้

แพ็ต
ไม้ม

เคลื่อนไหว
ไปตามที่
จิตใจสั่ง

ใช่แล้ว
ถึงจะเป็นท่าทาง
เดียวกัน...แต่มัน
แตกต่างกันไป
เนื่องจากจิตใจ

เวลาดีใจ
เวลาเสียใจ
เวลาหดหู่
เวลารื่นเริง

แม้แต่
เวลาเดิน
ยังแตกต่าง
กันเลย

แพ็ต
ไม้ม
!!

ท่าทาง
ที่แสดงลักษณะ
ของจิตใจ

จิตใจ
ของ
ซาโต้
ฮิโรมิ

ห้องซ้อม
พิเศษ
คณะละคร
อนดิน

ต่อไป
วิ่งให้เร็วกว่านี้
อายุมิ

เร็ว
กว่านั้น
อีก

ใช่!
ดีมาก
จังหวะนี้
แหละ อายุมิ !!

ดีซจะเป็นการซ่อม
แพ็คใหม่แบบเบสิก
แต่ก็ยอดมากนะ
วิ่งเร็วถึงขนาดนั้น
แต่ไม่เคลื่อนที่เลย
ซักนิด

สมแล้ว
ที่เป็น
อิมกาวะ
อายุมิ !

คือ !!

ทรงตัว
ให้มัน
ที่ลุด
ซ้าย!

ขวา !

ซ้าย !

โหล
เอว!

แพ็ตไมม์
เป็นเทคนิค
ทางกาย
พูดง่าย ๆ
คือ...

ต้องบังคับให้
กล้ามเนื้อ
ทุกส่วนของ
ร่างกาย
เคลื่อนไหว
ให้ได้ตามที่
คิด

ว่าแต่
การซ้อม
แบบนี้
ถึงวันละ
2 ชั่วโมง
นี่

Non Plus!
(พอแล้ว)

Très bien!
Ayumi

(ดีมาก อายุมิ)

Merci, Monsieur
(ขอบคุณค่ะ)

Suivant!
(ต่อไป)

Oui
(ค่ะ)

Allez!
(เริ่มได้!)

นี่ นี่ เริ่มแล้ว
ว่าแพ็ตไมม์ที่
นากลัวติดต่
กัน...!

Le balcon!
(ระเบียง)

Le masque!
(หน้ากาก)

อ้อ
ทำเป็นว่า
สวมหน้ากาก
ตัวตลก
ขึ้นะ

สมแล้วที่เป็น
อิมเมจอะ อาขมิ
ถึงจะเป็นการข้อม
แต่น่าชมเชยจริงๆ
ครับ

ระเบียง
กับ
| หน้า
กาก
!

Le poignard
(มีดสั้น)

La croix
(ไม้กางเขน)

Le poison
(ยาพิษ)

ว่าแต่
มีปฏิกิริยา
ตอบโต้
ที่ยอดเยี่ยม
จริงๆ

ไม่ใช่
ความสามารถ
ที่มีกันทั่วไป
หรอก

เธอสามารถ
รับฟังคำสั่งคำต่อคำแล้ว
แสดงท่าทางออกมาได้
ทันที มีหน้าซำยัง
เป็น....

การแสดง
ที่หน้าดู
หาที่ตีไม่ได้
ด้วย

ฮิเมกาว่า
อายุมี...
เป็นเด็กสาว
ที่พิเศษ
จริงๆ

อยากจะรู้
จริงๆว่า "จูเลียต"
ของเธอจะออกมา
ในรูปไหนนะ
!?

เสร็จ
แล้ว
!!

เสร็จ
แล้ว
เหรอ
นี่...

เธอ..แล้ว
เธอ...ให้
พวกเราเข้าไป
โน้นนั่นเหรอ
?

ให้ฉัน
เข้าครัว
?

ห้องอาบน้ำ

ใช่แล้ว
ตรงนี้เป็น
หน้าบ้าน
ของบ้านซาโต
อิโรมิ

ทางโน้น
เป็น
บันได

บ้าน
ของ
ซาโต
อิโรมิ
!!

หน้าบ้าน

ฮะ ฮะ
ชักรู้สึก
สนุกขึ้นมา
แล้วละสิ
!

ห้องนอน

อ๊ะ...
ระวังหน่อย
เพราะตรงนั้น
มีเสานะ

ตรงนั้น
เป็นห้อง
นั่งเล่น

อยากให้
คุณโยชิฮาระ
ออกไปที่
สนาม
หน่อย

แล้วฝึก
กายบริหาร
ตามใน
วิทยุ

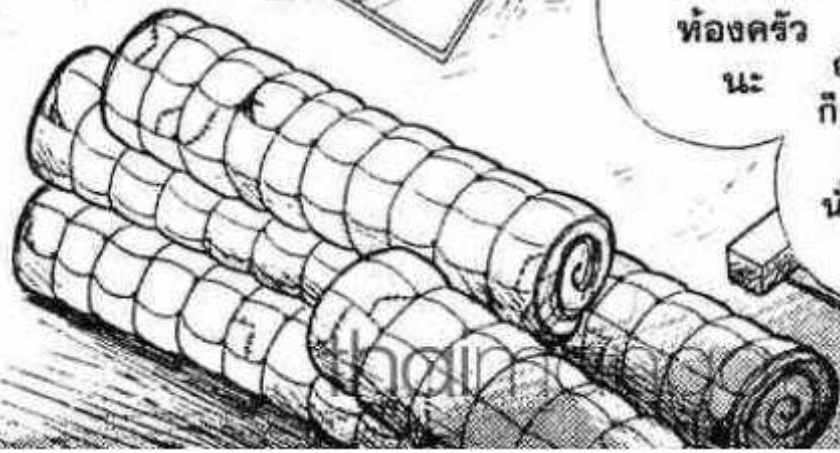

สนาม

คุณชาก็
ก็เตรียม
อาหารใน
ห้องครัว
นะ

ถ้าเหนื่อย
ก็ออกมาพัก
ในห้อง
นั่งเล่นก็ได้
!

อ่า
!!

ตื่นนอน
ไข่ม้า

ก็ลง
บันได
มา

แล้วก็ผ่าน
ระเบียงนี้
ไปห้องน้ำ

พอล้างหน้า
ตรงนี้เสร็จแล้ว
ก็ไปทานข้าว
ในครัว
ตรงนั้น

เดินผ่าน
ห้องนั่งเล่น
ไปเรียกคุณพ่อ
ที่อยู่ในสนาม

คุณ
พ่อชา
ทานข้าว
เช้า

ว๊าย!
สนุก
จัง!

ชมรม
การละคร
ของพวกเขา

ประธานสั่ง
ให้มาเฝ้าดู
เด็กคนนี้
นี่....

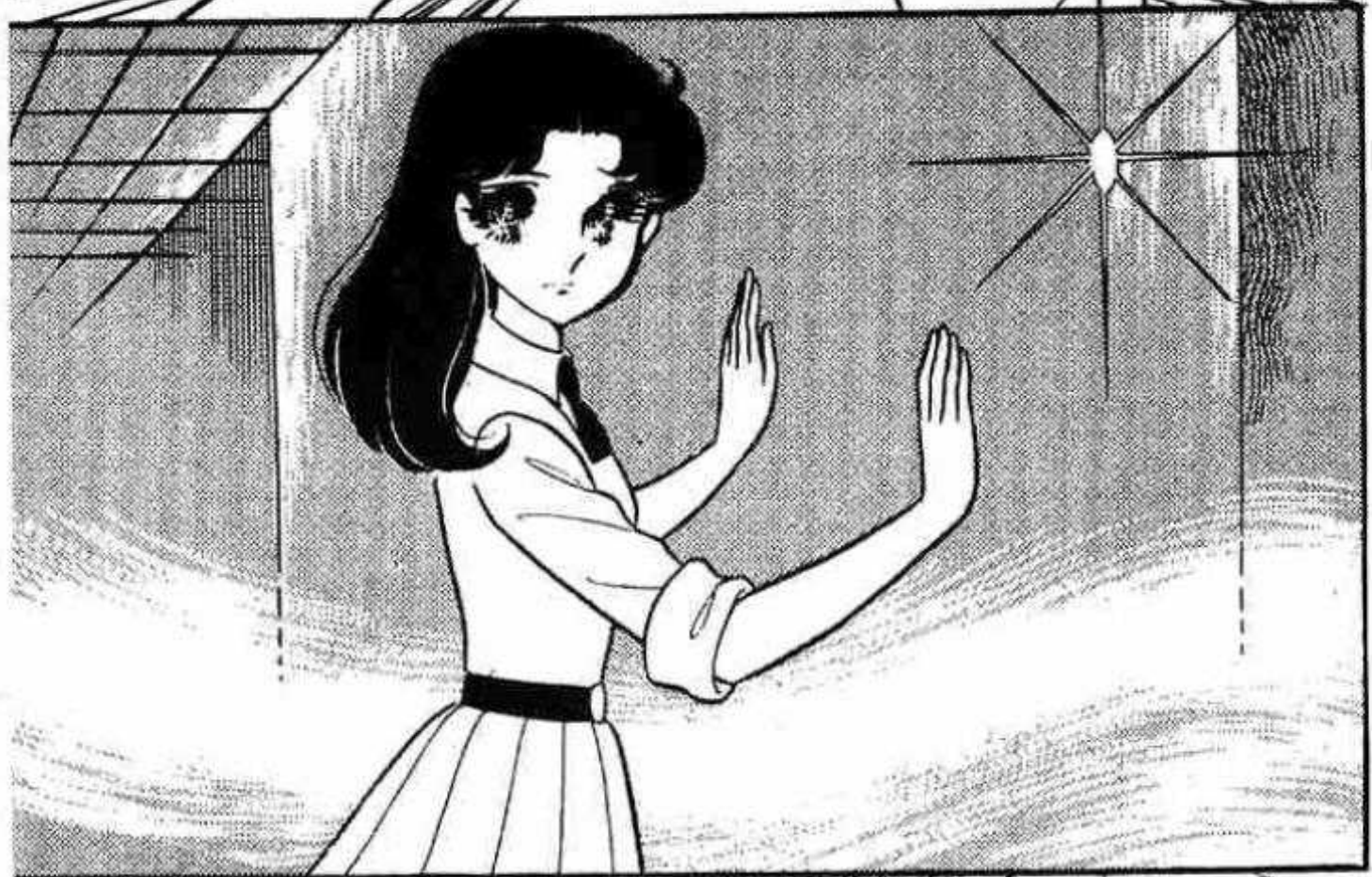
ว๊าย!

เล่น
ดิ่ง
ต่ำ

ขอโทษคำ
บ้านคุณชาได้
ไข่ม้าคะ
!?

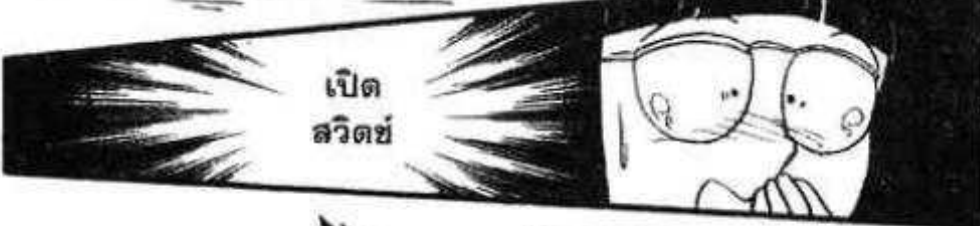
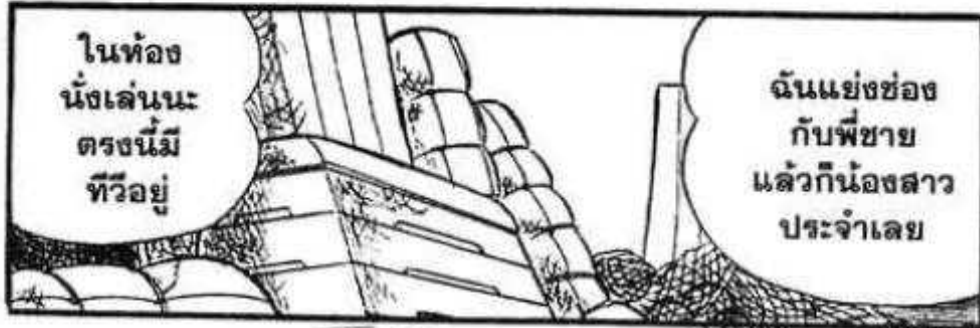
เด็กคนนั้น
เค้าคิดจะทำ
อะไรของเค้า
ไม่เข้าใจเลย

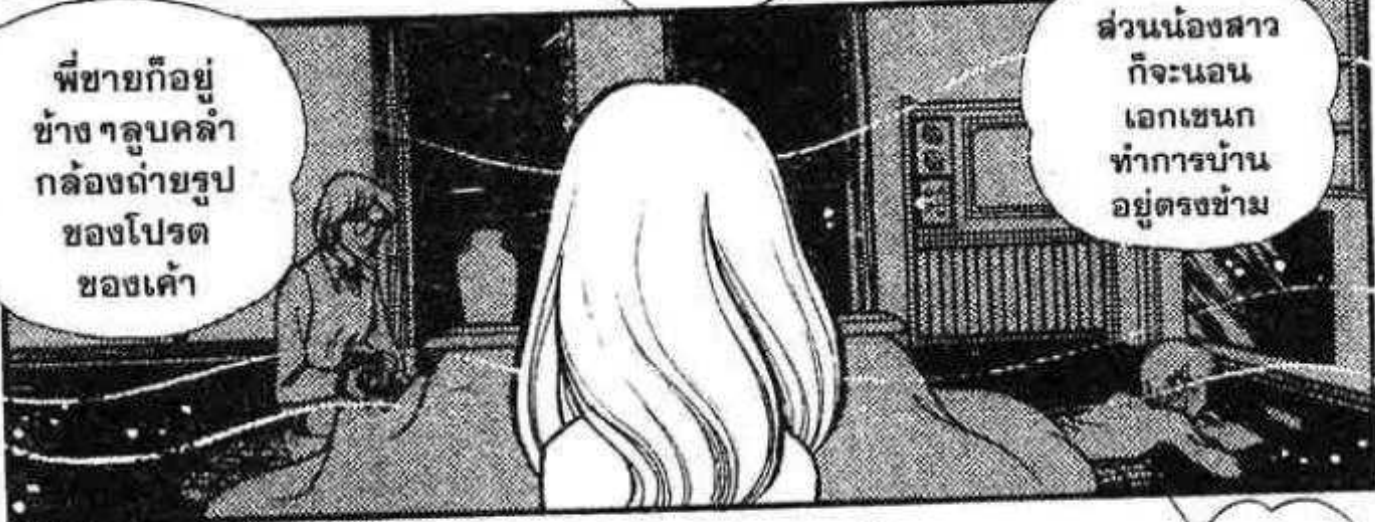
ตรงนี้มีโต๊ะ
โคทตีลีย์

บนโต๊ะ
มีส้มกับ
อาราเร่

ฉันนั่ง
อยู่ตรงที่นั่ง
ประจำ

พี่ชายก็อยู่
ข้างๆ ลูบคลำ
ก้มมองถ่ายรูปรูป
ของโปรด
ของเค้า

ส่วนน้องสาว
ก็จะนอน
เอกเซนก
ทำการบ้าน
อยู่ตรงข้าม

ในเวลา
เล่นละครเท่านั้น
ที่เราจะได้มี
ครอบครัว

จะได้แย่งดู
โทรทัศน์
กับพี่ชายและ
น้องสาว...

คุณแม่ค้า
หิวจังเลย

มีอะไร
กินมั๊ย
!?

ในสายรุ้ง
มีครอบครัว
ของเรา
อยู่

มี
ครอบครัว
ที่เราจะพบ
ได้

ออกมาที่
ระเบียง
!

ตรงนี้
วางโทรศัพท์
อยู่...!!

ทมน
หน้าปิด
!

ชาโต้
ชิโรมิ
!

ฮัลโหล
บ้านคุณ
อีโรยิเซะ
ไซม์ยคะ
?

อ้าว
มิเซะ
เหรอ?

อืม
ไซม์เอง
แหละจะ

นี่ ทำ
การบ้าน
วิชาฮิวะ
รียัง?
ฮ้า?
ยังอีก?

แยจ้ง
ทา! ไซไซ
ก็รู้ออยู่
แล้วนี่นา

คิดว่า
จะขี้มลอก
ซะหน่อย
เชียว

แหมม...
อย่ามา
พูดดีนะ

ทา!?
จริงเหรอ?
จ้านแคก
ที่หน้าสถานี
ถูกกว่าที่
co co!?

ว๊าง!
ไม่เคยรู้เลย
แต่เห็นเค้าบอก
ว่าที่นั่นไม่ค้อย
อรัยนะ

ฮะ!
ขอโทษจำ
รูปของไซโจ
ฮิเดกินะ

อืม
พรั่งนี้ฉัน
จะเอาไป
ขอโทษ
ขอโทษ

ก็ไซนะสิ ยังเลขละ
ก็ไม่มีโอกาสมอบ
ให้คุณซิมาโมโตะเค้า
ซักทีนี่นา

แ๊ะ-
แ๊ะ-

มาซะ
...
เธอ
...
!?

ไม่ใช่
เป็น
คนอื่น
!

ยังกะ
คนอื่น
เลขตุลิต

คน
อื่น
!

เรา
ไม่รู้จัก
เธอ
...

เราไม่
รู้จัก
!

ไม่รู้จัก
เด็กคนนั้น

!
!!

รู้สึก
เป็นยังไง
บ้างครับ
?

อาจารย์
สีกิ
คะ

นั่นสิ...ถ้าไม่เห็น
หน้าคุณล่ะก็
คงจะรู้สึกดีกว่านี้ล่ะ
คุณมาสีมิ

ค่อย
ใส่ใจ
หน่อย
อะ

อะ อะ อะ ในเมื่อ
แสดงความซึ้งซึ้ง
ผมได้...ก็คงจะดีขึ้น
มากแล้วนะครับ

ว่าแต่
กรุณาพักผ่อน
เขียนๆซักพัก
นะครับ

เพราะ
ศิษย์รักของคุณ
เป็นห่วงคุณ
แทบตายนั่น
ครับ

มายะ
ซึนะ
?

เด็ก
คนนั้น
เป็นห่วง
ฉัน?

ฉัน
ไม่เป็นไร
หรอก

ไม่ว่า
จะเกิดอะไรขึ้น
ก็จะตาย
ไม่ได้

จนกว่า
"นางฟ้าสีแดง"
จะได้
เปิดการ
แสดง

สำหรับคุณแล้ว
"นางฟ้าสีแดง"
เป็นชีวิต
ของคุณเลย
นะครับ

ใช่
แล้ว
...
มันคือ
ชีวิต
ฉัน

ฉันเกิดมา
เพื่อแสดง
"นางฟ้าสีแดง"
และ...

ไอซากิ
อิจิเรน

อยู่มาจน
เดี๋ยวนี้
ก็เพื่อ
มัน...

นางฟ้า
สีแดง
!

นางฟ้าสีแดง
ของฉัน
อยู่ตรงนี้
แล้ว!

จริงๆ
เธอนั้นแหละ
คือนางฟ้า
สีแดง

อิจิ
เรน
!

ว่าแต่
คุณมาสิมิ
คุณก็
เหมือนกัน

คุณซึ่งงานยุ่งแทบแย่
ในฐานะผู้รักษาการแทน
เจ้าของคณะศิลปะป็นโตโตะนะ
ทำไมมาเกาะแจอยู่กับ
"นางฟ้าสีแดง"
ล่ะคะ?

ทั้งๆที่คุณ
มีงานที่ยิ่งใหญ่กว่า
"นางฟ้าสีแดง"
ออกมากมาย

ก็จริง
ครับ
!

การจัดการ
แสดงเรื่อง
"นางฟ้าสีแดง"
เป็นความฝัน
ของคุณพ่อ
ตั้งแต่หนุ่ม ๆ
ครับ

บทประพันธ์
ที่วงการละคร
ใฝ่ฝัน "นางฟ้า
สีแดง"
เรื่องนี้

ถ้าหากว่า
ลิขสิทธิ์
การจัดการ
แสดงนั้น
ตกอยู่
กับใคร
ล่ะก็

เรื่องเดียว
เท่านั้นที่ผม
อยากจะจัดการ
แสดงด้วยมือ
ของผมเอง
!!

ผมก็จะแย่ง
มันมาให้ได้
ไม่ว่าจะด้วย
วิธีการไหน
?

และ
ความฝันนั้น
เวลานี้ผมก็
ได้รับช่วง
มาแล้ว

ไม่
อยากให้
กับใคร
ทั้งนั้น

เพื่อให้
ได้ลิขสิทธิ์นั้น
มาอยู่ใน
ครอบครอง
ของผม

ที่เวลานี้
ผมไม่ทำก็เพราะว่า
คนคนนั้นเป็นคุณ
พรอกครับ

คุณ
ซึ่งเป็น
"นางฟ้าสีแดง"
ใจครับ

รักษา
ตัว
ให้ดี
นะครับ

แล้วผม
จะมา
เยี่ยม
อีก

เวลาได้
จารึกชีวิต
ของเรา

นางฟ้า
สีแดง

คิดจิมะ
มาละ...
สิเมการะ
อายุมี

ถึงละคร
ที่เธอทั้ง 2 แสดง
จะแตกต่างกัน
แต่การต่อสู้ของพวกเขา
กำลังดำเนินไปอย่าง
ดุเดือด!

จง
แสดงเดอะ
ทั้ง 2 คน

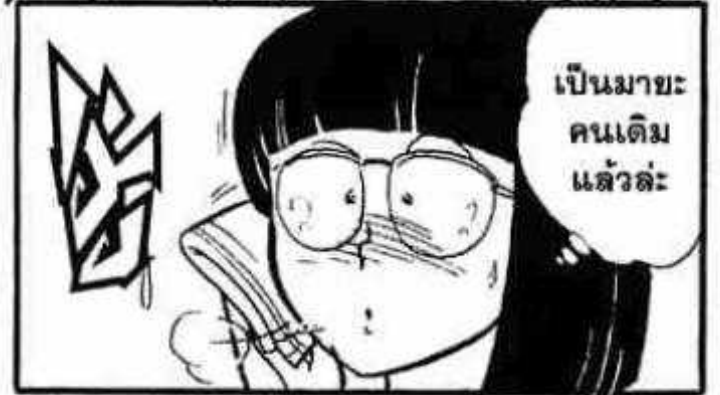
จง
แสดง
เกอะ
ทัช 2
คน
!

อีกไม่นาน
วันที่ฉันจะ
เลือกใคร
ซักคนหนึ่ง
คงจะมาถึง

จงแข่งขัน
กันว่าใคร
จะได้เป็น
นางฟ้า
สีแดง
!

แล้วรีบ
เอาชีวิต
ของฉัน
ไปแล้ว
อยู่ต่อไป
ด้วย!

เมื่อละคร
เรื่องนี้ประสบความสำเร็จ
ความล้ำเจ๋ง
มันของเรื่องต่อไป
ก็จะเปิดขึ้น
!!

คุณครู
สิททิ
คาเงะ
!

เราจะ
พยายาม
แสดง
"นางฟ้าสีแดง"

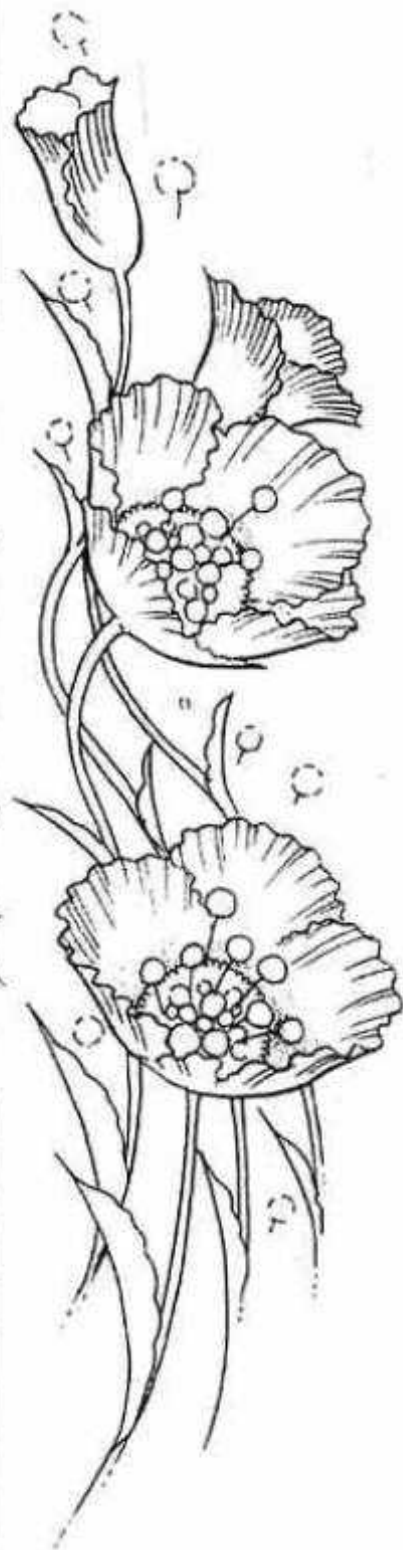
เพื่อให้
มันละคร
เรื่องต่อไป
เปิดขึ้น
อีก!

ขอบ
คุณ
นะ

เฮ้อ...
คุณคิด
จิมะ

ห่า
?

เธอติด
นิสัย...
จับผมเล่น
หรือ?

เปล่า
นี่จะ
ทำไม
หรือ
?

เปล่า
ชั้นก็
ดีแล้ว

แล้ว
เจอกัน
หลัง
เลิกเรียน
นะ

ชั้น
มันอะไร
กันนะ?
นั่น...

การจับ
ผมเล่น
จนติดเป็น
นิสัย...

ในเวลา
ที่แสดงเป็น
ซาโต ฮิโรมิ
เท่านั้น

หรือ
นิสัยที่
ซาโต ฮิโรมิ
ติด?

นิสัย
สำหรับ
ซาโต
ฮิโระมิ
!!

มีการสร้าง
นิสัยเสียส่วนตัว
ในบทที่ตัวเอง
รับด้วยเหรอ
?

แต่นั้น
เป็นนิสัยเสีย
ที่เธอติด
จริงๆ

เหมือน
เป็นคนอื่น
!

มาอะ...
เธอเป็นเด็ก
แบบไหน
กันแน่นะ
?

จริงๆเรา
มาคบกับคน
ที่พิเศษเข้า
ซะแล้ว
ก็ไม่รู้...?

หลังจากที่ได้รู้ว่า
พ่อออกใจแม่แล้ว
ซาโต ฮิโระมิ
จะเดินบนถนน
ด้วยความรู้สึก
ยังไงนะ?

เธอจะรู้สึกยังไง
เมื่อถูก
ฝนทำตัว
ตกใส่
?

ฝน
!!

ฝน
:
!!

ฝนทั้งหมดที่
ซาโต้ อิโรมิ
นางเอก
“ฝนท่าเดียว”
รู้สึกนะ
!

ฝนที่
นำ
ตกใจ
!

ฝนที่
ทำให้
หนาวจน
แข็งไป
ทั้งตัว

ฝนแห่ง
ความโกรธ
!!

ฝนแห่ง
ความ
เสียใจ
!

ฝน
แห่งความ
กลัดกลุ้ม
และเป็น
โคลนตม
!

ฝนที่เป็น
ทุกอย่าง
!

ฝนของ
ซาโต้
อิโรมิ
!

ฝน
แห่ง
หัวใจ
!

ละคร
แสดงเดี่ยว **จูเลียต**

อิมกาวะ आयุมิ

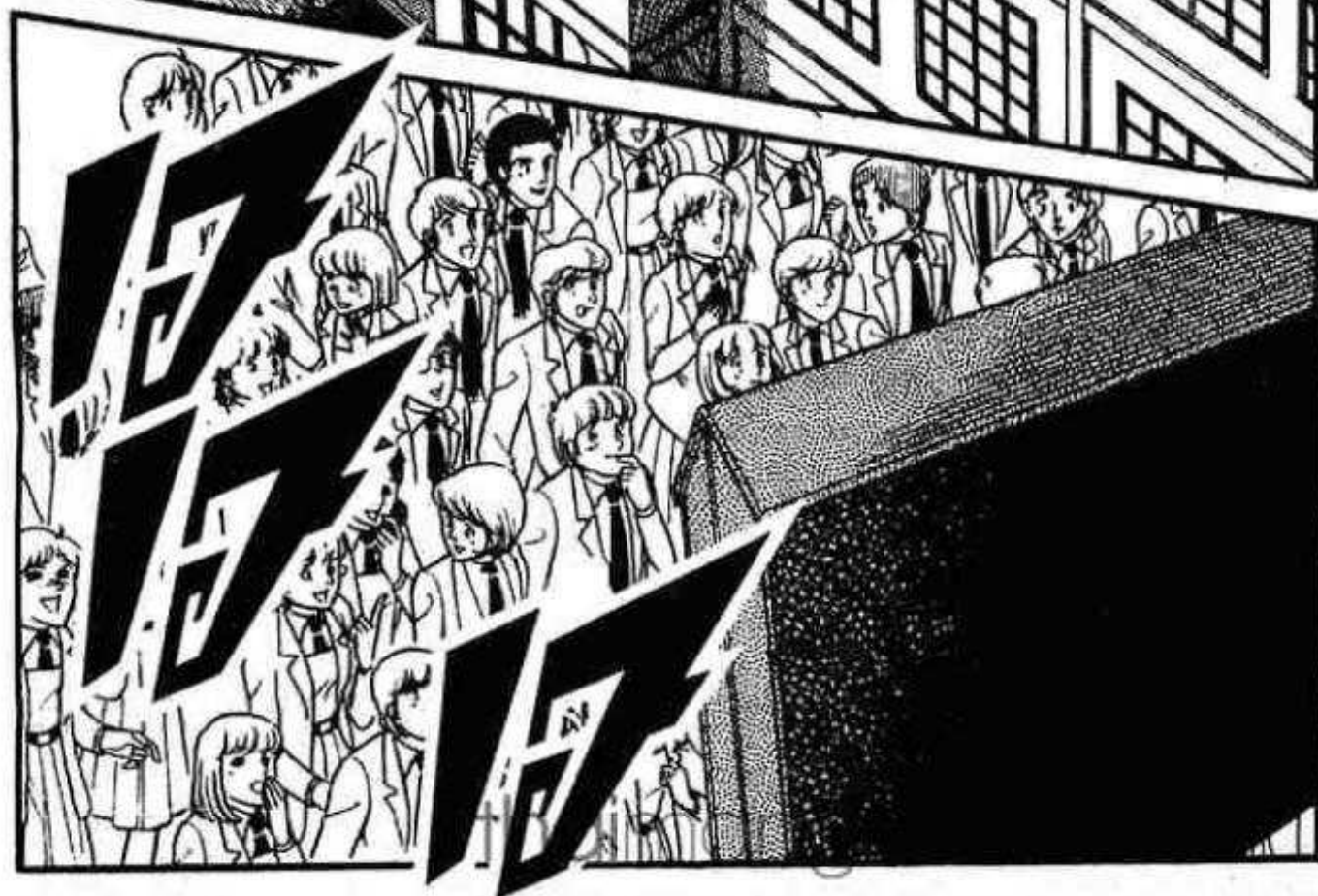
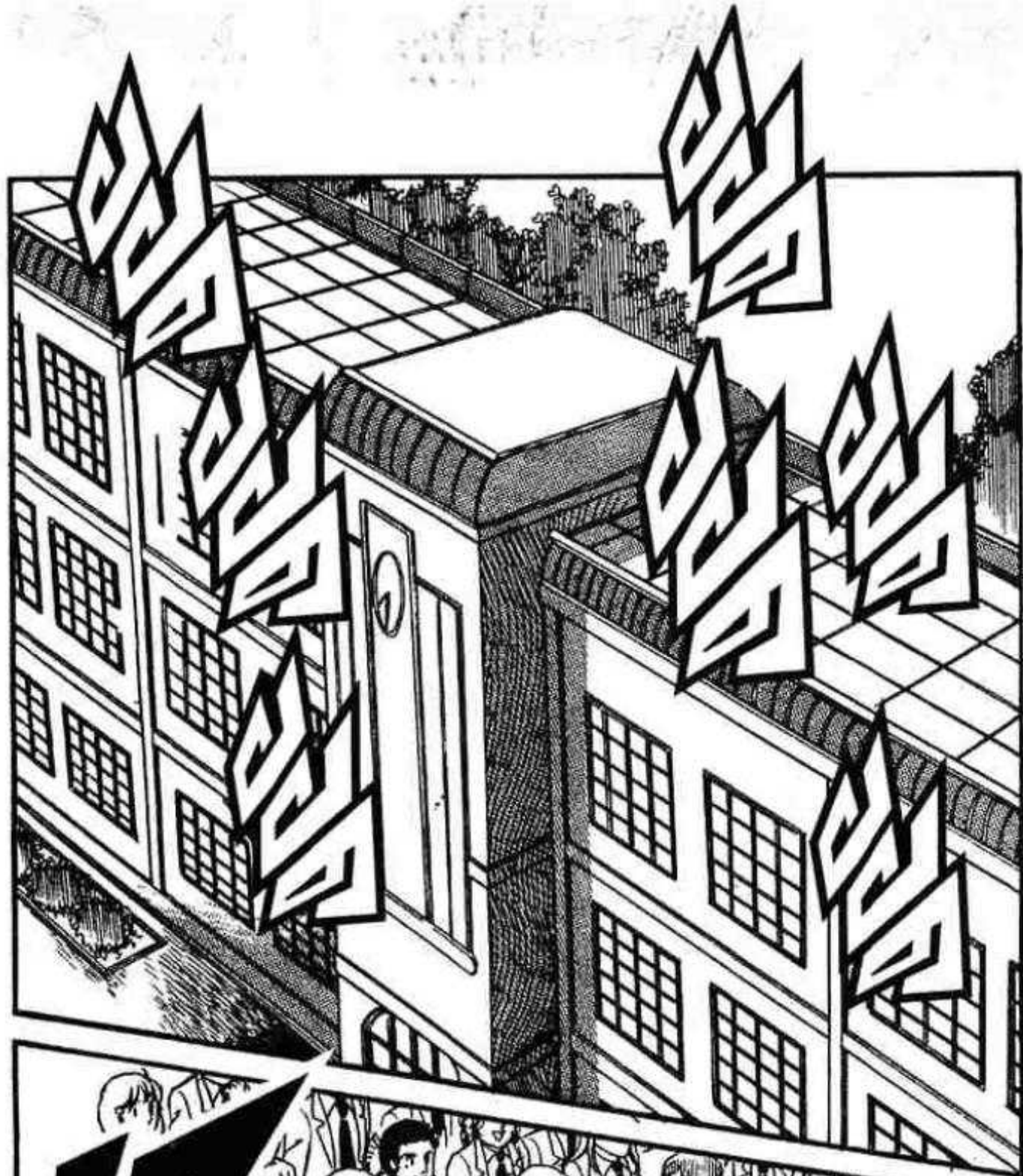
แสดงเป็นจูเลียต
เพียงคนเดียว

อย่างทักทาย

ละครยิ่งใหญ่ที่ทรูทราดระการตา

นำแสดงโดย

อิมกาวะ आयุมิ

พันท้ายเดียว
โรงละครวันเสาร์ของ
ไฮสกูลไฮเทคสมัย

บทละครโดย
คตาคม: เกษ:
บทละครโดย
ไฮโซชาว: ฮโรชิ

เปิดการแสดง เสาร์
เวลา : 15.00 น.
ณ ห้องเก็บอุปกรณ์กีฬา
หลังอาคารเรียน

โปสเตอร์ของ
“พันท้ายเดียว”
ที่ชมรมศิลปะ
ได้จัดทำขึ้นนั้น
ถูกนำไปติดทั่วบริเวณ
โรงเรียนตั้งแต่
1 สัปดาห์ก่อนการแสดง

ทำให้นักเรียน
และคน
ภายนอก
ต่างตื่นเต้น
กันมาก...

ผู้ที่ไม่มี
บัตรหมายเลข
กรุณาเข้าแถว
ให้เรียบร้อย
จากด้านหลัง
ด้วยครับ

กรุณา
เข้าแถว
เรียงตาม
หมายเลข
ในบัตร
ด้วย
ครับ

อะไรกันนั้นนะ
มองข้ามหัวพวกเรา
ชมรมการละคร
ถึงขนาดนี้เชียว

โรงละคร
วันเสาร์
ของไฮสคูล
ฮิโตทสึโบชิ
เหรอ?
ตกลงไปหน่อย
แล้วมั้ง

คนเยอะ
จริง ๆ
เลย

เห็นบอกว่า
สมาชิกชมรมศิลปะ
กับชมรมช่างไม้
อาสาเป็นสต๊าฟให้
ไม่รู้ตั้งกี่คน

เจ็บใจนัก
พวกเราน่าจะ
ประท้วง
กับทาง
โรงเรียนนะ

ว่าพวกเรา
ยอมไม่ได้ในการ
ที่ให้สิทธิพิเศษ
กับนักเรียน
บางส่วน

พลที
เดอะ
ละครคราวนี้
เปิดการแสดงขึ้น
เพราะนักเรียน
เกือบทั้ง
โรงเรียนขอร้องไป
ถ้าเราไปประท้วง
ริทำอะไรบ้าง

มีแต่จะได้จับ
ปฏิกิริยาจากพวก
นักเรียนอื่น ๆ
มันจะเป็นผลเสีย
กับชมรมของเรา
นะ

แต่ถูกคิดว่า
พวกเราใจฉาบ
ก็เสียหน้า
หมดแล้ว

ว่าแต่ทำไม
เด็กคนนั้น
ถึงเลือกแสดง
ละครที่น่าเบื่อ
อย่างงั้นนะ
?

เรื่อง "โจรสลัด
หญิงเบี่ยงกา"
คราวที่แล้วนะ
เนื้อเรื่องสนุก
ก็เลยเป็นที่
ชื่นชอบกัน
มาก

แต่ว่า
"ผันท่า
เด็ชว"
นี่เค้าคิดว่า
ละครอย่างนี้
จะเป็นที่สนใจ
ของคนดูไรนะ
?

ผันท่าเด็ชว

แต่ว่า
ประธาน

เรื่อง
ธรรมดา
ที่น่าเบื่อ
!

ชมรม
การ
ละคร

เอ่อ...
คนที่
ไม่มีบัตร
หมายเลข
ต้อง...

พวกเขา
มีบัตรครบ
ทุกคน แต่
ขอดูด้าน
หลังดีกว่า
นะ

จะได้
ออกได้
ทุกเมื่อ
ยังไง
ล่ะ

นั่น
นั่น

เออ
ว่ะ

โอโห!
คนเยอะ
จัง

มีคนมา
ถึงขนาดนี้
เชียวเหรอ
?

ซบซบ

นี่ ตรงนั้น
เบียดเข้าไป
อีกนิด
ได้มั๊ย?

มีคนเยอะนะ
ถึงขนาดนี้
มาดูละคร
ของเรา

โทท
มากกว่า
เมื่อก่อน
อีก

มายะ
คุณ
คุซากิ

จะวิ่งตัว
หน่อยนะ
พวกชมรม
ละคร
มาด้วย

ชมรม
การ
ละคร
?

ใช่..บ้าง
จัด
คงมาฝึบ
นั่นาเลย

คราวนี้
สต๊าฟ
เพิ่มขึ้นเยอะ
ทางโรงเรียน
ก็ให้ความ
ร่วมมือ

ไฟกับผ้ามาน
ก็ทางห้องประชุม
ให้ยืมมา...รู้สึกจะเหมือน
ไรหะละครจริงๆ
เดยนะ

พยายาม
เข้านะ
มายะ

จ๊ะ

เวลาคราวนี้
ผิดกับคราวที่แล้วนะ
ไม่มีอะไรเลย

เรื่อง
"โจรสลัดหญิง
เบียงกา"นะ
สนุกมาก
เลยเนอะ

ใช่ ฉะนั้น
เพลินจนลืม
ทุกอย่างเลย

คราวนี้
จะเป็น
ละคร
แบบไหน
น้า?

อยากดู
เร็วๆ
จัง

ฮัม
|

"ฝนทำ
เดียว"

น้องสาวข้างพูด
กับพี่ชายที่รำใจ
คุณแม่ที่ซึบมันอยู่ซักหน่อย
แต่ใจดี และคุณพ่อ

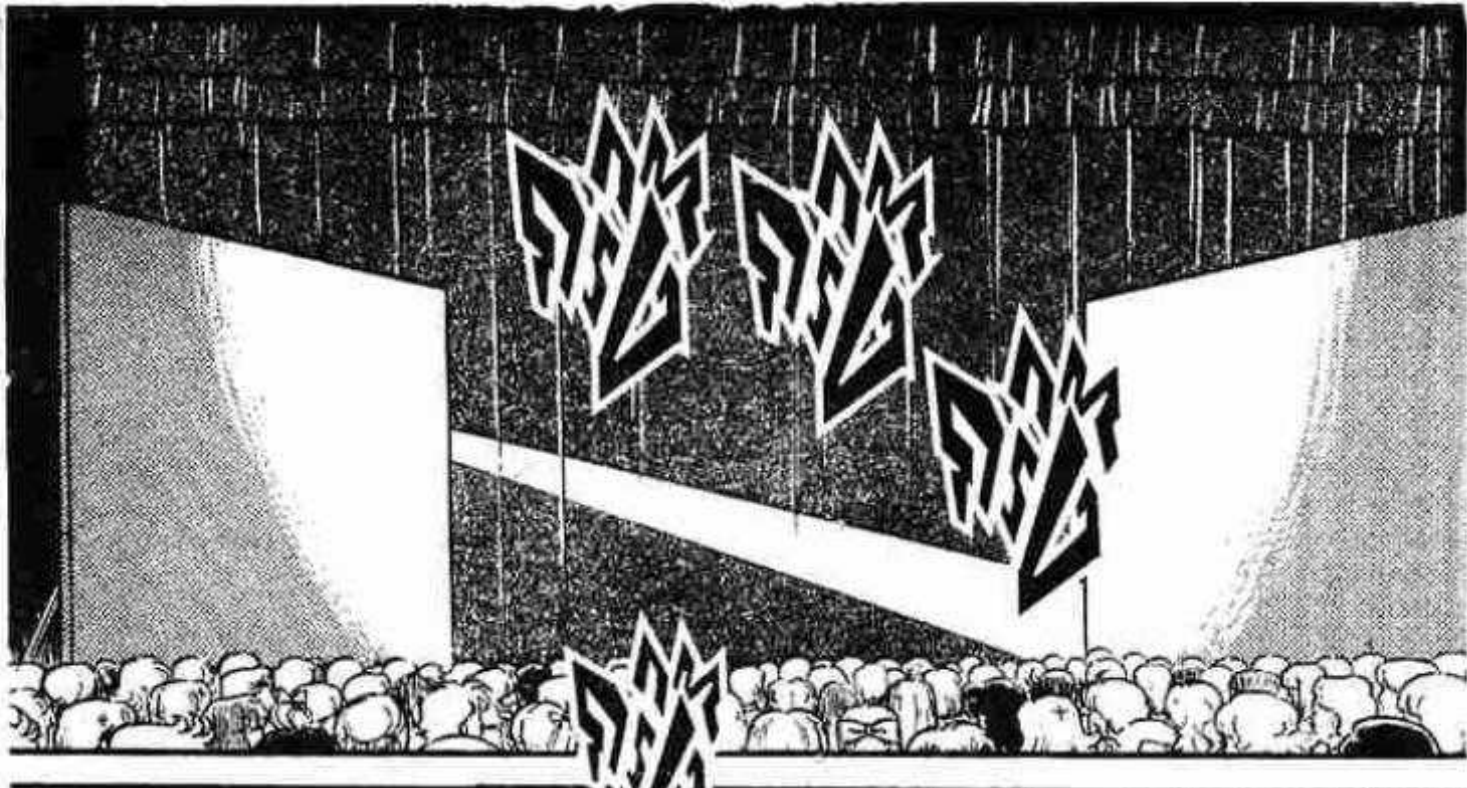
สายรุ้ง
ที่ชื่อว่า
เวที
ละคร
!!

เรามี
ครอบครัว
อย่างนี้
ในสายรุ้ง

การ
แสดง
เริ่ม
ขึ้น

net

ยินดี
ต้อนรับ
ทุกท่าน
ค่ะ

ฮ่า
อะไร?

คน
นิยม
มากมาย
นะ...

ฮะ!
อรุณ
สวัสดิ์
พี

ยังอยู่ใน
ชุดนอต
อีกหรือ
เป็นนักเรียน
สบายจังนะ

หา?
อยู่ใน
ห้องน้ำ
ตั้งแต่
เมื่อกี้

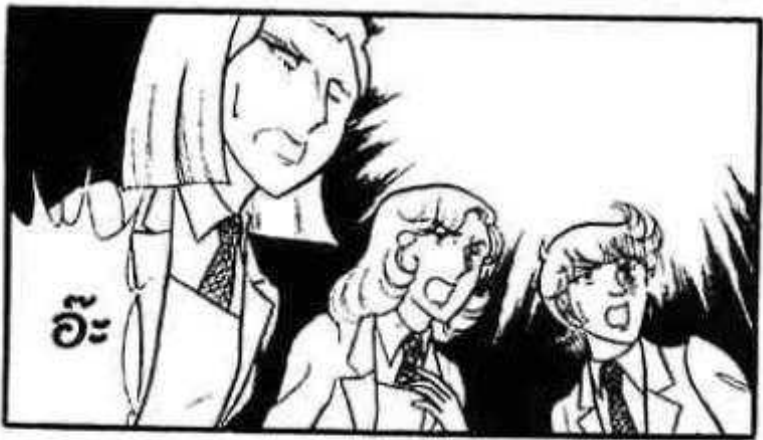

แม่จ๊ะ
คุณพ่อนั่งอ่าน
หนังสือพิมพ์
ในนั้นอีกตามเคย
ละสิ

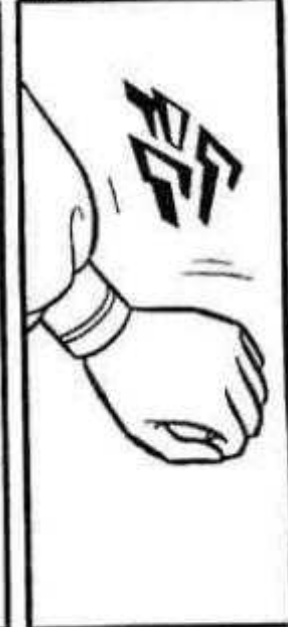
อ๊ะ

เฮ้ เฮ้!
สะตวกังนะ
แพ็ดไม้ม
นะ...

ถึงไม่มีของ
ก็ทำให้ดู
เหมือนว่า
มีได้

อรุณ
สวัสดิ์ค่ะ
คุณแม่

อรุณ
สวัสดิ์
จิโกะ

กลิ่น
หอม
จัง

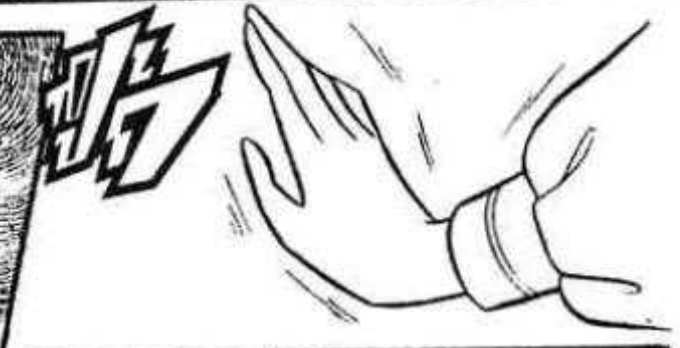
นี่...
นี่มัน...

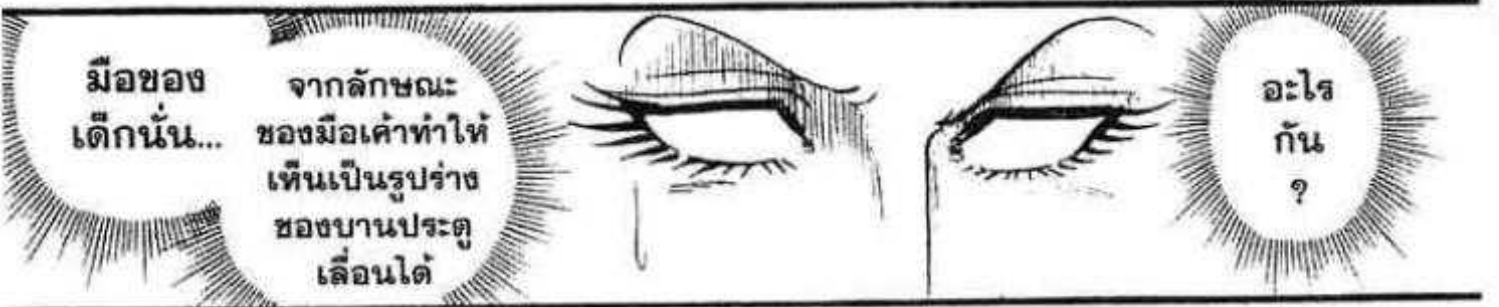

อ๊ะ!
โตะะ
!!

เอ๊ะ
คุณ
พ่อ
ละ?

มือของ
เด็กนั้น...

จากลักษณะ
ของมือเค้าทำให้
เห็นเป็นรูปร่าง
ของบานประตู
เลื่อนได้

อะไร
กัน
?

มือของ
เค้า..

กาง
เกงใน
หลวม
โคร่ง
กับผ้า
คาด
เอว
!

ซ่า
ซ่า
ซ่า
ซ่า
ซ่า

ช่างบน
ก็ไล่เลือดเข็ด
ผูกเนคไท
ชะโก๋ทรอก
!

คุณพ่อนี้
น่าแพ้ชั้น
...

นี่เจอ
หัวหน้างานที่
ทุกคนในบริษัท
กลัวกัน
นักหนา

นี่
เดี๋ยวคน
แถวนี้
ก็มาเห็นเข้า
หรือคะ

น่าเกลียด
จังเลย
รีบขึ้นมา
เถอะ

มาขะ
...

คะ
ข้าวเข้าทานได้
ตั้งกะเมื่อกี้
แล้ว

มีคุณพ่อ
คนเดี๋ยวแหละ...
ที่ต้องทาน
กับข้าวญี่ปุ่น
ทุกเช้า

รอยยิ้ม
ที่เป็นลข
อะไรอย่าง
จั้น!

ว๊าง!
แย
แล้ว
!

เดี๋ยวขึ้น
รถเมล์
ไม่ทัน
!

คุณแม่!
คุณแม่!
ขอขนามบ่ง
เร็ว!

ปิ่นโต
หนู
เสร็จ
รึยัง!

จิกะ
ส่งกาแพ
มาทน้อย!

ว๊าง!
ใส่นมมา
ด้วยสิ

อ๊ะ!
ซูปไม่กินละ
ไขลวก
ก็ได้
!!

ซินกิน
เดี๋ยวสาย
แน่!

ก็..
ไม่มีเวลา
นั่งกิน
นี่นา

จิโกะ
ของขวัญวันเกิด
ของคุณพ่อ
ปีนั้น

คิดริย็อง
ว่าจะให้
อะไร?

มะจิน
นี่
แล้ว!

เห็นคุณพ่อ
บอกว่าอยากได้
นาฬิกาข้อมือ
ของแบนด์
ไม่ใช่เหรอ?

ว๊าก!
นั่นรถเมล์
รอดด้วย
!!
บ๊าย
บาย
จิโกะ!

ว่าแต่ผิดกับ
ละครคราวที่แล้ว
ยังกะฟ้ากับดิน
นั่นนะ

ไม่คิด
เลยว่า
จะเป็นคน
คนเดียว
กัน

ใจ
สลัดหญิง
เบียงกา
เด็กสาว
คนนี้

ฉากแต่ละฉากใน
"ฝนท่าเดียว" นั้น
ดำเนินไปเรื่อย ๆ
ด้วยจังหวะที่เร็ว

จาก
ป่าขรด ถึง
โรงเรียน จากประตู
โรงเรียน โรงเรียน

เฮ้! อาจารย์
ทานากะ
ยังลาพักอยู่
เหรอ?

แก่งจริง ๆ แะ
ยังกะขึ้น
บันไดจริง ๆ
นั่นะ

อรุณ
สวัสดิ์
|
อรุณ
สวัสดิ์
มีจ

ฮ๊ะ!
อรุณ
สวัสดิ์
คะ

ที่ระเบียง
หน้าต่างพัก
อาจารย์
และบันได

จัน
สังคมก็
ทบทวน
เออสิ

ไม่น่าเชื่อ!
จาก
การเรียน
ในเวลา
ปรกติแล้ว
นี่ไม่ถึง
เลย

อ่า
เออ
...

ทั้ง ๆ ที่
ไม่มีเครื่อง
จัดฉาก
ทั้งเล็ก
และใหญ่

เพาไฟ
เลย
แต่ดู
ออก

ว่าเวลานี้
เด็กคนนั้น
อยู่ที่ไหน
และกำลัง
ทำอะไร

เข้าใจ
ดี!

แต่อาทิปกริยา
ของเด็กคนนั้น
ก็เข้าใจถึง
แต่ละฉากแล้ว

ห้อง
เรียน
!!

อรุณ
สวัสดิ์
!!

นั่นเป็น "ภาพ"
ธรรมดาๆ ที่
ได้พบเห็น
และสัมผัส
อยู่ทุกวัน

นี่ที่ร้าน "co co" นะ
มีพนักงานเข้าใหม่
หน้าเหมือน
ไซโจ ฮิเดกิ
เลยล่ะ

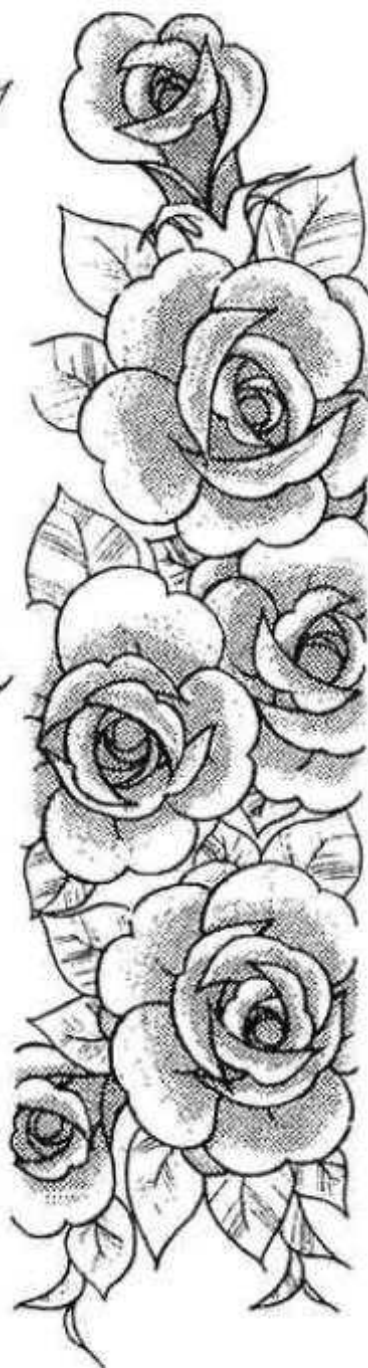
ฮ้า! การบ้าน
ภาษาอังกฤษ
ถึงข้อ 3 เอง
ไม่ใช่เหรอ...

T...S
ซึมาโมโตะ
ทาเคชิ...

อักษรย่อของ
คุณซึมาโมโตะ
ที่เราปึกเอง

ในขณะที่เราตั้งใจจะ
มอบให้เค้าตั้งหลายที
แล้วแต่ก็หอกกลางคัน
ทุกที...นี่เราหอบไปหอบมา
อาทิตย์นึงแล้วนะ

วันนี้แหละ
ต้องให้เค้า
ให้ได้...

แต่ว่า
จากท่าทาง
ธรรมดา
เวลาแสดง
ก็เป็นการแสดง
ที่ธรรมดา

แต่กลับ
ดึงดูดสายตา
จากคนดู
ได้ในลักษณะ
ของความ
แปลกใหม่

นั่นเป็น
เสน่ห์ที่
แปลก
ประหลาด
!

อ๊ะ กำลัง
กินข้าว
ปิ่นโต

แถม
เบอร์
เกอร์
ละมั้ง

อ๊ะ
!

คุณ
คิดจะ
เอาอีก
แล้ว

นิสัย
เสีย
นั่น

และใน
ท่าทางแต่ละช่วง
แต่ละตอนนั้นได้แฝง
เอกลักษณ์และความ
รู้สึกของซาโต้ ฮิโรมิ
ไว้อย่างเต็มเปี่ยม

นี่ ไป
เป็นเพื่อน
หน่อยน่า
ซอร์อง
ละ!

อ๊ะ...
แต่ถ้าเค้า
ไม่รับละ
จะทำยังไง

มิจิ
ฉัน
กลัว
!

วันนี้
แหละ
จะให้
เค้า
ให้ได้
เลย!

อะ...รู้
แล้วน่า
!

แล้วไม่ต้อง
ทำหน้าเขินๆ
อย่างฉัน
ได้มั๊ย?

ถึงฉันจะพูด
ประโยคเดียวกันนี้
มาตลอดอาทิตย์
แล้วก็เหอะ

อ๊า!
มิจิ ฉัน
อกหักแล้ว
ดูโน่นซี!

คุณ
ซึมาโมโตะกับ
คุณโทมูระผู้จัดการ
ชมรมฟุตบอล

ก็ดูซี คุณโทมูระ
เข็ดเหลือให้หน่อยละ
หัวเราะอย่างขื่นอก
ขื่นใจเลย ไม่เห็น
เหรอ!

ฮือ
ข่าวลือ
เป็นจริง
แล้ว!

2 คนนั้น
สนิทกัน
จนถึง
ขนาดนี้

คุณโทมูระนี่เป็นคน
สวยมากเลย
ไม่ใช่เหรอ!
ฉันแทบไม่ติดเลย!

เนอะ
มิจิ!

ฮิ อุตส่าห์
ปิกชื่อย่อของคุณ
ซึมาโมโตะแล้ว
บนผ้าขนหนู
เนี่ย

ฉันไม่มี
ความจำเป็น
อีกต่อไป
แล้วละ!

ฮือ
ทำไม
ดี !!

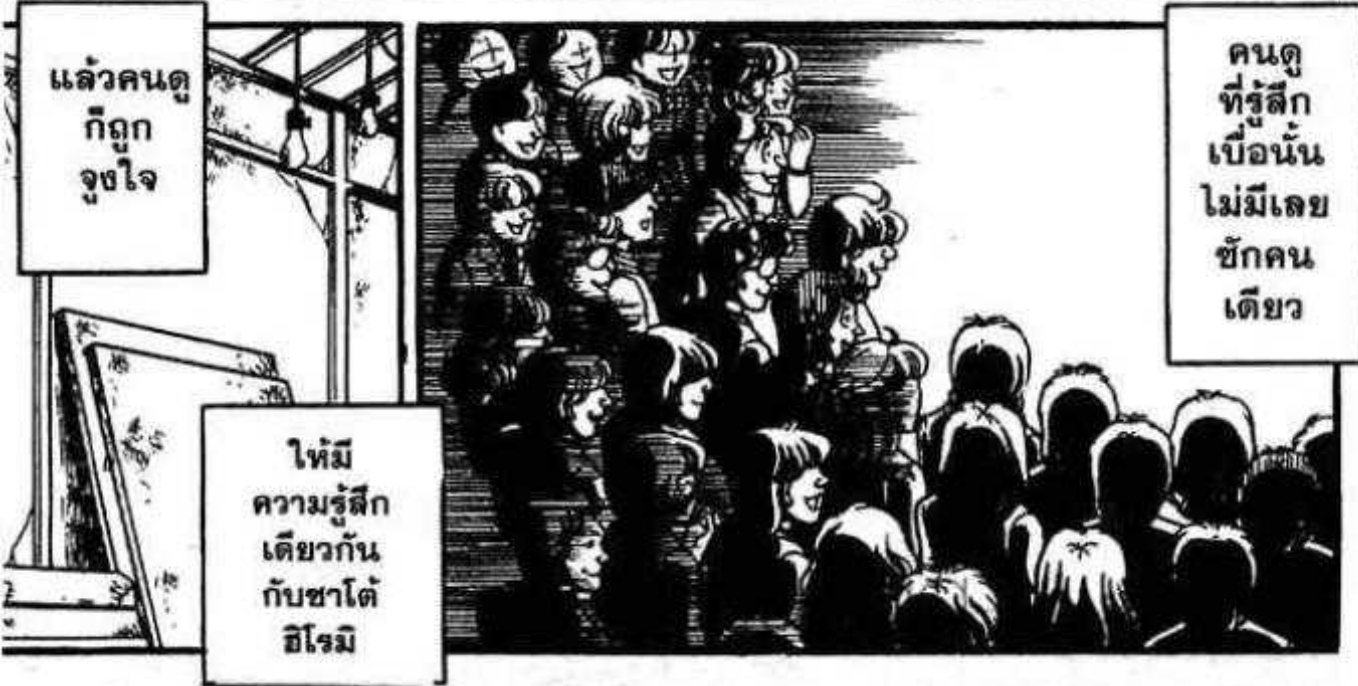
ฉัน
ไม่อยากร
เอาไปทำ
ผ้าเช็ด
หน้า!

จริงๆนะ
ดูอย่างนี้แล้ว
ยังกะเป็นคนอื่น
เนาะ

มีความรู้สึก
ว่าคุณ
อยู่จริงๆ
ไม่ใช่มา:

โยชิ
ซาวะ
ก็คิด
ยังงั้น
เหรอ?

ฉันเอง
ก็รู้สึก
แปลก
ยังง
ก็ไม่รู้

แล้วคนดู
ก็ถูก
จุดใจ

ให้มี
ความรู้สึก
เดียวกัน
กับซาโต้
ฮิโรมิ

คนดู
ที่รู้สึก
เบื่อนั้น
ไม่มีเลย
ซักคน
เดียว

ทำไม
?

เป็น
อย่างนี้
ได้!!

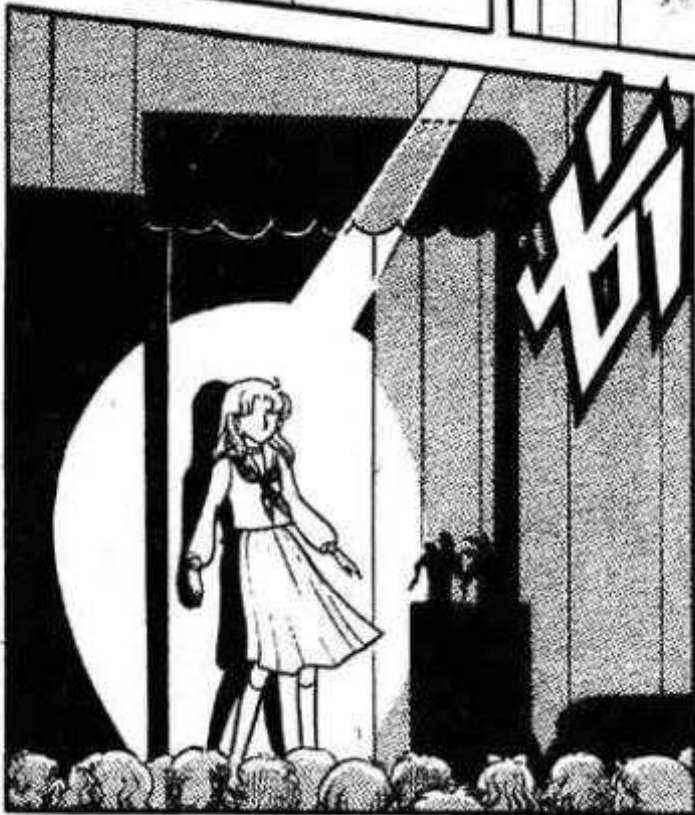
และแล้ว..ซาโต้ ฮิโระมิ
ได้พาเพื่อนที่โรคความดันต่ำ
กำเจ็บในช่วงโมงเรียนที่ 5
กลับบ้าน..ในระหว่างทาง
ที่จะกลับเข้าโรงเรียน

บั้งเอิญ
ฝนท่าเดียว
ตกลงมา

ผู้หญิงคนที่
คุณพ่อจับมือ
อยู่นั้นนะ
ใครกัน

ใครนะ
?

เมื่อเธอเข้าไป
หลบฝนที่ชายคา
คือพี่ซึบ
ก็ได้ล่วงรู้ว่า
คุณพ่อเธอมีใจ
เป็นอื่น

หนอยู่
ตรงนี่...
ใช่...
หยุดซี

คนที่มอง
ผู้หญิงที่เรา
ไม่เคยรู้จัก
ด้วยสายตา
อย่างนั้น

ไม่ใช่
คุณพ่อ...ไม่ใช่
คุณพ่อ
ที่เรารู้จัก
!!

รัก
แรก
!?

รักแรก
หรือ
คุณพ่อ
?

เมีย...คงหมายถึง
แต่งงานโดยที่
คนแนะนำให้
และดูตัวกัน
ซึ่งไม่เคย
รู้จักกันเลย

แต่
ก็รัก
มาก
:

ทั้ง
เมีย
และ
ลูก ๆ

ใช่แล้ว
ใช่ค่ะ
คุณพ่อ
!
!!

คุณพ่อ
เป็นคุณพ่อ
ของพวกเขา
!!

จริง
หรือ
เนี่ย?

อย่า
ร้องไห้
!

อย่า
ร้องไห้
สิ
คุณ...

นี่เป็น
รักครั้งแรก
สำหรับ
คุณพ่อ
?

คนนี้นะ?
ผู้หญิง
ที่อายุน้อย
กว่าถึง
20 ปี
?

ไม่
จริง
!!

คุณร้องไห้
ด้วยดวงตาที่เศร้าโศก
อย่างนั้นนะ...ทำให้
ความรู้สึกของผมมัน
พัวพันไหว

ได้
โปรด
เถอะ

4 ปี !?

ทำให้เค้า
ทุกข์ใจมานาน
ถึง 4 ปี
เขี้ยวเธอ?

ฉันก็คบกับ
ผู้หญิงคนนั้น
ตั้งแต่เมื่อ
4 ปีก่อน...?
คุณพ่อ

คุณพ่อ !

ขกโทษ
ให้ฉันด้วย...
ทำไมคุณพ่อ
ต้องขอโทษเค้า
ด้วย

ทำไม
ไม่รีบๆ
เลิกๆกันไป
ซึกทีละ

ไม่ชอบเลย
ที่คุณพ่อ
ทำอย่างฉัน !

ดู...
เอาจริง
เอาจริง
เหลือ
เกิน

คุณพ่อ
รักผู้หญิง
คนนั้นด้วย
ใจจริง
ล่ะสิ...

ก็เลยคบ
กันมานาน
ถึง 4 ปี
แล้ว

ผู้หญิง
คนนั้น...

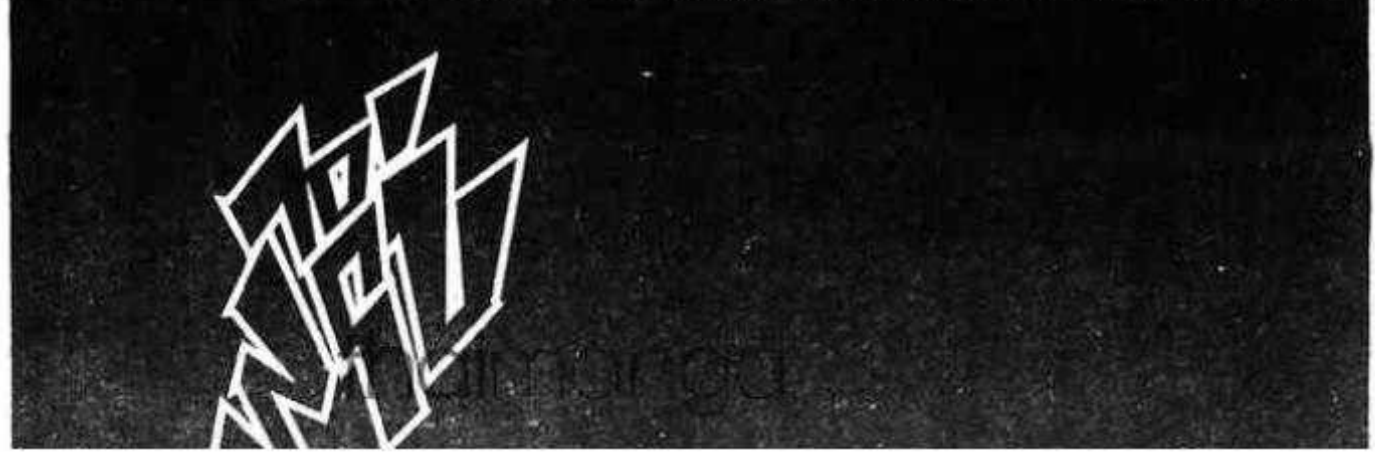
กำลัง
เร่งเจ้า
ให้คุณพ่อ
ตัดสินใจ
เด็ดขาด !

ว่าจะเลือก
คุณแม่กับ
พวกเขา
สิว่า...

เลือก
ตัวเอง

คุณ
พ่อ !!

เอา
ล่ะ...

เปลี่ยน
จาก
ด้านหลัง
ด้วย
เลย

เฮะ
เฮะ
...

ยังกะ
ฟ้าดิน
มันพลิก
กลับกัน
แน่ะ

คุณพ่อ
ก้มหน้า
แบบนั้น
...

เด็กนั้น
ดูท่าเดิน
ของเค้า
สิ...

จะ...จะเป็น
ยังไงนะ
ต่อจากนี้
ไปนะ..?

ก้มหน้า
อยู่ทำไม
เล่า...

ฝนตก

เด็ก
คนนั้น
เปียก
โชก

ดูสิ...
ท่าทางของเค้า...
เหมือนโดนฝน
จนหนาวสั่น

ฝนที่
ทำให้
รู้สึกว่
หนาว
!

เข้าใจ
ทุกคนเข้าใจ
ว่าฝนนั้น
เป็นขีต
จากท่าทางของ
เด็กคนนั้น

เด็ก
คนนั้น
!!

ไม่เคย
คิดเลย
!

ว่าคุณพ่อ
กำลังคิด
จะทิ้งพวกเรา
ไป...

กำลัง
จะจากไป
:

โดยทิ้ง
คุณแม่ จิโกะ
พี่และเรา
ไป

ตุลีส...เด็กคนนั้น
ตัวลั่นจริง ๆ ด้วยนะ
นั่นนะ

คุณพ่อ
เห็นผู้หญิง
นั้นดีกว่า
พวกเรา
:

ต้อง
ทำอะไร
ซักอย่าง

ต้องแย่ง
คุณพ่อ
กลับคืน
มาให้ได้

อะไร
กัน
เนี่ย
?

ความ
รู้สึก
ที่
:

จะทำ
ยังไงดี
ถ้าพวกเรา
ถูกคุณพ่อ
ทิ้งล่ะ

คุณแม่!
จิโกะ
พี่!

แย่ง
คุณพ่อ
คืน
มา

ไม่
เหมือน
การแสดง
เลย...

มายะ
...

ใช่แล้ว
ถ้าตอนนี้
ก็ยิ่งพอ
ทันการณ์

ต้องคิด
หาทาง
เลย

คุณแม่พี่
แล้วก็
น้องจิโกะ
...

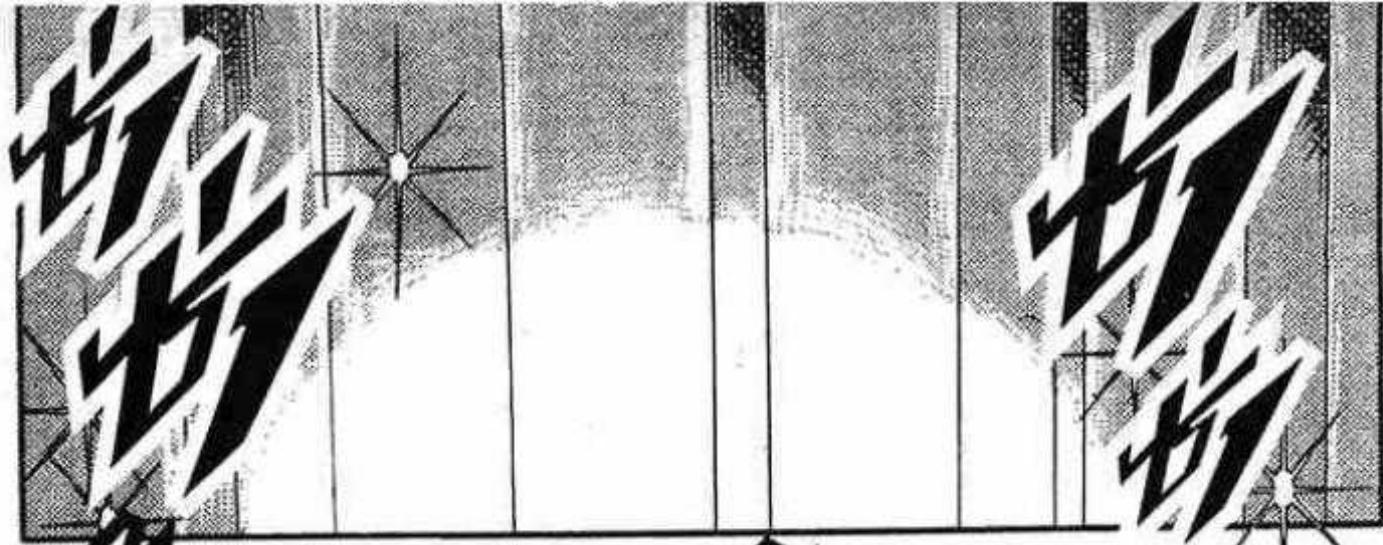
ในสายรุ้ง
มีครอบครัว
ของเราอยู่
!

คงต้อง
มีวิธีอะไร
ที่ติแน่น
เลย...

ในสายรุ้ง
ที่ได้ชื่อว่า
เวทิละคร
!?

ใช่แล้ว
ผู้หญิงคนนั้น
เราเคยเห็น
มาก่อนด้วย
!!

ใช่แล้ว!
เราเคย
เห็น...!

มาตั้ง
3 ปีก่อน
โน้น
แล้วนี่

เป็นผู้หญิงที่นั่ง
แท็กซี่มาส่งคุณพ่อ
ที่บ้านเพราะคุณพ่อ
เมาแทบไม่ได้สติ
จากงานเลี้ยง

ใช่แน่ๆ
ผู้หญิง
คนนั้น

!!
เป็นคน
ทำงาน
ที่บริษัท
ของคุณพ่อ

รู้สึกจะ
นามสกุล
อิ...

อิมูระ
ใช่ล่ะ
ชื่ออิมูระ
ชานาเอะ

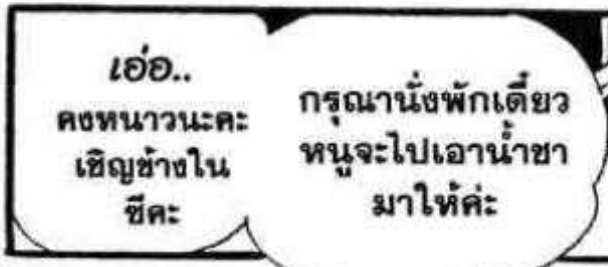
ฉากของละคร
ได้เปลี่ยนไปว่า
เป็นฉากที่
นางเอก
ซาโต ฮิโรโกะ
ทวนนึกถึง
เรื่องในอดีต

คุณแม่กับพี่ชาย
ได้ประคอง
คุณพ่อที่เมา
ไม่ได้สติ
หายเข้าไปใน
ห้องนั่งเล่น
!

อิมูระ ซานาเอะ
ได้แต่ยืนนั่งอยู่
หน้าบ้านแล้ว
มองจนคุณพ่อ
หลับตาไป

มีอะไร
ก็ไม่รู้สิ...?
มองไปข้างใน
ตั้งนานนาน

เอ่อ..
คงหนาวนะคะ
เชิญข้างใน
ซีคะ

กรุณานั่งพักเดี๋ยวนะ
หนูจะไปเอาน้ำชา
มาให้คะ

ไม่ต้อง
เกรงใจ
ทรอกคะ
เชิญคะ

ฮะ
ฮ่าว
!

เอ๊ะ
!

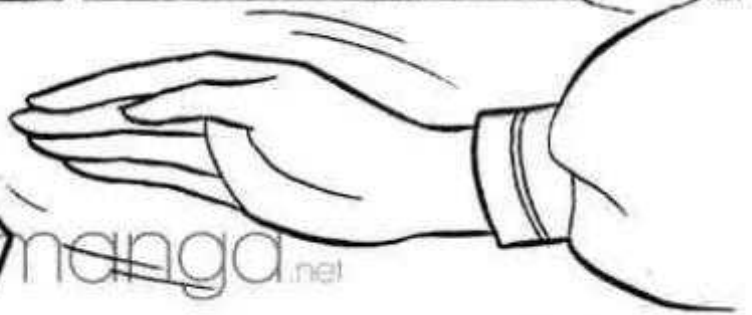

ไป
ซะ
แล้ว
...

อะไร
ของเค้านะ
ชอบกล
จริง

แอบมอง
หน้าคุณแม่
กับเราตั้ง
หลายครั้ง
แล้ว

ปัง !!

และในวันหนึ่ง
ซึ่งฝนตกหนัก
เราไปรับคุณพ่อที่สถานี
แล้วเห็นอิมูระที่ประตู
ทางเข้าชานชาลา
!!

สายที่ 3
สู่ท่าจิกาวะ
จะออกรถ
เดี๋ยวนี้แล้ว
ครับ

คนคนนั้น
รู้สึกเราจะ
เคยเห็น
หน้า

คนที่
บริษัท
คุณพ่อ
!

ทำอะไร
ของเค้านะ?
ยืนนิ่งอยู่บน
บันไดนั้น

เป็นอะไรไปคะ
คุณพ่อ
ตกใจขนาดนี้
เชียวเหรอ

นี่คะ
ร่ม

หนูเห็นว่า
ฝนมันตก
ก็เลยมารีบคะ
แปลกใจขนาดนี้
เชียวเหรอ
?

เอ๊ะ
!

หาย
ไป
แล้ว

นี่คุณพ่อคะ
บนบันไดนั้น
เมื่อกี้นะ พนักงาน
ที่บริษัทคุณพ่อ
ยืนอยู่นะคะ บ้านเค้า
อยู่ทางนี้เหรอคะ?

มองไป
อีกทีก็...
ไม่อยู่
แล้ว

อ้อ....
เค้ามาต่อรถ
ที่นี้เหรอ
คะ

ว่าแต่
ท่าทางของเค้า
ดูแปลกชอบกล
นะคะ

ยีนนี่
มองมาแต่
ทางเนี่ย
!

จะไป
บ้านป่า
เหรอคะ?
อ้อ

ยีนมองมา
ทางนี้อยู่บนบันได
ตั้งนานแล้ว
มองอะไรก็ไม่รู้
?

มอง
คุณพ่อ
อยู่ละมั้ง
?

ไม่ละ ขอโทษนะ
co co นะไว้
วันหลังละกัน

อัลโหล
จิโกะ
เหรอ
?

อิม
ตอนนี้
พ้อยู่
โรงเรียน

เอ๊ะ...? เอ๋อ
เรื่อง
คุณพ่อนะ
พี่จะไป

เอ๋อ
คืออย่าง
นี้...

คือ...เอ๋อ
ของขวัญวันเกิด
คุณพ่อนะ...พี่คิด
ว่าตกลงกัน
ได้แล้ว

ไม่ได้
พูดไม่ได้
ยังกับจิโกะ
ด้วยแล้ว

ส่วน
คุณแม่ก็
ยังบอก
ไม่ได้
ใหญ่

ถ้าบอกพี่
ก็คงจะทะเลาะ
กับคุณพ่อ
ยกใหญ่แน่...

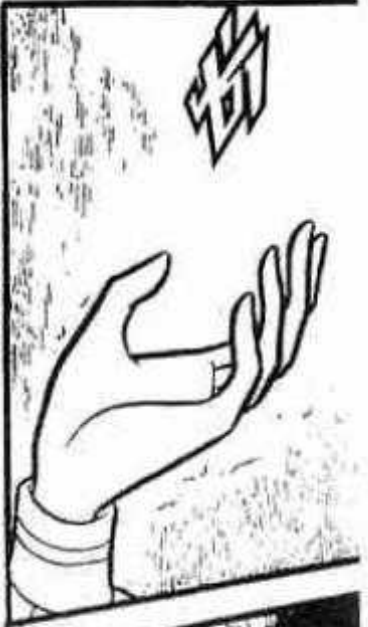

จะทำยังไงดี?
จะทำยังไงดี
ได้...จะทำ
ยังไง?

คุณพ่อ
กำลังคิดจะ
ทิ้งพวกเรา
ไป...

ทิ้งพวกเรา
ไปอยู่กับ
ผู้หญิง
นั้น

ฝน
ตก
!

ผู้หญิง
คนนั้น
ก็เอา
จริงนะ

เค้าทน
มานาน
ถึง 4 ปี
แล้ว...

!!!

ตอนที่เค้าบอกว่า
อยากให้คุณพ่อ
ไปพบพ่อแม่เค้า
ที่คานาซาวะในวันหยุดนี้
คุณพ่อก็พยักหน้า

แล้วก็
จับมือคุณพ่อ
เอาไว้
บอกว่า
"ขอบคุณ

เค้า
ร้องให้
ด้วย

ตอนนี้
คุณพ่อ
บอกว่าจะ
เลือกเค้า

!!!

ผู้หญิง
นั้น
ร้องให้
อย่างปลื้ม
ใจ...

โกหก
คุณพ่อ
โกหก
!!

ทั้งๆที่สัญญากับ
พวกเราแล้วว่า
จะขั้บรดาพาพวกเรา
ไปเที่ยวในวัน
หยุดนี้...!

ใช่แล้ว
สัญญาแล้ว
ไม่ใช่เหรอ!

ใจร้าย
คุณพ่อ
ใจร้าย...!

พวกเรา
ทำอะไร
ผิด!!

ทำไม
คุณพ่อ
ถึงเลือก
ผู้หญิง
นั้น!

ทุกคนให้
ความสำคัญ
กับคุณพ่อ
มาตลอด
แท้ๆ

คุณแม่จะทำ
แต่กับข้าวที่
คุณพ่อชอบ
ทุกมื้อ

ไม่ว่าจะเป็น
เนื้อริบลา ก็ให้
ที่ชิ้นใหญ่ที่สุด
กับคุณพ่อ
ไม่ใช่เหรอ?

เสื้อผ้าก็ซัก
ให้คุณพ่อ
อย่าง
เรียบร้อย
ทุกครั้ง ไม่ว่าคุณแม่
จะปวดหัวหรือไม่สบาย
ยังงี้ก็ต้องรีดเสื้อผ้า
ให้คุณพ่อให้ได้
เพียงคนเดียว
เท่านั้นแท้ๆ

ซ้า

?

อย่างพี่นะ
ถึงจะเอาแต่บัน
แต่ก็กินเหล้า
เล่นหมากกรุก
เป็นเพื่อนคุณพ่อทุกครั้ง
ที่จริงแล้วนะ

พี่
ตีใจมาก
ต่างหาก
ละ

ซ้า

ทั้งจีโกะ หนูแล้วก็พี่
เวลาคุณพ่อบอกว่า
อยากจะทำทีวีช่องไหน
พวกเขาก็ยอมให้คุณพ่อ
ทันที อย่างเต็มใจ
เลยไม่ใช่เหรอ?

ซ้า
ซ้า
ซ้า

ทั้งยัง
บิบบิ้วไทด์
ให้คุณพ่อ
บ่อยๆแท้ๆ

ขนาดนี้
แล้ว
ทำไม
?

ทำไมคะ
คุณ
พ่อ
?

ทำไม
ถึงยังคิด
จะทิ้ง
พวกเรา
!!

พ่อ
ใจร้าย
—
!!

ใจ
ร้าย
!!

ซัด
ซัด

เรามอง
เห็น...ฝน
ฝนที่ตก
กระหน่ำลงมา
อย่างหนัก

ฝนที่
เหมือนกับ
กำลังเทใส่
เด็กคนนั้น

เรา...
ต้องพูด
แล้ว...!

จริงสิ
เราต้อง
ต่อว่า
คุณพ่อ

จะพูดในสิ่ง
ที่เราคิดอยู่
ทั้งหมด
!

แล้วก็ แล้วก็!
จะไม่โทษใครคุณพ่อ
แล้วต่าว่าบ้า
ด้วย!

ต่อให้
ขอร้อง
ให้หยุด
เราก็จะ
ไม่หยุด
!

จะตะโกน
เสียงดังๆ
ให้ได้ยินกัน
ทั่วบริษัท
เลย!

จนกว่าคุณพ่อ
จะสัญญากับเรา
ว่าจะเลิกกับ
ผู้หญิงนั้น
!!

ซาโต ฮิโรมิ
ซึ่งเดินเข้า
บริษัทคุณพ่อ
ด้วยความ
โกรธสุดขีด

จิตใจได้
สงบลงใน
ระหว่างที่รอ
ลิฟต์อยู่

เป็นเพราะว่า
ความรู้สึก
เสียใจนั้น
ได้ระงับ
ความโกรธไว้

จนเมื่อพบ
หน้าคุณพ่อ
ก็ถึงกับ
พูดอะไร
ไม่ออก

ขอโทษ
นะคะที่มา
กวนคุณพ่อ
ในเวลา
งาน...

ไม่ค่ะ
ไม่เป็นไรหรอก
ไม่ต้องไปที่
คอฟฟี่ช็อป
หรอกค่ะ...

เอ่อ
คือว่า
เพียงแต่

เกิด
คิดถึง
คุณพ่อ
ขึ้นมา
เท่านั้น

ยอดเยี่ยมมาก
เด็กคนนั้น...!
การเปลี่ยนความรู้สึก
การสร้างอารมณ์
ใหม่

แสดงได้
เป็นธรรมชาติ
ขนาดนี้เขี้ยว
เทร่อ?

ไม่มี
อะไรที่
ฝันเลย
ชกนิต
เดียว

ความตกใจ
อย่างแรง
ความเสียใจ
และ...

เป็นทุกข์
และโกรธจน
ลุกลุลกลน
อย่างฉับ

นี่...คุณพ่อคะ
ของขวัญวันเกิดปีนี้
อยากได้อะไรคะ...
!?

และ
เวลานี้ก็
รู้สึกว่าเขา
ว่าแห้ว
!

เมื่อเข้า
คุยกับ
จิโกะ
แล้ว

ว่าคุณพ่อกำลัง
อยากได้นาฬิกา
ข้อมือเรือนใหม่
ใช่ไหมคะ?

แล้ววันนั้นนะ
หนูจะทำไอ้สติ
ให้คุณพ่อทาน
ด้วยล่ะ

ได้คะ
หนูเก็บเงิน
ค่าขนมไว้
ก่อนนึ่ง

เราจะ
หันกัน
ซื้อให้
คะ...

นะคะ
คุณ
พ่อ

เป็นอะไร
ไปคะ
ทำไมทำหน้า
อย่างงั้นล่ะ

แปลก
จัง
ยิ้ม
หน่อย
ซีคะ

คุณ
พ่อ
...

วันหยุด
คราวนี้
!

คุณพ่อ
จะขับรถ
พาพวกเรา
ไปเที่ยว
ใช่ไหม?

คุณ
พ่อ
...!
!?

จะพา
เราไป
: ไปจริงๆ
นะคะ

ไม่คิดว่า
เป็นละคร
เลยนะ

น่า
สงสาร
จังเลย

ฮึก...
เด็กคนนั้น
น่าสงสาร
จังเลย

เอ๊ะ!

ขอบคุณ
คุณ
คำ
!!

ขอบคุณ
มากมาก
คะ
คุณพ่อ
!!

เราสัญญา
กันแล้วนะ
ไปแน่ๆคะ
คุณพ่อ

หนู
ไป
ละ
คะ

คุณพ่อสัญญาแล้ว
คุณพ่อสัญญาแล้ว
ว่าวันหยุดคราวนี้
จะพาพวกเราไป
เที่ยว

จะพา
พวกเรา
ไปเที่ยว
!

คุณพ่อจะ
ไม่ไปบ้านเกิด
ของผู้หญิง
นั่นแล้ว!

เดี๋ยว
ก่อน
...

คุณพ่อไม่ได้
สัญญาว่า
จะเลิกกับเค้า
ซักหน่อยนี่...

ทำไม
ล่ะ
...

ไป
เถอะ
!!

ไปหา
ผู้หญิงที่ชื่อ
อิมูระ
ซานาเอะ
นั่น

แล้ว
ซอร้องเค้า!
ว่ากรุณาเลิก
กับคุณพ่อ
เถอะ!

เฮา..
ถึงแม่จะให้
กราบเท้า
อ้อนวอนเค้า
เราก็ยอม

จากที่อยู่ของเธอ
ถามได้จากบริษัท
ซาโต ฮิโระมิ ก็ได้ไปถึง
อพาร์ทเมนต์ของ
อิมูระ ซานาเอะ

และ
พบกับซานาเอะ
ซึ่งกลับจากซื้อของ
ที่หน้าอพาร์ทเมนต์

และเธอ
เชื่อเชิญ
ให้เข้าไป
ในห้อง

เอ่อ...มะ
ไม่เป็นไร
หรอกค่ะ
ไม่ต้อง

ห้อง
ของคน
คนนี้

ทุกอย่าง
ถูกจัดอย่างเป็น
ระเบียบและ
สะอาด
เรียบร้อย

ทั้งผ้าปูที่นอน
และพรมก็
เป็นสีเขียว
สวย

เพราะเค้าก็รักคุณพ่อ
อย่างจริงจังเหมือนกัน
ถึงเราจะไม่คิดว่าเค้าจะ
ยอมพลีกทางให้ชาย ๆ
แต่ก็ลองดูเถอะ...

ถ้าเราซอร้อง
เค้าอย่างเต็มที่
บางทีเค้าอาจจะ
เห็นใจก็ได้

สิ
เชียว

สิที่
คุณพ่อ
ชอบนี่!

คุณพ่อ
เคยมาก็ครั้ง
ก็ไม่รู้...?
ที่นั่นะ...

ต้อง
เคยสิ
ก็คบกันมา
ตั้ง 4 ปี
แล้ว!

คงจะมาตีมน้ำชากินข้าว
แล้วก็หัวร่อต่อกระซิก
คุยกันอย่างมีความสุข
ที่นั่นละสิ...?

คุณ
พ่อ

คุณพ่อคิดจะทิ้ง
พวกเราแล้วมาอยู่กับ
คนคนนี่ที่นี้เหรอ?
ผ่านานสิเชียว...

อย่าง
ละ 2
ทุกชั้น

ตู้โชว์
ที่มีผ้า
ลูกไม้
คลุม

ชั้นที่
วางของจุกจิก
ตู้ด้วยชาม

อ๊ะ...ในนั้น
มีถ้วยน้ำแกง
ชามข้าว
อย่างละ 2
ที่นั่นเลย

ฉัน
ไม่ได้มาที่นี่
เพื่อตีมน้ำชา
กับคุณนะ!

เด็ก
คนนั้น

การใช้กระเป๋า
แค่แค่ตบกระเป๋า
ก็ทำให้รู้แล้วว่า
น้ำชาที่ถูกยกมา
เสิร์ฟนั้น
ได้กระฉอก
ออกมา!

เด็ก
อะไรวะ
เนี่ย?

กรุณา
เลิกคบกับ
คุณพ่อ
เดอะค่ะ

ทันทีเลย
ตั้งแต่
เดี๋ยวนี้

ฉันได้ยินเรื่องที่
คุณคุยกับคุณพ่อ
วันนี้คือพี่ช๊อป
หมดแล้ว!

ฉันยอมไม่ได้
ที่โกหกพวกเรา
มาตลอดเวลา
4 ปี เต็ม

ขอโทษ
อย่างจั้น
เทรหรือ?
ขอโทษ
เรื่องอะไร
นะ?

ถ้ารู้จัก
ขอโทษละก็
คงจะรู้ดีสินะ
ว่าตัวเองทำเรื่อง
ไม่สมควร
ไปนะ

ถ้าฉันก็
รีบเลิก
กับคุณพ่อ
ซะซี!

รักเทรหรือ?
ต้องการ
คุณพ่อเทรหรือ?
พูดออกมาได้
อย่างไม่อาย
เลยนะ

คุณคนเดียว
กับพวกเรา
ซึ่งมีถึง 4 คน

คุณแม่ฉัน
ซึ่งชื่อสัตย์และ
ปรนนิบัติคุณพ่อ
มาตลอดเวลา 21ปี
เป็นยังไง!

อย่า
มาทำ
พูดเล่น
ดีกว่า
!!

คนที่รัก
และต้องการ
คุณพ่อ
นะ...

คนอย่าง
คุณนะ
น่าจะไปซะ
ให้พ้นๆ

คิดว่าฉัน
คุณแม่ พี่ชาย
และน้องสาวนะ
ไม่รักคุณพ่อ
จริงๆไง?

คุณพ่อนะ
ถึงจะรักคุณ
แต่ท่านก็มี
ความสุขอย่าง
เต็มที่อยู่แล้ว
!!

ก่อนที่คุณ
จะมาปรากฏตัวนะ
ท่านก็มีความสุข
อย่างเต็มที่
อยู่แล้ว

คุณพ่อ
ไม่มีความ
สำคัญสำหรับ
พวกเราฉันสิ!
พูดออกมา
ได้

นี่เป็นการเปลี่ยนไป
เป็นคนละคนของ
เด็กสาวคนนึงซึ่ง
มีแต่ชีวิตที่ปกติสุข
มาตลอด

คุณพ่อได้ให้
สัญญากับฉันแล้ว
ว่าวันหยุดคราวนี้
จะขับรถพาพวกเรา
ไปเที่ยว

ท่านไม่ไป
บ้านเกิด
ของคุณหรอก
รู้ไว้ด้วย

!!

ทำไม
ถึงมารัก
คุณพ่อฉัน
ได้นะ
!!

สาว ๆ
อย่าง
คุณ
เนี่ย

ผู้ชายหล่อ ๆ
ที่ยิ่งหนุ่มยังแน่น
มีอยู่เยอะแยะ
ไม่ใช่เหรอ ทำไมคุณ
!?
ไม่คิดชอบ
คนพวกนั้น
บ้างล่ะ?

คุณพ่อน่ะนะ
ต้องอ่าน
หนังสือพิมพ์
ในห้องน้ำ
ทุกเช้าเลย...

จะไม่ออกมา
จนกว่าจะ
อ่านเสร็จ
ด้วยแหละ!

คุณรู้รีเปล่า?
คงไม่รู้ล่ะสิ
!?

แล้วก็ฝึก
กายบริหาร
กับวิทยุสนาม
หน้าบ้าน
แต่เช้าด้วย

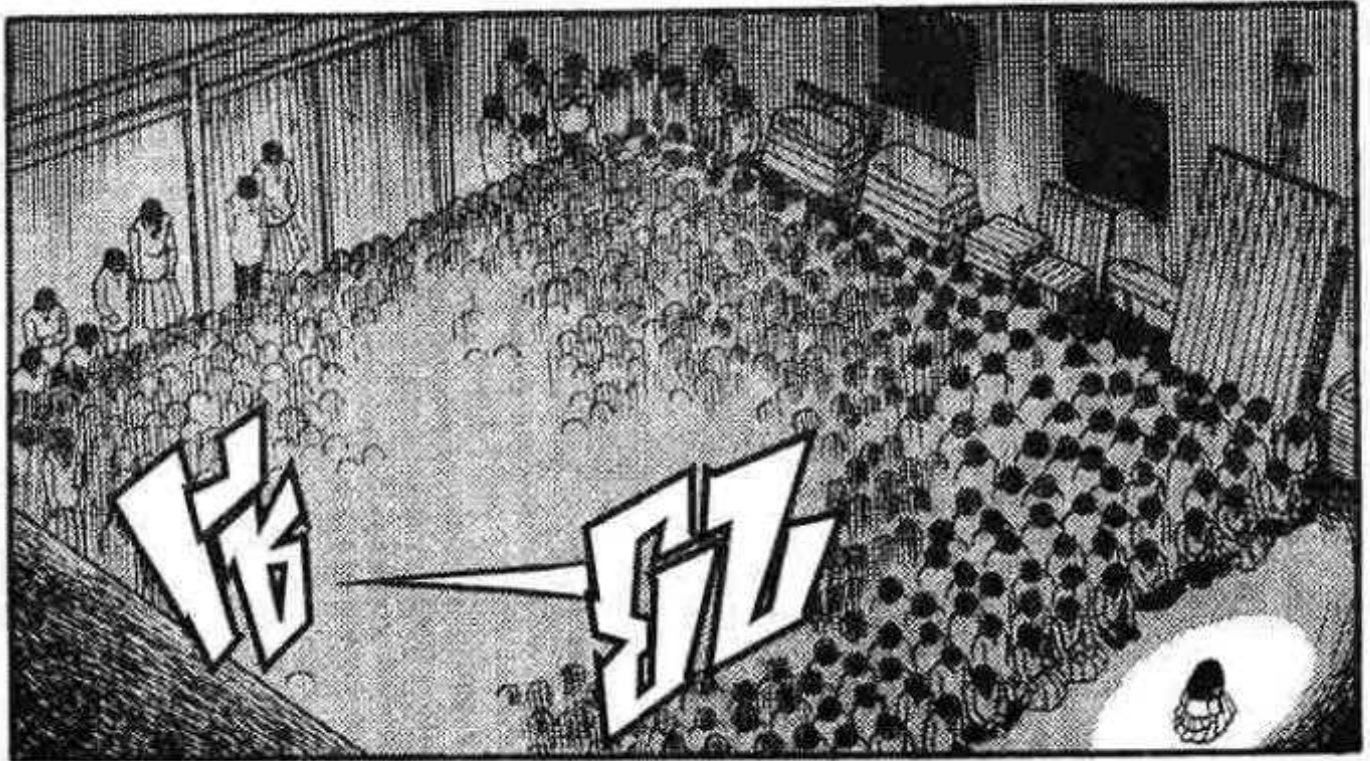
ห้อง ๆ ที่ใส่
กางเกงใน
หลวมโคร่ง
อยู่...

แถมยัง
คาดผ้า
คาดเอว
ด้วย

ไม่ใช่
ไม่น่าดู
หรอก
...

ท่าน
ทำตัว
น่าหัวเราะ
มากเลย

หือ
หือ
หือ

เล็กกับ
คุณพ่อสิ
คุณจะเล็ก
กับท่าน
จริง ๆ
เหรอ ?

ฮัน...
คุณก็จะกลับ
คานาฮาระ
ไซมัย
คะ....

ไปคนเดียว
แล้วจะปิดเป็น
ความลับกับคุณพ่อ
ได้มัยคะ ว่าฉัน
มาที่นี่

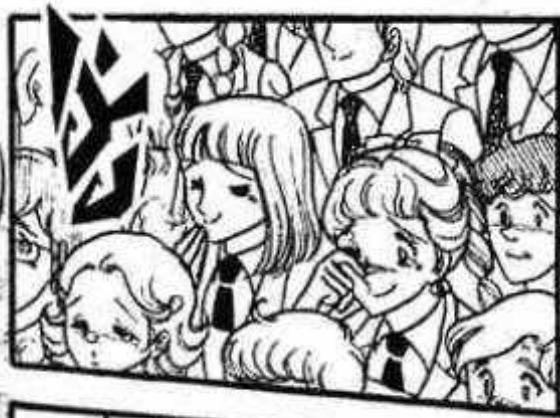
ทุก
อย่าง
...

ทุกอย่าง
จะกลับเป็น
อย่างเดิม
ไซมัยคะ ?

เป็น
อย่าง
เดิม
...

ทุก ๆ
อย่าง
...

ฉัน
จะ
กลับ
ละคะ
...

ขอบ
คุณ

ขอบ
คุณ
มาก
นะคะ

จะกลับเป็น
อย่างเดิม
ทั้งหมด
:

ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง
:

อ้าว?
ฝนหยุด
ตั้งแต่
เมื่อไหร่:

ถึงบนถนน
จะเปียกถึงขนาดนี้
แต่พอวันรุ่งขึ้นแสงแดดส่อง
ทุกอย่างก็จะกลับเป็น
อย่างเดิม

ฝน
ทำ
เดียว
:

เรื่องที่
เกิดขึ้นในวันนี้
เหมือนฝน
ทำเดียว...

พอวันรุ่งขึ้น
ทุกอย่างจะ
เป็นเหมือน
ดังเดิม
!!

ลืม
ชะเออะ
ลืมมัน
ชะ

แต่
เดี๋ยวนี้
เลย

รู้สึก
จะไม่มีใครรู้เลย
แม้แต่
คุณพ่อ....

ในหัวใจ
ของคุณพ่อนะ
ก็คงจะเจอ
ฝนท่าเดียว
เหมือนกัน
แน่ๆ

ตายละ
2 ทุ่มแล้ว
เทรอน
เนีย

ไม่ได้
โทรไปบอก
คุณแม่ด้วยสิ
ว่าจะกลับ
ค้า

ว๊าย!
โดนเอ็ด
แน่เลย

ทิวจิ้ง
เลย...

จริงสิ
ได้เวลา
ข้าวเย็น
แล้ว

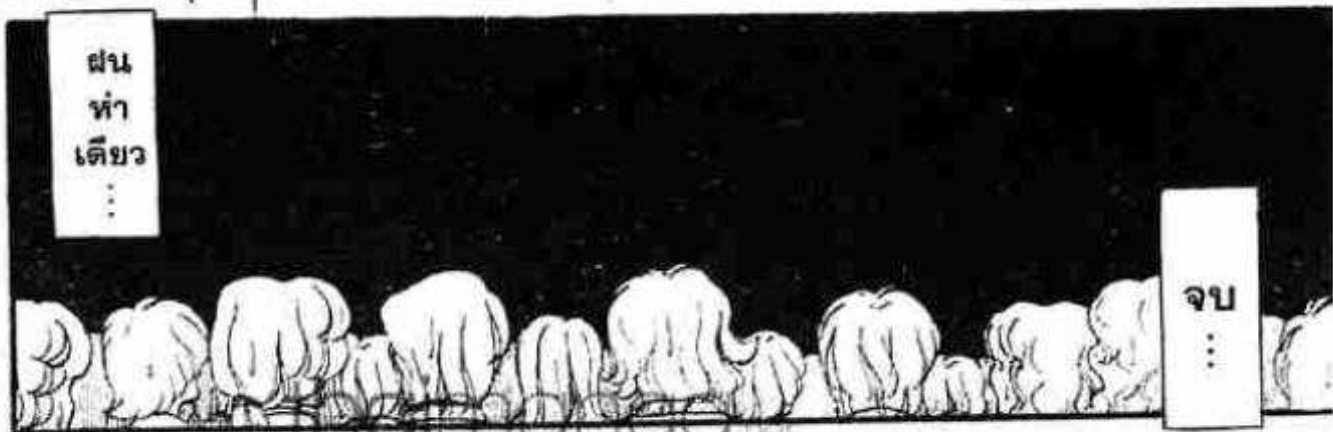
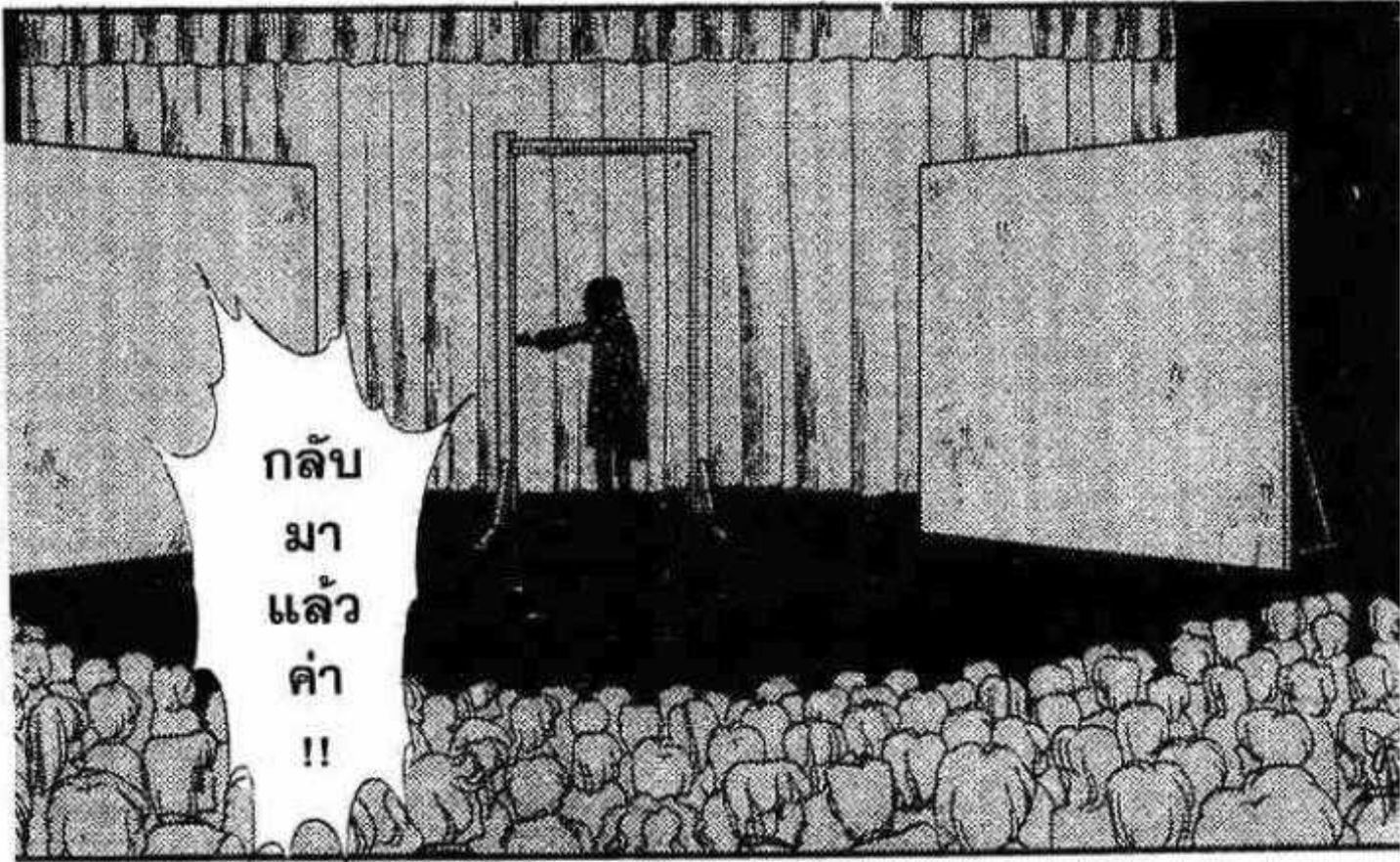

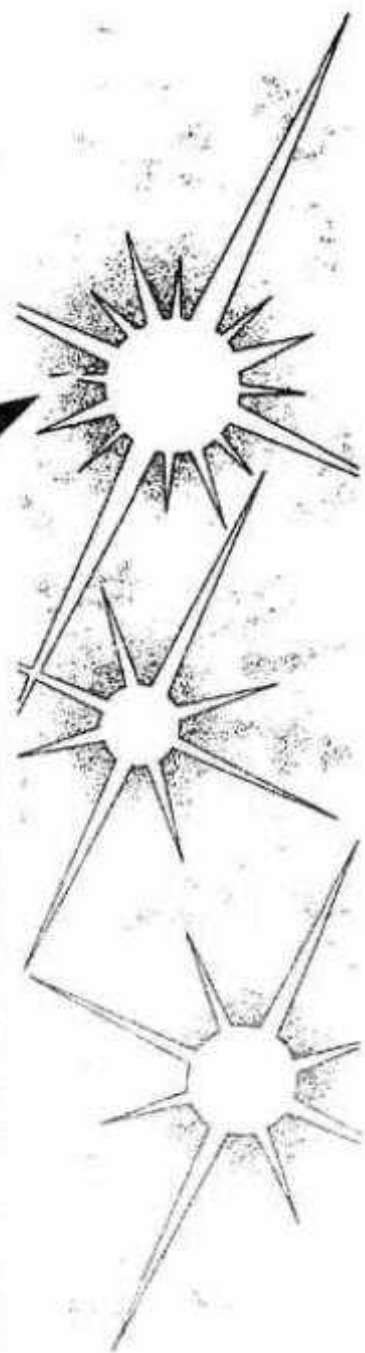
ถ้าไม่โทร
ไปบอกก่อน
ละก็...คุณแม่
โกรธเป็น
ที่สุด!

จริงด้วยสิวันนี้
มีเดอะเบสต์เทน
ด้วยไฮใจ ฮีเดกิ
มาออกรายการ
รีเปล่าก็ไม่รู้

เอาละ
ดูทีวีเสร็จ
แล้วค่อยทำ
การบ้าน
ก็แล้วกัน

เรื่อง "โจรสลัด
หญิงเบี่ยงกา"
คราวก่อนสนุกมากนะ
"ฝนท่าเดียว" คราวนี้
ก็ไม่แพ้กันเลย

ฉันรู้สึกว่
สนิทกับซาโต
ชิโรมิ จังเลย
ละ

ฉันก็
เหมือน
กัน
...

คุณพ่อ
คุณแม่
พี่ชายและ
น้องสาว...

ครอบครัว
ของเรา
ในสายรุ้ง

มายะ
มายะ
ก็...

ขอแนะนำ
ผู้แสดงครับ
นางเอก
ชาโต ฮิโรมิ

โดย
คิตาจิเมะ
มายะ

บทละคร
โดยผมเอง
โยชิฮาวะ
ฮิโรชิ ห้อง
3B

สปรอตโดย
ประธานชมรม
ศิลปะ คุณ
ยามาโมโตะ
และเพื่อนๆ
รวม ๒ คน

ผู้กำกับ
เวที
คุณคุซาคิ
ฮานาโกะ

สนุก
มาก
เลย
!!

ยอดเยี่ยม
จริงๆ
มายะ

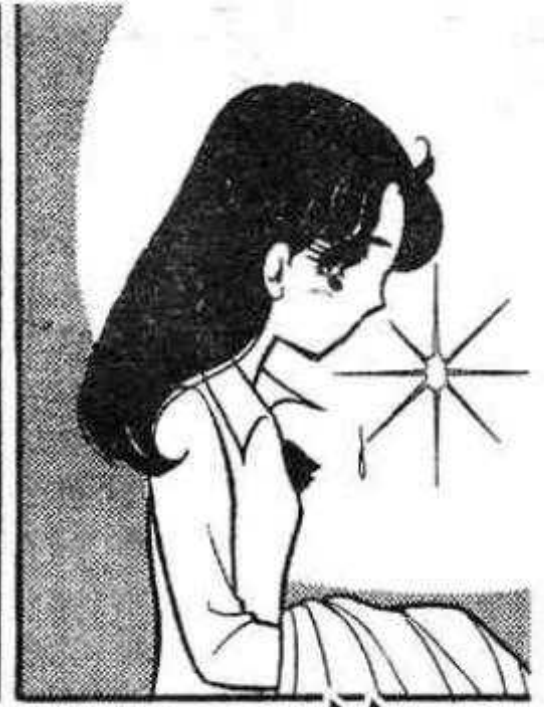
บทละครที่
ธรรมดาและ
แสนน่าเบื่อ
นั้น

ไม่รู้สึก
เบื่อเลย
ซึกนิต

แล้วรีบ
แสดงเรื่อง
ต่อไป
อีกน้า

อืม
ขนาด
เป็นศัตรู
นะ

วิเศษอะไร
อย่างนี้
ละครนะ

เราได้เป็น
เด็กสาวที่มี
ความสุข
มีครอบครัว
ที่อบอุ่น
ในช่วงนี้นะ

ความรู้สึกของ
ซาโต ฮิโรมินะ
จนปานนี้ยัง
หลงเหลืออยู่
ในตัวเขาเลย

เหลือ
ความรู้สึก
อันอบอุ่น

รสสัมผัส
ของ
ความรู้สึก
ยังเหลือ
อยู่

เรา
รัก
ละคร
จริงๆ ๑

...
!!

ดีใจ
ด้วยนะ
มาชะ
...
ดีแล้วละ
ประสบ
ความสำเร็จ
อย่างมากเลย
นะเนี่ย

ขอบคุณ
มาก
ก็เพราะ
พวกเรา
ทรอก

ดีแล้ว!
แบบนี้มันละคร
เรื่องต่อไปก็จะ
เปิดขึ้นอีก!

เราใกล้
คุณอายุมิ
เข้าไปอีก
ก้าวหนึ่ง
แล้ว
!!

ใกล้
คุณ
อายุมิ
!!

ชมรม
การ
ละคร
!!

จริงเหรอคะ?
จะให้ฉัน
แสดงจริง ๆ
เหรอคะ
!?

ใช่
ไม่พอใจ
เหรอ?

ไม่พอใจ
อะไร
กันคะ!

มาทางนี้สิ
ฉันจะพาเธอ
เที่ยวชมทั่วชมรม
การละครเลย

ประ
ธาน
!

ชมรมการละคร

การซ่อม
ก็เป็นอย่าง
มีหลัก
เกณฑ์

ไม่น้อยหน้า
ละครทั่วไป
ก็แล้วกัน

ชมรมการละคร
ของฮิโตทสึโบชิเนะ
มีชื่อเสียง
มานานแล้ว

เราได้รับรางวัล
ในซานประกวด
ละครไฮลูด
ทั่วประเทศ
นับตั้งแต่
ไม่ถ้วน

เพราะฉะนั้น
ถึงแม้ว่าจะเป็น
ชมรมของ
โรงเรียน
ก็อย่าดูถูก
เชียวนะ

อาจารย์ที่
บรรยายและ
แต่งหน้าจะมา
ชี้แนะให้พวกเขา
เดือนละครั้ง

ถึงการ
แต่งหน้าให้
เป็นคนแก่
เป็นฝรั่ง
และการใช้
อายแชโดว์
สำหรับบท
คนป่วย

จากนั้นก็ได้รับการ
บรรยายและแนะนำ
จากตาราอาซีฟและ
ผู้อำนวยการสร้าง
เดือนละครั้ง
เช่นกัน

ถึงเราจะใช้
ร่วมกับชมรม
การละครกับ
ของโรงเรียน
อื่น

แต่เรามี
บทละครทั้ง
ของญี่ปุ่นและ
เมืองนอก
ถึง 3,500
เล่ม

ถ้ารวมกับคู่มือ
การแสดง
และหนังสือ
ค้นคว้าด้วยแล้ว
มีมากกว่า
5,000เล่ม

ชุดใน
การแสดง
วิก หนวด
เครา
ปลอม

แม้แต่
สเปคโกลด์
เราก็มีอยู่
มากมาย
ทุกขนาด

เครื่องประกอบฉาก
ทั้งเล็กทั้งใหญ่
เราก็ซอซิมและเช่า
จากพวกมีอาชีพ
รีของที่บริษัทบันเทิง
ใช้แล้วอยู่เป็น
ประจำ

ขอ
โทษ
...

กิจกรรมของชมรม
ก็มีการแสดง
เปลี่ยนกับ
โรงเรียนอื่น
ในงานก่อตั้ง
โรงเรียน

งาน
ประกวดละคร
ทั่วประเทศ
ในฤดูร้อน
งานเทศกาล
โรงเรียน
ในฤดูใบไม้ร่วง

แล้วถึงงานโชว์
ผลงานของชมรม
วรรณคดี ซึ่งเชิญ
คณะกรรมการ
โรงเรียน
และผู้ปกครอง
มาร่วมงานด้วย

ใจ? จะลอง
แสดงละคร
ของชมรมเรา
ดูมั๊ย?

เอ๋อ...
แต่...
ว่า...

เธอน่ะเคยมี
ผลงานในฐานะ
นักแสดงอาชีพ
มาครั้งหนึ่ง
แล้ว

จะเป็น
สมาชิก
ของเรา
ไม่ได้

แต่ถ้าแสดงใน
ฐานะดารารับเชิญ
ล่ะก็...ไม่น่าจะเป็น
การฝ่าฝืนกฎ
ของโรงเรียน
นะ

คำ
!!

แสดงค่ะ
แสดงค่ะ!
ฉันแสดง
แน่ๆค่ะ!

ขอฝากตัว
ด้วยนะคะ
คุณ
ประธาน!

มะ...
ไม่เป็นไร
เช่นกัน
ค่ะ...

รบกวน
มากแล้ว
นะคะ
แล้วจะมา
อีกค่ะ

แล้วละคร
ทำไมรับเด็ก
แบบนั้น
ไว้ในแสดงละคร
ล่ะครับ?
ในงานโชว์ผลงาน
ของชมรมวรรณคดี
ครั้งนี้ เราก็กว
เรียบร้อยแล้ว
ด้วย

เด็ก
อาไร

แล้ว
พวกคุณ
จะรู้เอง
แหละ
:

เด็กคนนั้น
ต้องเป็น
ประโยชน์
กับชมรม
เราแน่
!

เธอ
มีความ
สามารถ
อย่าง
มากจริงๆ

ได้คู่แล้ว
เราได้คู่
แสดงละคร
แล้ว
!!

เรา
ไม่ต้องแสดง
คนเดียว
อีกแล้ว
คราวนี้
!!

เรามี
คนที่จะมาจับคำพูด
และการแสดง
แล้ว

เฮ้ คราวนี้จะ
แสดงละครของ
ชมรมการละคร
เหรอ?

ขอดไปเลย!
เป็นช่วงที่เธอ
กำลังต้องการ
คนแสดงด้วย
ใช่ไหม?

อืม
!

แสดงว่าประธาน
ชมรมการละคร
ก็ยอมรับฝีมือ
ของมายะแล้ว
ซิเนี่ย

พยายาม
เข้า
นะ

เฮ้!
พวกเรา
ซ้อม
ซ้อม

ซ้อมการ
พูดเร็ว!
ต่อจาก
เมื่อวานนะ

คิคุคิคุ
คิคุคิคุมิ
คิคุคิคุ

เอามา
รวมกับ
มุดคิ
คิคุ

ถึงเราจะ
ได้ร่วมข้อม
ขั้นพื้นฐานแต่
เมื่อไหร่

ถึงจะได้แสดง
ละครกับทุก ๆ คน
ซักที!

วิวขึ้น
กว่านี้

อุตะอุตาทัง
อุตะอุตาทา
เฮโตะชิอุงะ
อุตะอุตาทิโนะ
โยนิ

อุตาวาเรตาระ
อุตะอุตาทิโนะ
โย โอตากุเค
เรโตะ

อุตะอุตาทิ
โนะโยนิ อุตะ
อุตาวานาอิ
คาเซอุตะอุตาทิ
อิโนะโยนิ
อุตาวานิ

ฮ่า
!

กิตสัน
ตัวเลข
ซะแต้ว

โง
!!

ว๊าง!
กลับมาตั้งแต่
เมื่อไหร่
นะ?

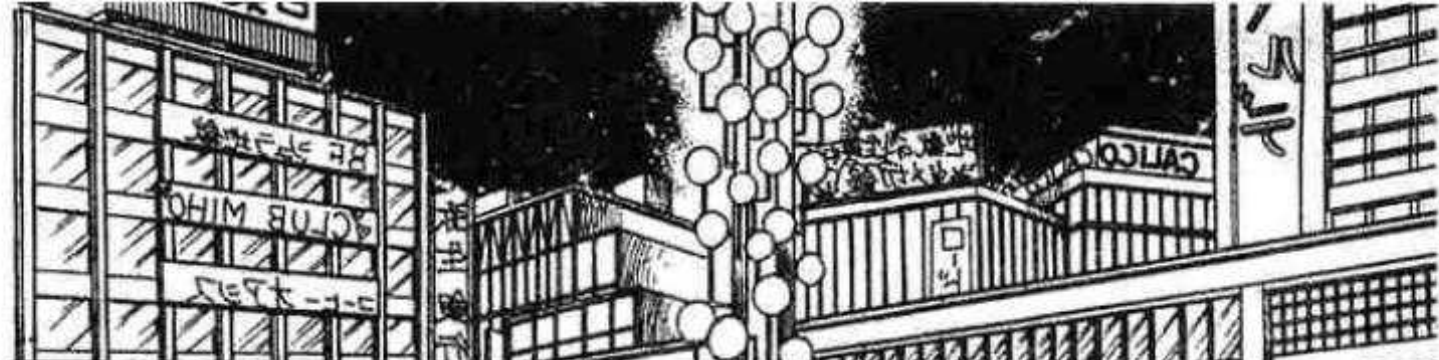
กลับ
มาแล้ว
เทร
?

คณะ
อีก
กา
กจู
!!

เขา
กลับ
มา
แล้ว
!!

การ
แสดง
ที่ต่าง
จังหวัด
เป็นยังไง
บ้าง?

คิดถึง
จังเลย

เราเริ่มจาก
ยามาตุจี แล้วไป
โอคาชามะ
เสียวโอะโอซาก่า
วนไปเป็นแนว
เฉยนะ

พลแสดงที่
นาโอมะ
ชื่อเป็นที่จดจำ
เสร็จก็กลับมาก
นี้แหละ

"โรมิโอ จูเลียต"
ที่โอซาก่านะ
ฮิตกันจะเป็น
บ้า!

เพราะเราใช้สำเนียง
โอซาก่าในการแสดงใจ
เดยกกลายเป็นอะครจีเดินไป
ยังแสดงจริงจังใจเท่าไร
คนดูก็ยิ่งหัวเราะ
หนักเท่านั้น

แล้วหน้าตา
ของเรา
แต่ละคนนะ
ไม่ว่าจะดูยังไง
ก็ไม่ใช่ละคร
เศร้าหรอก

คนดูนะ
น้ำตาไหลไป
หัวเราะไป

การแสดง
คราวนี้
ได้รับความนิยม
มากที่สุดเลย

ดง
เสียวใจ
น้ำดู
เนอะ

ถ้าเซกสเปียร์
มาได้ยื่นเข้า
ละก็ เป็นลม
แน่เลย

ทีนาโงยะนะ
พวกเขาได้ออกทีวี
ด้วยละ

จริง ๆ
เหรอ ?

ในรายการ
ข่าวท้องถิ่น
นะ

พวกเพื่อน ๆ
ที่มันดูแค
ครีซ ๆ กลาง ๆ
นะ... ตันมา
ตามว่า

พวกเรา
ไปทำอะไรมาวะ
ทุเรศที่สุด
เลย

ต่อให้พวกเรา
สารรูปน่าเกลียด
น่าชิงชังใจ
แต่ก็ไม่น่าจะ
ถูกเห็นว่าเป็น
คนร้ายถูก
ประกาศจับนั่น

นี่!
ไว้เราแสดง
ละครร่วมกัน
อีกดีมั้ย

thaimanga

โ๊ะ
ดิซี่ !!

เอาเลย
เอาเลย

แหม
วิเศษ
เชียว!

พอดีเลย
เรามีบทละคร
สั้นกอยู่
เรื่องนึงด้วย
นี่ไง นี่ไง!

ตกลง
ตกลง
!!

ว่าแต่
ใครจะจับบท
แพรงเกนสไตน์
ล่ะ...?

"รักแรก
ของ
แพรงเกน
สไตน์"

เฮ้
น่าสนุก
แฮะ

ละครตลกน่าจะ
คงไม่จ่ายทรอก
เนีย...เนอะ

อืม

นั่นสิ
ความสามารถ
ที่แปลกประหลาด
และทำทางที่
ไม่เหมือนคน
ก็คง...

ควร
จะ
เป็น
!

ฮือ

โ๊ะ
!

ฉั้น
เรือ
!?

เห็น
ด้วย
!!

เหมาะสม
อย่างไม่มี
ใครสู้!

ไม่
คัด
ค้าน
เลย
!!

พยายามเข้า
ถ้าหัวหน้าล่ะก็
ไม่ต้องเมคอัป
ก็แสดงได้แล้ว

พวก
แก
นี่
!!

ใครอยาก
แสดงเป็น
คนรักของ
แพรงเกน
สไตน์

ฮ่า!

ดีจังเลย
เราก็อยากจะ
ได้แสดงละคร
กับทุกคน
เร็วๆ จัง...

เมื่อไหร่
คุณครูลึกลึคาเงะ
ถึงจะอนุญาตซึกก็
ก็ไม่รู้

แล้วจากนี้ไป
คุณมาสิมีก็ให้
คุณหมอมานะ
สุขภาพของคุณครู
อาทิตย์ละครั้ง

และคุณ
เอาใจใส่
เรื่องของ
คุณครู
ทุกอย่าง

คุณมาสิมี
ฝากบอกมาว่า
เธอไม่ต้อง
เป็นห่วง
แล้ว

นี่จะ
หนังสือ
เช็คสุขภาพ
จากคุณ
หมอ

เธอจะ
เข้าใจว่า
คุณครู
แข็งแรง
ขึ้นมากแล้ว
จากนี้

เป็น
อะไรไป
ถึงทำ
หน้า
ยั้งฉันทัน

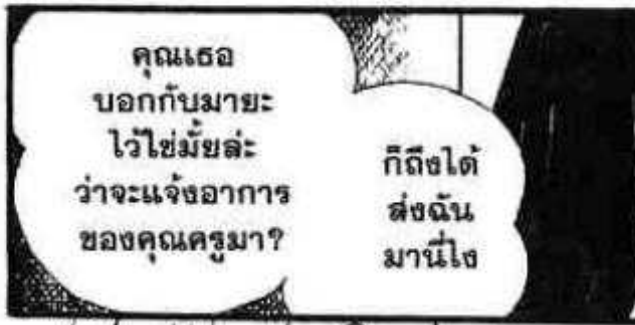
คุณสาขามี
รักษาสัญญา
ที่ให้กับฉัน
ไว้นะคะ

แม้แต่
เรื่องที่ดิน
ขอร้อง

แน่
นอน
ล่ะ

คุณมาสิมี
เป็นคนรักษาสัญญาเสมอ

คุณเธอ
บอกกับมาชะ
ไวโซมัยล่ะ
ว่าจะแจ้งอาการ
ของคุณครูมา?

ก็ถึงได้
ส่งฉัน
มานี่ไง

ไปก่อน
ล่ะนะ

ขอให้
โชคดี
!

รักษาสัญญา
ที่ให้ไว้
กับเรา
...

สาขามี
มาสิมี
นั่นนะ

เฮ้!
ฉันชักมองเค้า
ในแง่ดีขึ้นแล้วนะ
สาขามี มาสิมี
นั่น

ฉันคิดดูสิ
ฮายามิ มาลีมีนั่นนะ
เป็นผู้มีความสามารถ
ขนาดที่วงการธุรกิจ
ยกย่อง

แต่กลับ
รักษาสัญญา
ที่ให้ไว้กับ
เด็กผู้หญิง
ตัวเล็ก ๆ
คนนึง

ขนาด
ส่งคน
มาบอกว่า
ไม่ต้อง
เป็นห่วง

ผู้ชายที่
มีงานยุ่ง
แทบล้ม
ประดาตาย

ข้อเสีย
อย่างคิด
ไม่ถึง
เลยนะ

ฟังจาก
ข่าวลือ คิดว่า
เป็นคนเย็นชา
มากซะอีก

เค้ารักษา
สัญญา
อย่างดี
!!

ฮายามิ
มาลีมี
นั่นนะ
!!

อีกกาฤดู
กลับมาโตเกียว
ได้ 3 วัน
แล้ว

ทุกคนต่าง
หมกตัวซ่อนกัน
อยู่ที่โรงละครใต้ดิน
สำหรับการแสดง
ครั้งต่อไป

แต่มี
หน้าที่ชื่อ
ของกินกับ
ของจำเป็น
เท่านั้น

อยาก
แสดงละครกับ
ทุกคนได้เร็ว ๆ
จึงเลย

พอเรากลับจาก
โรงเรียน
ก็ขึ้นรถรางไปที่
โรงละครใต้ดิน
ทันที

คุณสีกิตาจะ
ดีแล้วล่ะที่สบายขึ้น
พอโทรไปตามทุกซ່ซ
ของคุณครูก็ฟังดู
สดชื่นมาก

เธอ...
พวก
อีกกาจู
กลับมา
แล้วเธอ

กำลังจะ
แสดง
ร่วมกัน
ด้วย

ครูจะ
คอย
ติดตาม
ชมนะ

ว่าแต่
ตอนที่
คุณครู
ล้มป่วย
ลงนะ

ทำไมเราถึงได้
โทรไปหา
ฮายามิ มาสึมิ
นั่นนะเรื่องนี้

ทำไม
ฝากคุณครูที่มี
ความสำคัญ
ต่อเรา
กับผู้ชาย
คนนั้น

พวกคนที่สำคัญๆ
ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
ทางด้านภาพยนตร์
เสียงสถานีโทรทัศน์
แล้วก็สื่อมวลชน

เป็นปาร์ตี้
ที่น่าเบื่อที่พวก
คนใหญ่คนโต
ของวงการ
มาพบปะกัน

ปาร์ตี้ในวันนี้
แขกเหรื่อ
เป็นพวกไหน
ครับ?

คุณ
มาสึมิ

ถือเป็น
งานที่น่า
ไป
เฉยๆก็
พอ

อ้าว
?

ทำไม
เธอ
?

ท่าทาง
เครื่องชนิด
จะมีปัญหา
แล้วล่ะ
ครับ

ขอโทษ
จริงๆ ครับ
ที่คนมาสึมิ
กำลังรีบ
พอดี

ผมจะจอด
ริมถนน
หน่อยครับ

เครื่อง
อาจจะเสีย
ก็ได้นะครับ
เนี่ย

ไม่เข้าใจเลย
ทั้งๆที่เราแค้นปีศาจ
เลือดเย็นนั้นมาก
กว่าใครๆทั้งนั้น

แต่ทำไม
ในตอนนั้น
เราถึงคิดได้
แต่เค้า
ก็ไม่รู้

ฮายามิ
มาลิ้ม

ทำไม
นะ?

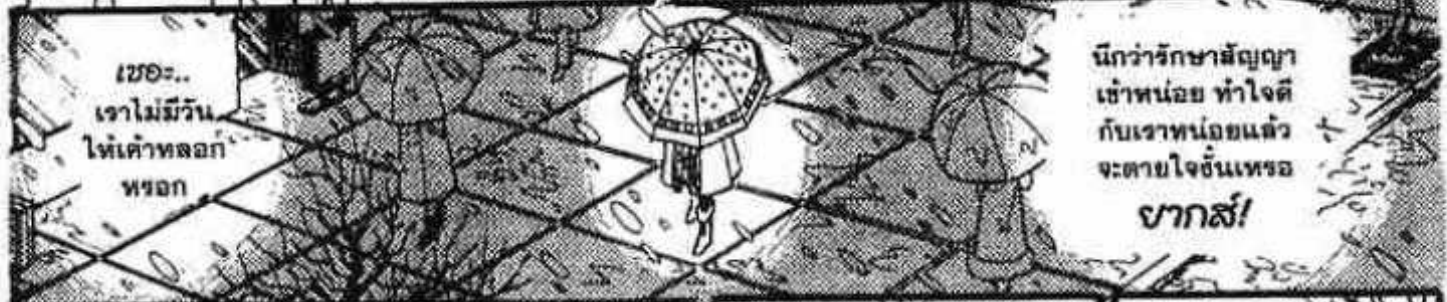
ใจเรา
เกิดเชื่อถือเค้า
ในช่วงเด็ก
ของจิตใจ

ปีศาจ
เลือด
เย็น
นั้น

ขอ
ขนมบึง
เนือกับ
อันนั้น
คะ

ได้
คะ

ศัตรู
ของแม่
แท้ๆ

เฮอะ...
เราไม่มีวัน
ให้เค้าหลุด
หรอก

นึกว่ารักษาสัญญา
เข้าหน่อย ทำใจดี
กับเราหน่อยแล้ว
จะตายใจอันเธอ
ซากส์!

แต่ว่า
...

ว่าไง?
เครื่อง
ยนต์
นะ

เห็นจะ
ต้องเสีย
เวลาซ่อม
แล้วละ
ครับ

ขอโทษ
นะครับ
คุณมาลิ้ม
โทรเรียกกรด
คันอื่นมา
มั๊ยครับ?

โยคตี
แล้วนะ
ที่ฝาก
คุณครู
ไว้กับ
เค้าล่ะ

จริงๆ
จะเรียก
แท็กซี่
!

โง่...
ไม่เจอ
กัน
ซะนาน

ที่จริง
รถเสีย
บ้าง
ก็ดีนะ

เพราะ
ได้เจอเธอ
โดยบังเอิญ
ในที่
อย่างนี้

เอ่อ...อ่า
เรื่องในคราวนั้น
อดสำห้ให้ความ
กรุณาขอพบพระคุณ
มากค่ะ

ขอพบพระคุณ
เรื่องคุณครู
สีกิตาละ
มาก

เอ่อ
:

รถเสีย
เหรอ
คะ?

เครื่องยนต์
ขัดช่องนะ
ไม่มีเวลาแล้ว
ก็เลยกำลังคิดจะ
เดินไปอยู่พอดดี

เพราะมีปาร์ตี้
ที่โรงแรม
รอยัลพลาซ่า
ข้างหน้านี่
นะ...

โรงแรม
รอยัล
พลาซ่า
?

ขอประทานโทษ
จริงๆ...ครับ
ผมเตรียมมรม
ไว้ให้แล้ว
ครับ

ไม่
หนักหนา
อะไรหรอก
!

ฉัน...มารับ
ตอนงาน
ปาร์ตี้เล็ก
ด้วยนะ

รุ่มลาย
สตรีชอเบอร์รี่
ของเรา

ครับ

แล้วนี่
เธอจะ
ไปไหน
?

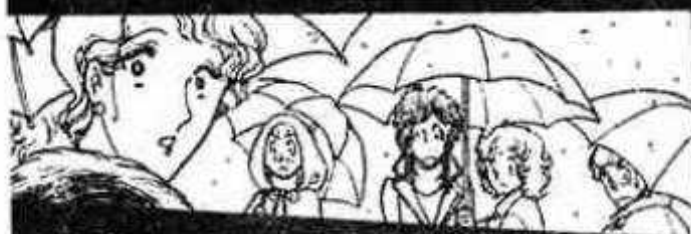
โรงละคร
ใต้ดิน
ที่ทุกคน
แสดงอยู่
ค่ะ

เธอก็
แสดง
ด้วย
เหรอ?

เปล่าค่ะ
เพราะคุณครู
ลี้กิตาจะ
ยังไม่อนุญาต
เลยค่ะ

ละครที่
โรงเจียน
ละเป็น
สิ่งไหน
บ้าง?

คุณมาสิมี
กาสร่วมกันเดียว
กับเด็กคนนั้น
!

อย่า
สตรีชอ-
เบอร์รี่
ด้วย

ไม่
น่า
เชื่อ

เล่า
ให้ใครฟัง
ก็ไม่มีใคร
เชื่อ...

thaimet

คะ!
คราวนี้
จะแสดงละคร
ของชมรม
การแสดง
คะ

ในฐานะ
ดารารับเชิญ

ถ้าฉันก็ตั้งใจด้วยนะ
เพราะรู้มาว่า
ชมรมการแสดง
ของไฮเทคไฮโซนี่
มีฝีมือ
ฉายมือ
มาก
พยายาม
เข้านะ

คะ!
ขอบ
พระคุณ
คะ!

ฉันจะ
พยายาม
เพื่อมุ่งสู่
วงการละคร
ในวัน
ข้างหน้าคะ

ปังปัง

ใช่แล้วละ
"นางฟ้าสีแดง"
กำลังรอ
เธออยู่นะ

คะ
!!
แล้ว
คะ

ฮะ ฮะ ฮะ
เธอเป็นเด็กที่
ตกลงใจงาน
หนักเปี้ยก

ขอบพระคุณ
มากคะ
ที่ชม

ปังปัง

ปัง

คิดว่าฉันเป็นหุ่นยนต์รึยังใจ?

อย่างน้อยๆ ฉันก็มีความรู้สึกแบบคนทั่วไปบ้างแหละ

ฉันชอบหิมะมาก

มันหนาวเหน็บ แล้วก็ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนไปหมด...

มันหนาวอย่างสุดซึ้ง

ฉันชอบหิมะจริงๆ

ทำไมเธอเหมือนเป็นคนอื่นไป

ปศาจบ้านาน เลือดเย็น ซอซ โดโตะ

บางทีเราก็รู้สึกไม่เข้าใจคนคนนี้เลย

เฮ้อ!

เฮ้... คู่รักที่ทางรุ่มนำจกมาแล้ว

ทำทาสอายุห่างกันมากนะ แต่เธอคงเป็นคนรักละสิ?

เฮ้อ!

น่ารักจังนะ!

คะ...คะ...คะ คน..คนรักกับฮายามิ มาลิมี คนนี้ละ !!

ดีจังน่า ออกเดทกันเทร่อ อยู่กับเธอคงมีความสุขซึ้งนะ

ก็แน่นะ

เฮอะ
น่าอิจฉา
จริงๆเลย
คุณเนี่ย
ไปให้
สวยงาม
พวกคุณ
ทั้ง 2

ขอบ
ใจ
...

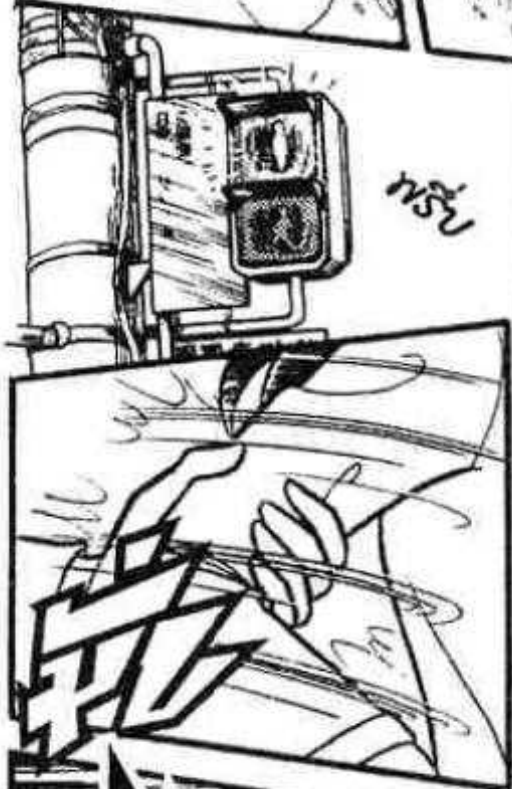
ตู...ตูสิ
เลยถูกเหมา
เอาว่าเป็นคนรัก
ของอาขามี
มาสิมี
เลย
ดีตรู
ของแม่
แท้ๆ

อะ...
ฉันขอตัว
ล่ะค่ะ
!!

เพราะ
โหลละครได้เดิน
อยู่ใกล้ๆ
นี่เอง

อายุก็ห่าง
กันเป็น
10 ปี!

หนู
เบ๊ยก!

หรือ

บ้าจริง!
ดูไฟ
สัญญาณ
ให้ตีสี่!

ไฟ
แดง
นะ

มือเค้า
ใหญ่จัง
!

อบอุ่น
เหลือเกิน
!!

thaiman.com.net

รึมนั้น
คุณเอาไป
เถอะค่ะ

!! เป็นการ
ตอบแทนที่
คุณรักษาสัญญา
เรื่องคุณครู
ลี้กิตาจะ
!!

แต่ฉันก็
ไม่คิดว่าคุณ
จะเป็นคนดี
ทรอกนะค่ะ
!!

ถนน
ระหว่าง
เด็กคนนั้น
กับเขา

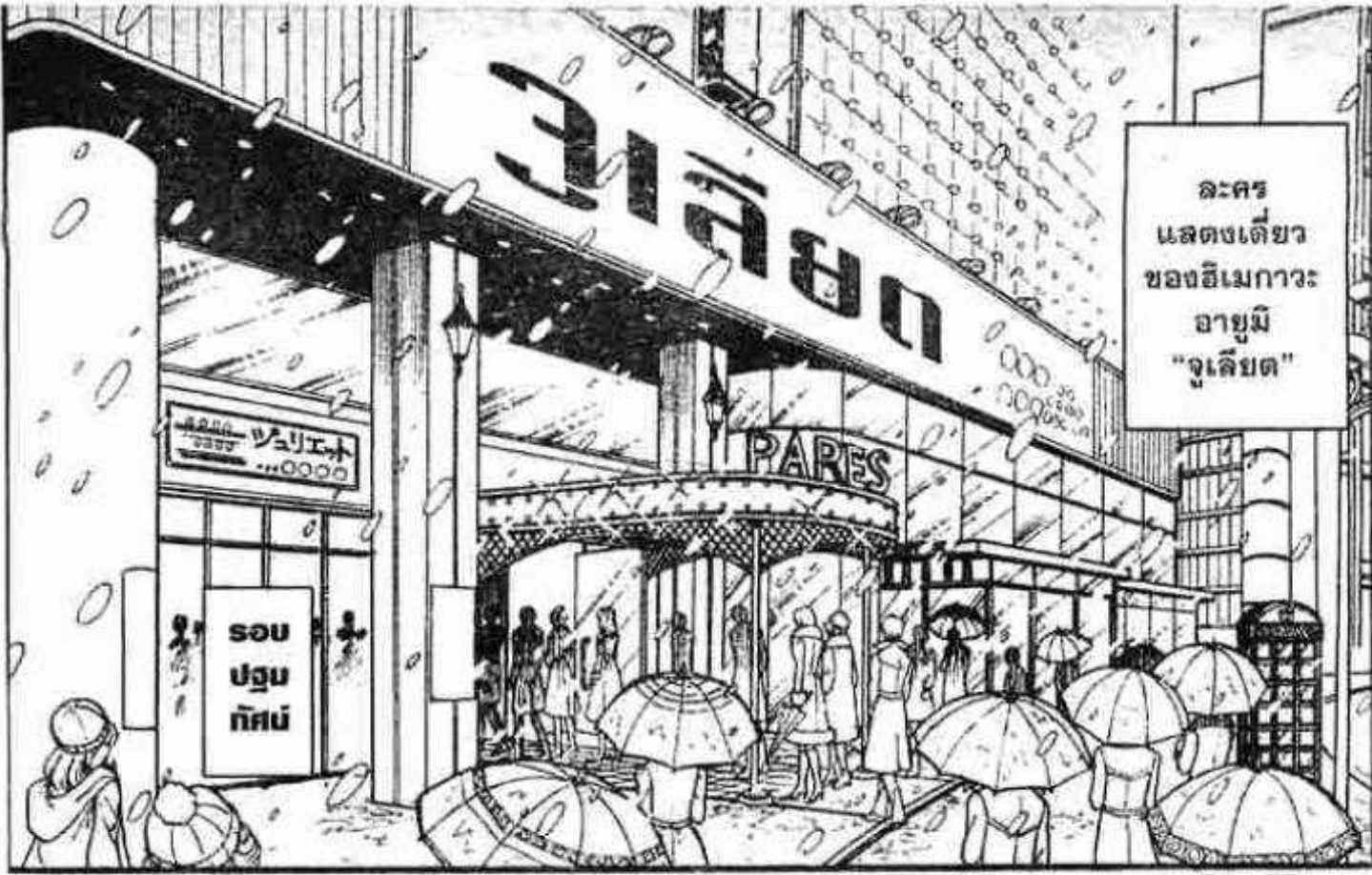
ไม่ว่า
เมื่อไหร่
ก็ไม่มีความ
ข้ามไปได้

บ้างจริง!
เรานี่
บ้างจริงๆ

รู้สึก
มือเท้า
อบอุ่น
ได้...

เดี๋ยวนี้
เราเป็น
อะไร
ไปนะ

เป็น
อะไร
ไป!

ละคร
แสดงเดี่ยว
ของฮิเมกาว่า
อายุมิ
"จูเลียต"

คุณ
อายุมิ
!!

ฮิเมกาว่า อายุมิ
แสดง
โรมิโอ จูเลียต
เพียงคนเดียว
เหรอ?

ใช่ เป็นที่
วิพากษ์
วิจารณ์กัน
มาตั้งนาน
แล้ว
ตุลิตะ
ระดับ
คนดู

ดารากับผู้อำนวยการสร้างนี้
ของเน่อยู่แล้วยังมีนักประพันธ์
นักดนตรีแม้แต่ศาสตราจารย์
มหา'ลัยที่คิดว่าเรื่อง
ของเซกสเปียร์คนดัง
จากวงการนี้มากันขยับ
เลยละ

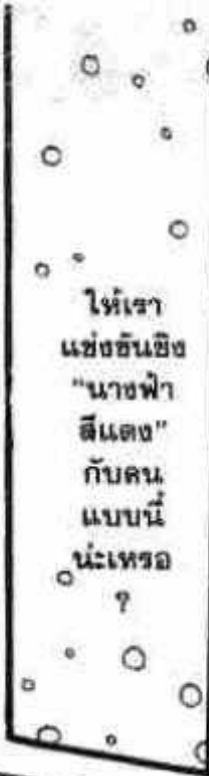
ตุลิตะ
พูดอังกฤษ
กับภริยา
ก็มาด้วย
วะ!

เฮ้!
เอ็นโนสึเกะ
ขอลาบูกิกิ
มาด้วย

ว๊าง!
นั่นคุณทามะ
ไม่ใช่
เหรอ?

ขอตเลย
 ลมแล้ว
 ที่เป็น
 คุณอายุมิ
 !
 แคระดับ
 คนคูักผิด
 กันแล้ว

คุณครู
 สีกิ
 คาเซะ

ให้เรา
 แข่งขันชิง
 "นางฟ้า
 สีแดง"
 กับคน
 แบบนี้
 นะเหรอ
 ?

สข

ฮายามิ
 มาสึมิ
 !

คุณ
 มิสึกิ
 !!

เอ๊ะ?
 นั่น?

คุณ
 ซากุระ
 โคจิ
 !!

คุณ
ชากระ
โคจิ
!!

มาเจอ
คุณชากระ โคจิ...
ในตัวอย่าง
ซี...

ฉัน
ชอบเธอ
มาชะ

อยากขึ้น
อยู่บนเวที
ซักวันนึง
ข้างหน้า
นะ

ลา
ก่อน
!

คุณชากระ โคจิ
เธอเป็นดาราใหม่
ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจ
ของเราคณะออนดิน
นะ

วันที่จะได้แสดง
เป็นตัวเอกที่
โรงละครนี้ก็
ไม่ไกลแล้ว
นะ....

ชอบ
พระคุณ
ครับ
!!

คุณ
ชากระ
โคจิ
!!

เอ๊ะ ?

เป็น
อะไรไป
เหรอ?
คุณชากุระ
โคจิ

เปล่า...
นึกถึง
เรื่องเมื่อ
ก่อนนี้
เท่านั้น
นะ

เหรอ ?

มาชะ
...
!?

นี่
จะเริ่ม
การแสดง
แล้วนะ

เออ
จะไป
เดี๋ยวนี้
แหละ

คุณ
ชากุระ
โคจิ
!!

เริ่ม
การ
แสดง

จูเลียต
ของคุณ
อายุมิ
เริ่มแล้ว
!!

ของ
คุณ
อายุมิ
!!

จูเลียต
เพียง
คนเดียว
!!

จากการชี้แนะ
ของคุณอาจารย์
ชั้นแนวหน้าโอ
จะแสดงจูเลียต
แบบไทชนะ

คุณ
อายุมิ
คุณ

กรุณา
รอดด้วย
นะคะ
คุณอายุมิ
!!

ฉันจะต้อง
ตามคุณ
ให้ทันให้ได้
คอยดู...!

คุณ
อายุมิ
—
!!

inhalmaingara

จูเลียตที่ไม่มี
โรมิโอบนเวที
บนเวทีที่มีเพียง
ฉันคนเดียว

โรมิโอ
โรมิโอ
เพราะอะไร
คุณจึงเป็น
โรมิโอ
?

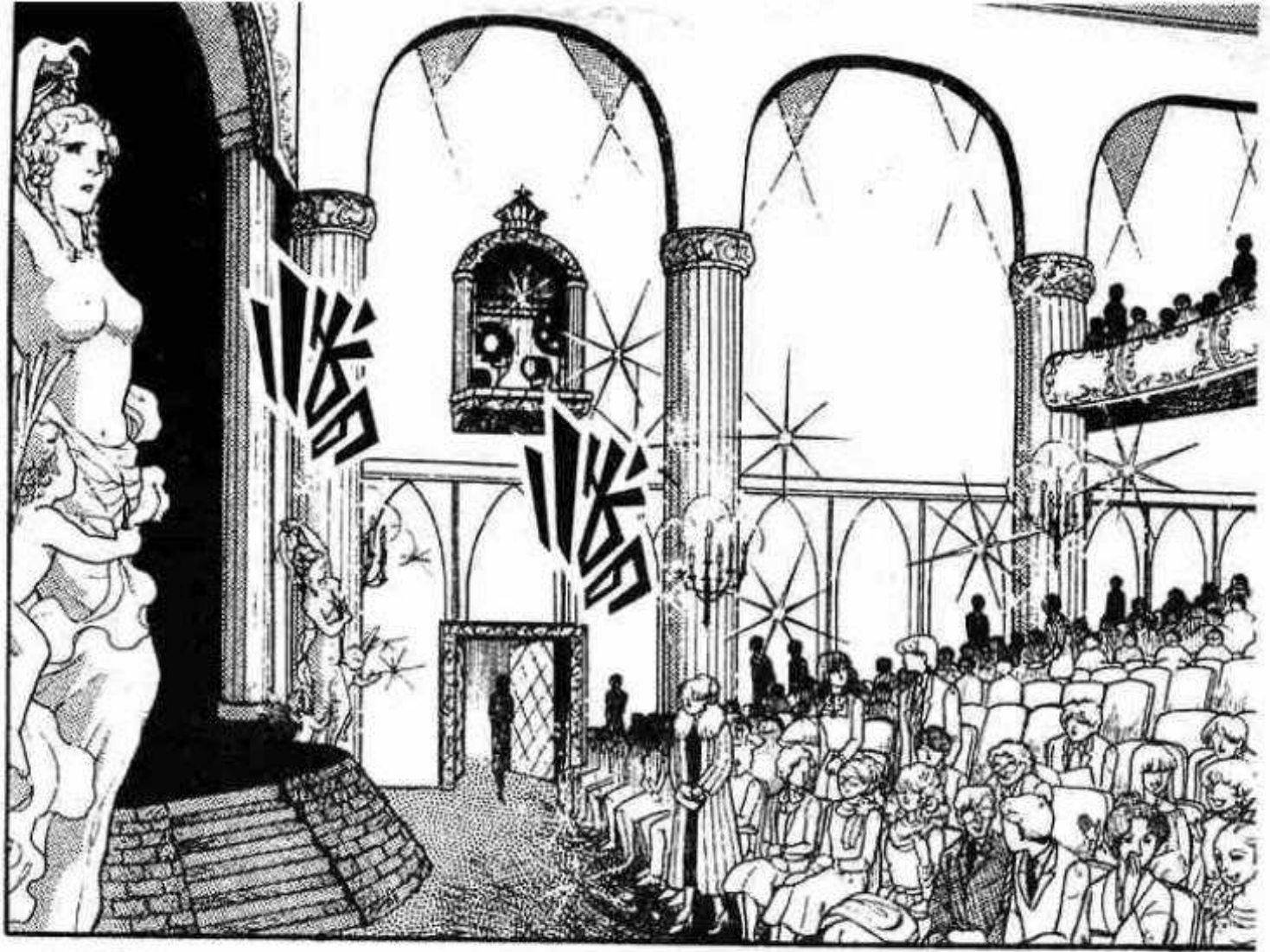
ความขินดี
ความโศกเศร้า
ความกล้า
เสียงคร่ำครวญ
และความทุกข์
ของจูเลียต
ซึ่งได้รู้จักรัก

ฉันจะ
แสดงให้ดู
ถึงไฟรักที่
ร้อนรุ่ม
ของจูเลียต

จะลุกโผลง ให้ดู
จะแสดง ให้ดู
บนเวทีนี้

จูเลียต
เพียง
คน
เดียว

จะแสดง
ให้ดู
!!

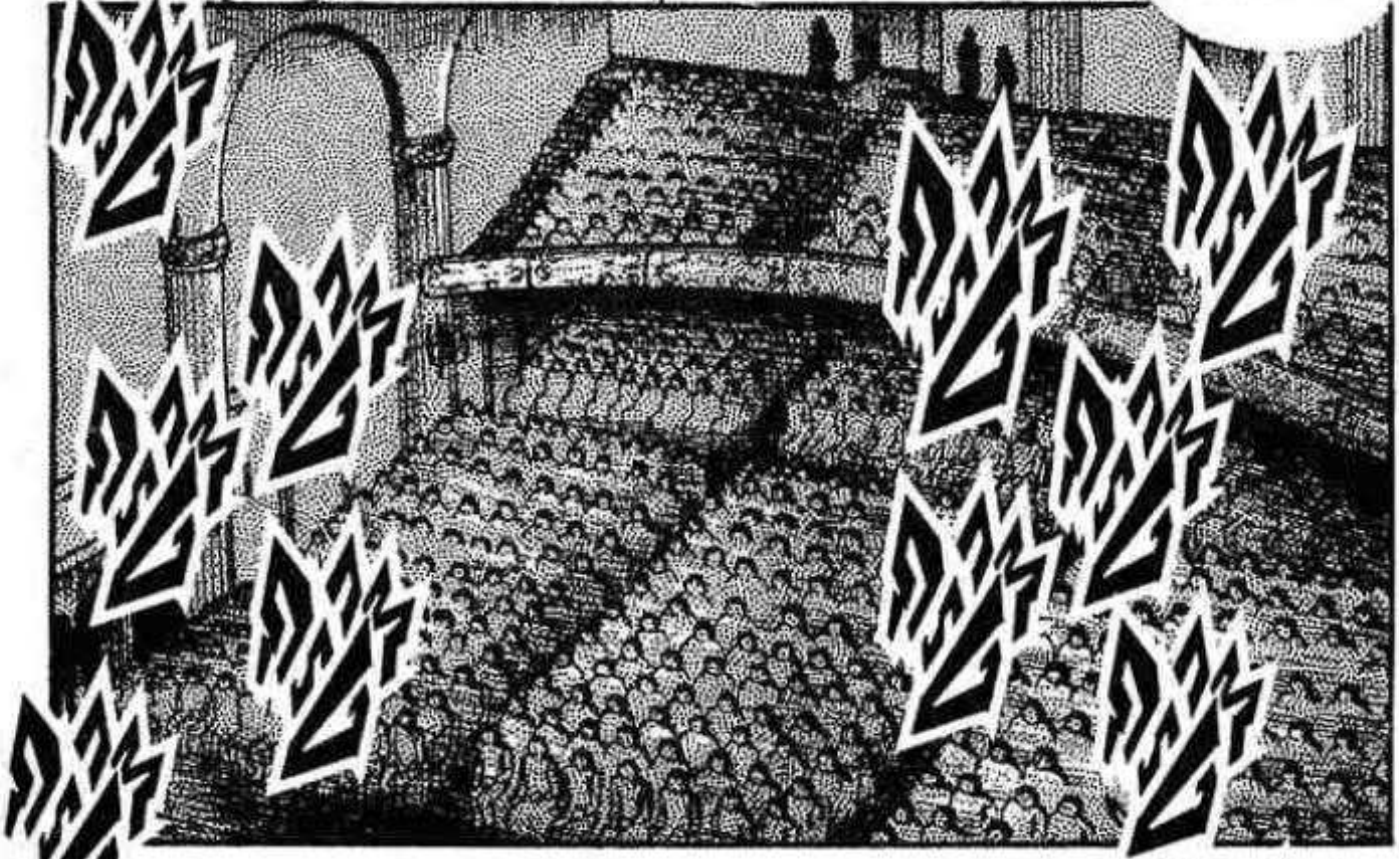

“โหมโธ
จูเลียต”
ที่ไม่มี
โหมโธ

ละครที่
ไม่เคย
ได้ขึ้น
มาก่อน

ดาราชื่อดัง
ฮิเมกาว่า อายุมิ
สาวพรสวรรค์
จะแสดงยังไหน
!
ทุกคน
มาดูอย่าง
ใจจดใจจ่อ

thaimanga.net

เจอ
แล้ว
!!

อรุณ
สวัสดิ์คะ
คนส่ง
หนังสือพิมพ์
ขอ
หนังสือ
พิมพ์
ด้วยคะ

คะ...
ครับ

จะ...ขอ
อยู่นาน
รีไจน์

ละคร

ฮิมภาวะ आयुมิ

"จูเลียต" เพียงคนเดียว

ประสบความสำเร็จอย่างสูง!!

ทร

ทัทยา

แซค

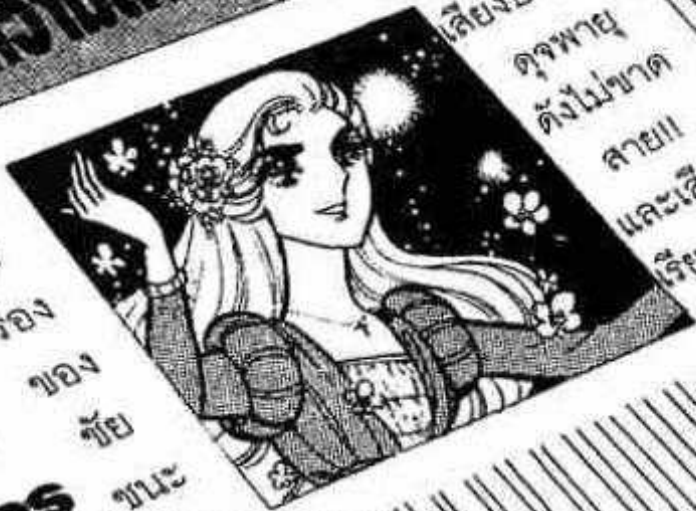
สเปียร์

อย่าง

ทร:ทร

๓

การ
ให้
ร้อง
ของ
ชัย
ชนะ

เสียงปรบมือ
ดูพายุ
ตั้งไม่ขาด
สาย!!
และเสียง
เรียกจาก
คนดู!

เทคนิค
การแสดงชั้นสูง
ซึ่งกำเนิดจาก
โมเดิร์นบัลเลต์
และแพ็ตโมมี่

ถ่ายทอด
ความรู้สึก
ของจูเลียต
อย่าง
ชัดเจน

เอกอัครราชทูต
อังกฤษ
ชมเชยว่า
"เป็นจูเลียตที่
วิเศษที่สุด"

ผู้อาวุโส
แห่งวงการแสดง
อิงราซี คิวโซ
เสนอให้
มอบรางวัลศิลปะ
การแสดงยอดเยี่ยม
แก่ฮิเมกาว่า
อายุมี!!

ถ้าเป็น
ความจริง
ขึ้นมา
เธอจะเป็น
ผู้ได้รับรางวัล
ที่อายุน้อย
ที่สุดใน
ประวัติ-
ศาสตร์

คุณ
อายุมี
!!

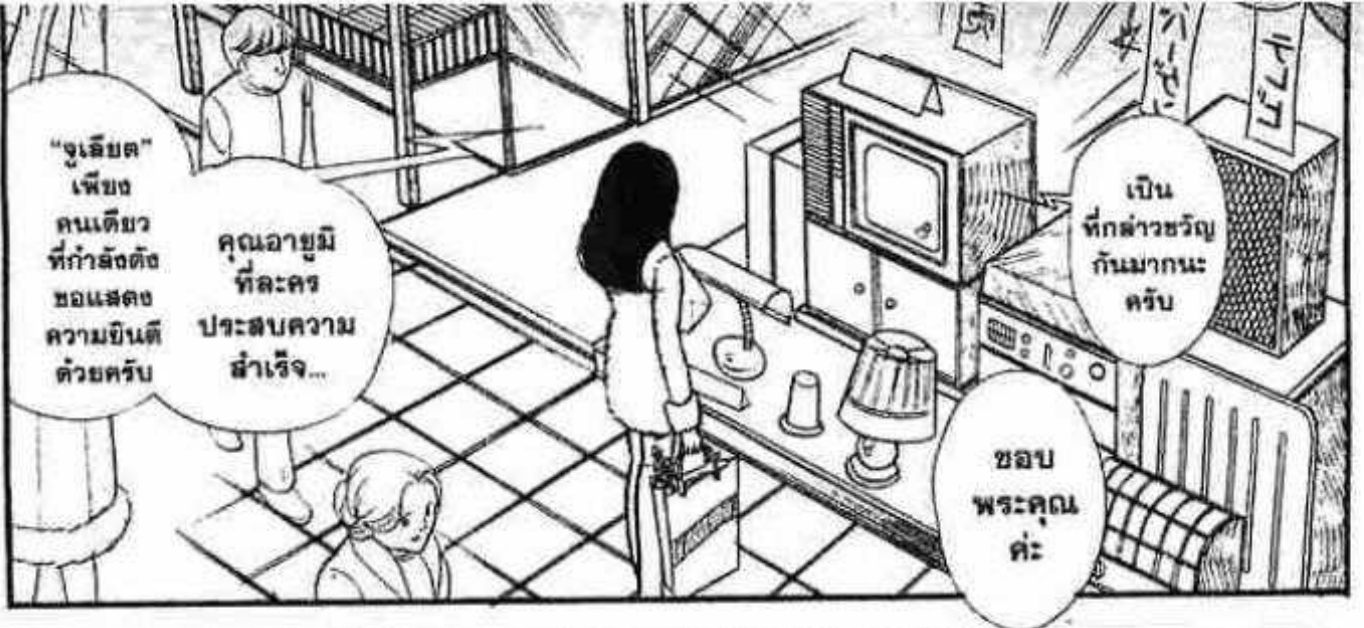
รางวัล
ศิลปะ
การแสดง
ยอดเยี่ยม
!

ขนาดดารานัก
ผู้เชี่ยวชาญ
ยังไม่ค่อยมี
ใครได้รับ
กันเลย

และยังได้ยิน
มาว่าปีที่ไม่มี
ใครได้รางวัลนั้น
มีไม่รู้จักครั้ง
แล้ว
!!

แสดง
"โรมิโอ จูเลียต"
คนเดียว
ในแบบไหนกันนะ?
คุณอายุมีนะ
?

เรายังคงอยู่
ท่ามกลาง
เธออีกมาก
อยู่ดี.....

"จูเลียต"
เพียง
คนเดียว
ที่กำลังดี
ขอแสดง
ความยินดี
ด้วยครับ

คุณอายุมี
ที่ละคร
ประสบความสำเร็จ...

เป็น
ที่กล่าวขวัญ
กันมากนะ
ครับ

ขอบ
พระคุณ
ค่ะ

ศาสตราจารย์
มิราเซ
ทาเกอิโกะ
ผู้มีชื่อด้าน
การค้นคว้า
เชกสเปียร์
ครับ

ผู้แสดงบท
จูเลียตจนถึง
บัดนี้มีมาก
เหลือเกิน
นะครับ

แต่ไหนแหละครับ
คือจูเลียต
ในอุดมคติ
ของผม

ผมไม่คิดว่าจะมี
จูเลียตอื่นอีก
นอกจากคุณ
อิมะกาวะ อายุมี

C'est très bien!
Ayumi produit
sa propre Juliette.
Elle joue parfaitement.

Elle est née actrice.
Je suis heureux
de vous voir, Ayumi.

"เธอเป็น
ดารา
อัจฉริยะ
ครับ"

ผมมีความสุข
มากที่ได้มา
พบกับเธอ

นี่เป็นคำชมเชย
จากคุณมาร์แชลลอเรีย
ผู้แนะนำด้านแพ็คโมม
ให้กับคุณอายุมี
ในละครครั้งนี้
ครับ

น่าตกใจ
มากนะครับ
คุณอายุมี
โตไฉนไปไกล
อย่างมาก

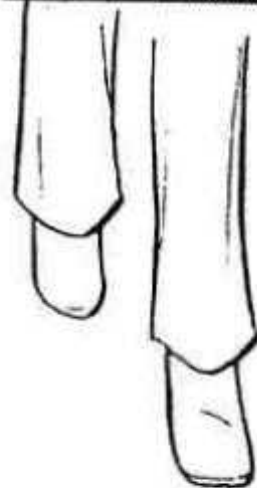
ในฐานะตาซา
จากผลงาน
ชิ้นนี้นะครับ
!

คุณ
อายุมี

ลูกสาว
โตก้าวข้ามติดัน
ไปแล้วในฐานะ
ตาราค่ะ

คุณ
อิมะกาวะ
อุตาโกะ
คุณแม่ของ
เธอครับ

คุณ
อายุมิ
!!

ที่
ดิฉัน
ทำท่าย
นั้น
...

คือ
ตัวเอง
จนถึง
เมื่อวานนี้
คะ

ทำท่าย
กับ
ตัวเอง
!

ใช่แล้ว!
ก่อนอื่น
คนที่เราจะต้อง
ต่อสู้ด้วย
คือตัวเอง
!

ถ้าเราทำท่าย
กับตัวเองจนถึง
เมื่อวานแล้วเอาชนะได้
เราก็จะก้าวไปสู่
วันพรุ่งนี้ได้อีก
ก้าวหนึ่ง!

ใช่แล้ว
จะยอมแพ้
ได้หรือ

ใช่แล้ว
เราจะ
ไม่ท้อแท้
อีก!

ไม่ว่า
จะเจอลมพายุ
แบบไหน
เราก็ลุกขึ้นเดิน
มุ่งหน้าไป...
!!

ถ้ามีแต่จะต้อง
เดินหน้าล่ะก็
เราจะเดินตรงไป
ข้างหน้าอย่าง
องอาจ

ชมรม การละคร

คุณอายุมี
คู่แข่งที่
ยิ่งใหญ่
อะไร
อย่างนี้

ฉันขออธิบายถึง
ละครที่เราจะแสดง
ในงานโชว์ผลงาน
ของชมรม
วรรณคดีนะ

เป็นเรื่องที่ใช้
"คอปเปอเรช"
ซึ่งเป็นบัลเลต์
มีชื่อเป็นพื้น

ชื่อเรื่องว่า
ผลงานของ
เรา NO.707
โอลิมเปีย
ที่รัก....

"คอป
เปอเรช"
?

และเป็น
คู่แข่งที่
พิเศษอะไร
อย่างนี้
?

คุณ
อายุมี

ใช่แล้วเป็นเรื่องของ
ผู้ชายที่หลงรัก
หุ่นยนต์เขา
โดยไม่รู้ว่านั้นคือ
หุ่นยนต์และต้อง
เสียใจ

ที่คอปเปอเรช
ช่างทำตุ๊กตา
ได้ประดิษฐ์ขึ้น
และเรา
ได้ทำเรื่อง
ให้เป็น
ปัจจุบัน

ด็อกเตอร์ทางด้าน
เครื่องยนต์อายุ 32ปี
เป็นโสดและออกจะ
บึ้ง ำชื่อคอเปริอุส
เรียกตัวเองว่า
นักวิทยาศาสตร์

ได้ประดิษฐ์
หุ่นยนต์
แสนสวยขึ้น
จากการซ่อม
ของ
คนคนหนึ่ง

ก็เลยเป็น
ผลงานชิ้นที่
707
โอลิมเปีย
ใจละ

ที่จริงแล้ว
โอลิมเปีย
ตัวนี้มีข้อ
บกพร่อง
มากมาย

ก็เลยทำให้
เกิดเรื่อง
วุ่นวาย
ต่าง ๆ ขึ้น

บทที่
ให้เธอ
แสดง
คือ...

รูรู หุ่นยนต์สาวไซ้
ที่ด็อกเตอร์
ประดิษฐ์

ฮ้า!
หุ่น
ยนต์
!!

นี่เป็น
บทละคร
นะ

ถึงคิวแสดง
ของเธอ
จะมีไม่มากนัก
แต่เป็นบทที่
ทำให้เวที
ตื่นเต้นขึ้นมา

และทำให้
คนดูหัวเราะ
ซึ่งเป็นบท
สำคัญ

ถึงเวลาจะมีไม่มากแล้ว
แต่ขอให้เธอค้นคว้า
และฝึกซ้อมท่าทาง
รวมทั้งการพูดจา
แบบหุ่นยนต์ด้วยนะ

โฮ?
ทำได้
มั๊ย?

คะ
!!

เมื่อก่อน
ฉันเคยแสดง
บทตลกตาคะ
ในละครเรื่อง
"รอยยิ้ม
ของหิน"

เพราะฉัน
ก็เลย... คิดว่าคงจับ
การเคลื่อนไหว
แบบหุ่นยนต์
ได้ค่ะ

บทตลกตานี้
แสดงอะไร
บ้างนะ
?

ไม่
เลย
ค่ะ

ไม่
เลย
?

ค่ะ เพราะว่า
เป็นตลกก็เลย
กระต๊กกระต๊ก
ไม่ได้เลยค่ะ

ได้แต่นั่งเฉยๆ
อยู่บน
เก้าอี้

ถูกจับให้
ยืนบ้าง...
เปลี่ยน
เสื้อผ้า
บ้าง...

ล้มไป
ข้างหน้า
บ้าง...
ถูกอ้อมขึ้นมา
บ้าง...

การ
เคลื่อนไหว
ของร่างกาย
ในครั้งนั้น
ฉันได้เรียนรู้
ค่ะ

เอ๊ะ?

ของสถิติ
แบบเนี่ยเหรอ
สิ่งประดิษฐ์
ของเธอ!
โยฮัน

ฟังนะ..
โยฮัน ร้มียว่า
คนทั่วไปนะ
เค้าพูดถึงเธอ
ว่ายังไง

คุณ
อายุมี

การซ้อม
แต่ละชั้นๆ
และการแสดง
แต่ละตอนๆ

ทั้งหมด
เป็นการฝึกซ้อม
ที่มุ่งสู่คุณ
ทั้งนั้น

ฉันต้อง
เปิดทาง
ของตัวเอง
ให้คุณดู
ให้ได้

ที่นี่เป็น
ตรงกลางห้องนะ
พอโยฮันเรียก
เธอก็ออกมาจาก
ประตูตรงกลาง
นั้น

เป็นตอนที่
โยฮันแนะนำ
หุ่นยนต์สาวไซ
ให้กับคุณป้า
ของตัวเอง

คำแรก
ที่พูดคือ
"คุณผู้ชาย
เรียกฉัน
เหรอคะ"

ต่อไป
ก็ถูกสั่งให้
ยกน้ำชามาเสิร์ฟ
เพื่อต้อนรับ
เอาใจคุณป้า

และทำ
ความสะอาด
กับทำ
อาหารนะ

แต่ผล
กลับเป็นว่า
โกลาหลกัน
ไปหมด

ตลอดเดิน
มาถึง
ตรอนนี่

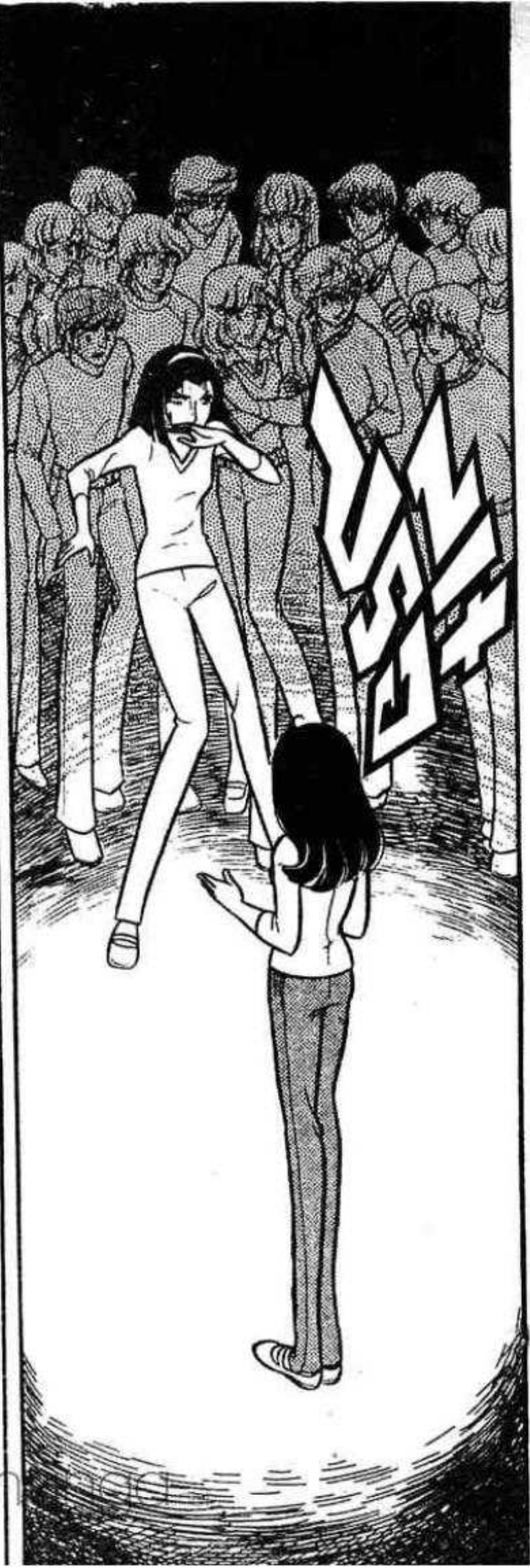
ในฐานะ
หุ่นยนต์
จริง
ไหม?

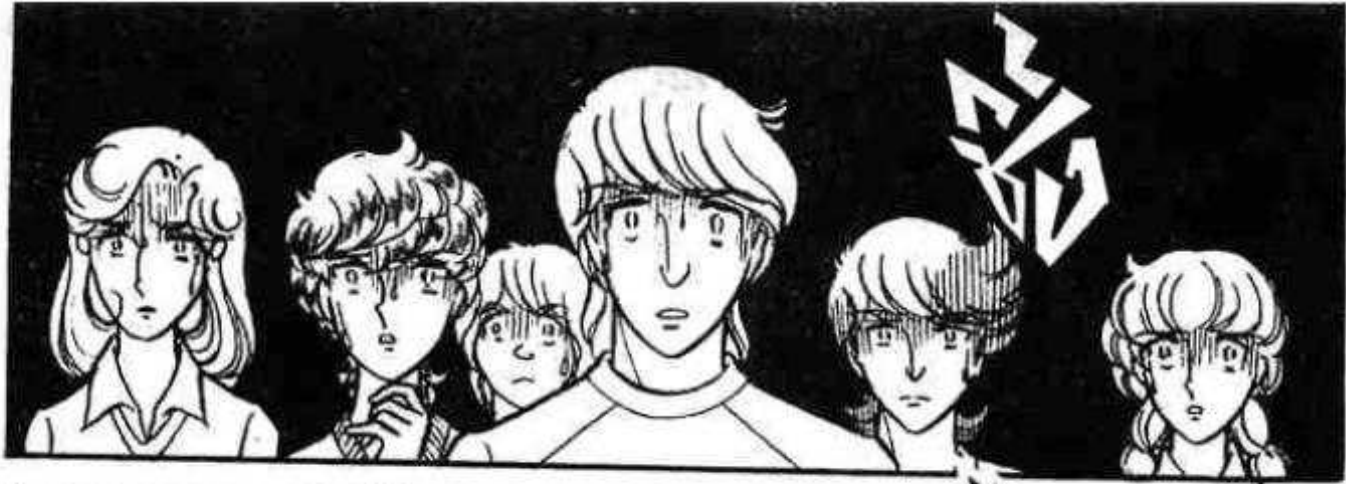
ค่ะ

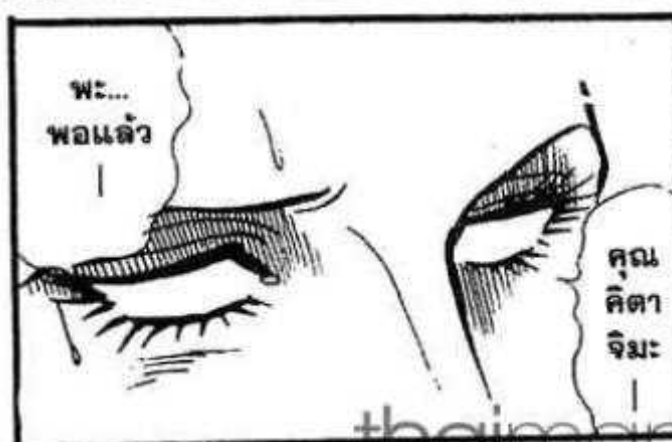
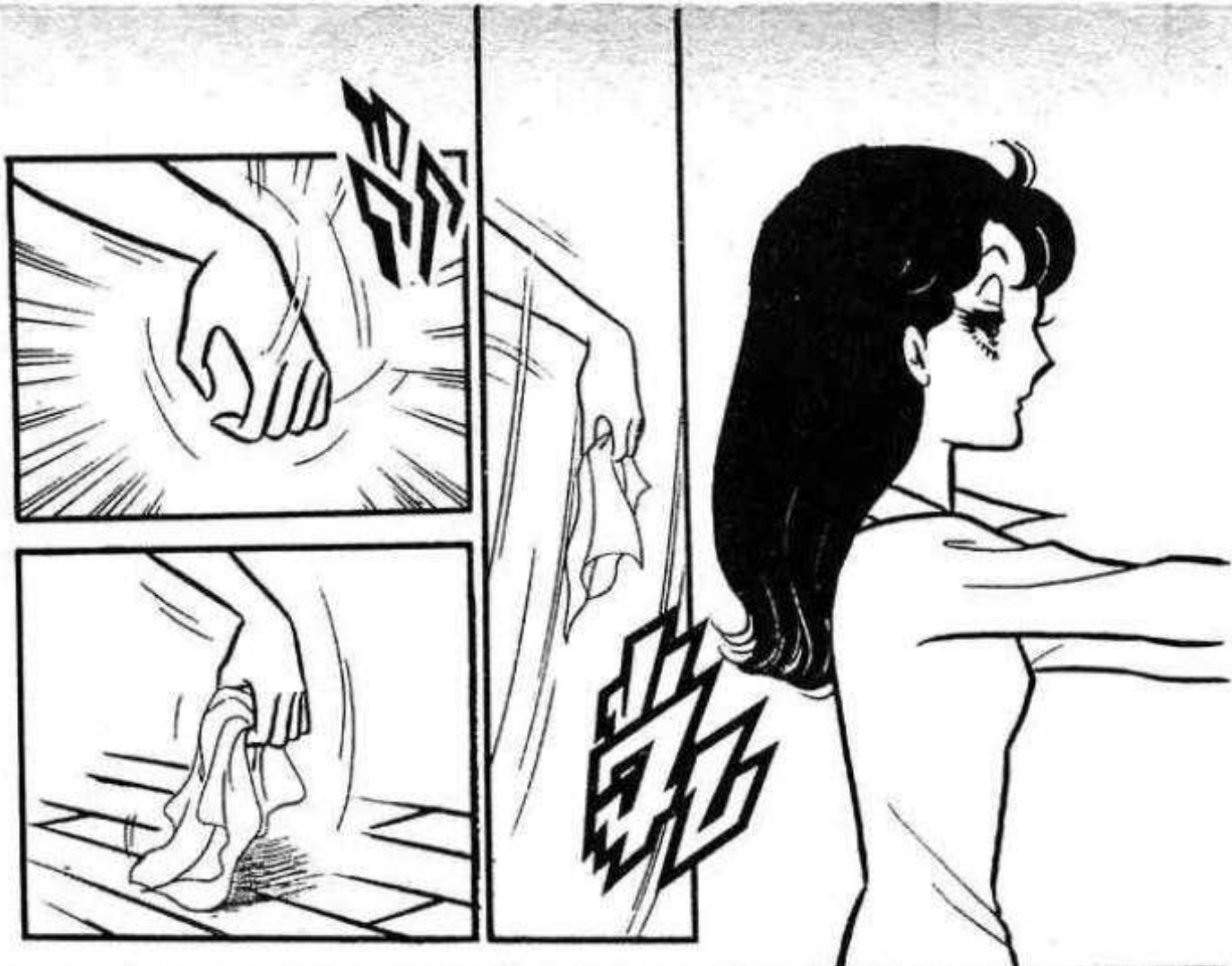

ถึงจะไม่ค่อย
เข้าใจ
แต่เด็ก
นั้น

เป็น
มีออซิป
จริงๆ
:

ฉัน
รู้สึกว้า...แต่
นั่นแหละคือ
มีออซิป

คุณคิดว่าจะ
คราวนี้
แสดงเป็น
หุ่นยนต์
เหรอ?

พวกเขา
จะไปดู
นะ

พยายาม
เข้านะ
ผมก็จะ
ไปด้วย

อะ..
ขอบคุณ

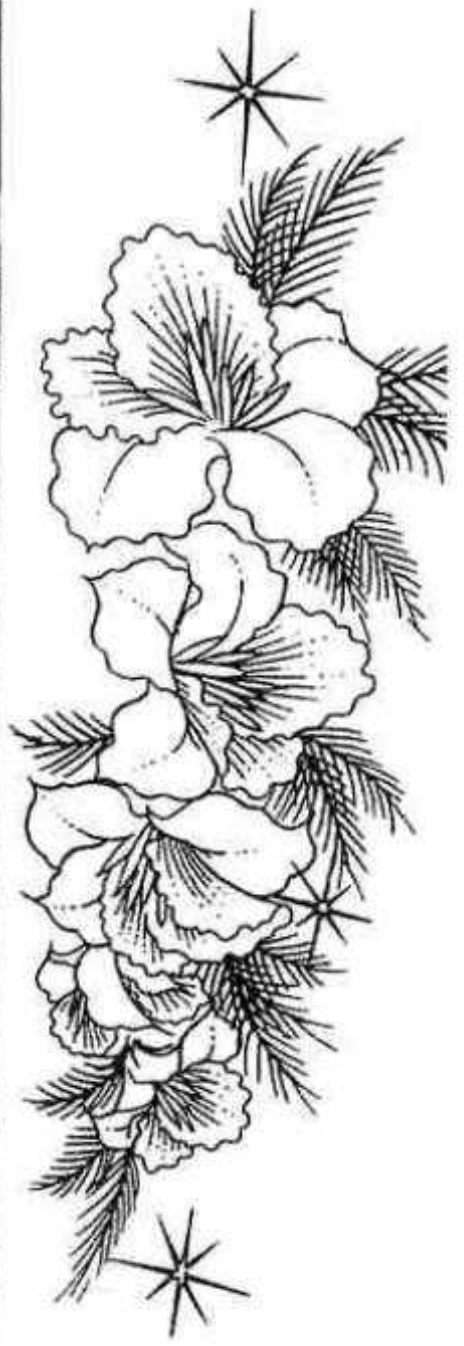
บริเวณงาน
โชว์ผลงาน
ชมรม
วรรณคดี
ไฮสคูล
อีโตทส์ไบซี

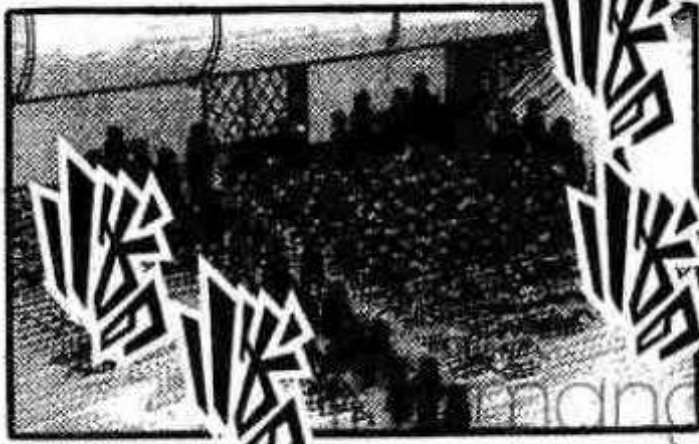
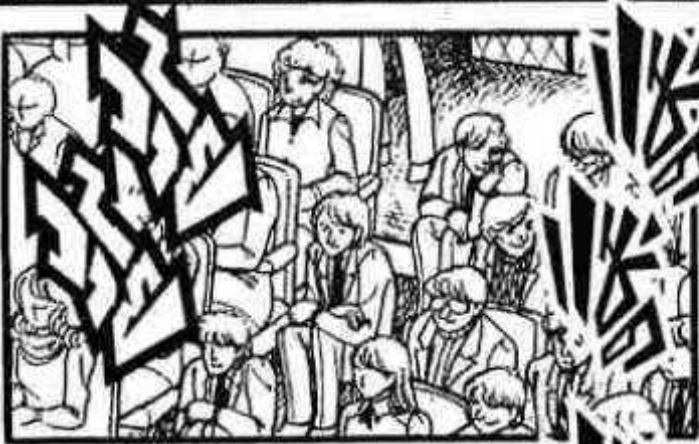
หอประชุม

อีก 10 นาที
ก่อนเวลา
บ่าย 2 โมง

ชมรม
การละคร
"ผลงานของ
เรา No.707
ไฮสคูล
อีโตทส์
ที่รัก"

คนเต็ม
หมดเลย!
ที่นั่งเต็มทั้ง
2,500ที่นั่ง
แน่นะ!

คนยืนดู
บนทางเดิน
ก็ยังมีอีก
เยอะเลย!

ที่นั่งที่
เมื่อกี๊ยังมี
ไม่ถึงครึ่ง

มันยังง
กันแน่นะ
เพิ่งเจอเป็น
ครั้งแรก

จริงๆไม่ใช่
งานโรงเรียนชักหน่อย
แต่พวกอาจารย์
กับนักเรียนก็ยังมี
กันเลย

